

Tunnustusten luolat

Internetlähteet ja niiden muokkaaminen Tytti Heikkisen, Teemu
Mannisen ja Harry Salmenniemen hakukonerunoissa

Jyväskylän yliopisto

Aapo Siippainen

Pro gradu -tutkielma

Kirjallisuus

Taiteiden ja kulttuurin tutkimuksen laitos

Syksy 2015

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO

Tiedekunta – Faculty Humanistinen tiedekunta	Laitos – Department Taiteiden ja kulttuurin tutkimuksen laitos
Tekijä – Author Aapo Siippainen	
Työn nimi – Title Tunnustusten luolat. Hakukonerunoja kirjoittaneiden Tytti Heikkisen, Teemu Mannisen ja Harry Salmenniemen käyttämät internetlähteet ja tavat muokata lainattua tekstiä.	
Oppiaine – Subject Kirjallisuus	Työn laji – Level Pro gradu
Aika – Month and year Syksy 2015	Sivumäärä – Number of pages 108
Tiivistelmä – Abstract <p>Pro gradu -työssäni tarkastelen suomalaisia hakukone- ja flarfrunoja, joiden materiaali on lainattu toisten ihmisten kirjoittamilta internetsivuilta. Tutkimusaineistonani on suomalaisen hakukonerunouden merkittävimmät kokoelmat: Tytti Heikkisen <i>Varjot astronauteista</i>, Teemu Mannisen <i>Lohikäärmeen poika</i> sekä Harry Salmenniemen <i>Texas, sakset</i>. Olen myös haastatellut hakukonerunouden parissa työskenteleviä runoilijoita.</p> <p>Ensimmäinen tutkimuskysymys selvittää, minkälaisilta internetsivuilta runojen materiaali on peräisin. Selvitystyössä olen käyttänyt itse kehittelemääni metodia, jossa jokaiselle runokokoelman säkeelle tai lauseelle tehdään Google-haku. Toiseksi erittelen, onko runoissa käytetty kieli tyylliltään korkeaa vai alatyylisiä. Kolmas tutkimuskysymys käsittelee runoilijoiden tapaa muokata tekstiä, jota he ovat lainanneet netistä. Tutkimuksen tuloksinainen kysymys pohtii, vaikuttavatko lähteiden ja muokkausten selvittäminen runojen lukutapaan.</p> <p>Tutkimus osoittaa, että monet hakukonerunot käyttävät internetin keskustelupalstoilta ja uutissivustoilta löytyneitä tunteisiin vetoavia tekstejä. Myös blogit ja muut päiväkirjamaiset julkaisut sekä harrastajakirjoittajien netissä julkaisemat runot ja novellit ovat toimineet hakukonerunoilijoiden materiaalina. Teemu Manninen ja Tytti Heikkinen suosivat runoissa puhekielistä ja alatyylisiä tekstiä, mutta Harry Salmenniemen käyttämä kieli on tyyllillisesti korkeampaa. Käytetystä kielestä riippumatta kaikkien kokoelmien yleisimmät teemat liittyvät henkiseen pahoinvointiin ja fyysiseen väkivaltaan. Suomalaisessa flarf-runoudessa on vahva emotionaalinen lataus, eikä huono kieli ole itseisarvo. Internetlähteiden selvittäminen vaikuttaa runojen lukutapaan. Runon bruttaali aihe voi saada päinvastaisia merkityksiä, kun alkuperäinen asiayhteys paljastuu esimerkiksi huumorisivustoksi.</p> <p>Jokaisella runoilijalla on oma tyyliinsä, mutta runojen tekotavoissa on paljon samankaltaisuuksia. Runoilijat käyttävät internetin materiaalia sekä muokattuna että sanatarkkoina lainauksina. Tutkimuksen runoilijoilla on selvä syy, miksi he käyttävät hakukoneita. He etsivät internetistä uusia ja harvinaisia ilmaisuja, joita he eivät keksisi ehkä omasta päästään. Hakukoneen käyttö laajentaa sanavarastoa ja antaa mielikuvitukselle uusia suuntia.</p>	
Asiasanat – Keywords google, flarf, hakukoneruno, nykyrunous, proseduraalisuus	
Säilytyspaikka – Depository JYX	
Muita tietoja – Additional information	

Sisällys

1 JOHDANTO	4
1.1 Mitä hakukone- ja menetelmällinen runous tarkoittaa?	8
1.2 Menetelmänä kirjoittamiseen käytettyjen lähteiden tutkiminen	11
1.3 Hakukonerunouden historia	15
1.4 Flarf	19
1.5 Harry Salmenniemi ja <i>Texas, sakset</i>	22
1.6 Tytti Heikkinen ja <i>Varjot astronauteista</i>	24
1.7 Teemu Manninen ja <i>Lohikäärmeen poika</i>	26
2 PUHEKIELI JA ASIA TEKSTIT HAKUKONERUNOUDESSA	27
2.1 Puhekieli ja asiatekstit – <i>Lohikäärmeen poika</i>	28
2.2 Puhekieli ja asiatekstit – <i>Varjot astronauteista</i>	36
2.3 Puhekieli ja asiatekstit – <i>Texas, sakset</i>	41
3 INTERNETLÄHTEIDEN AIHEET	46
3.1 Mielenterveysongelmat	47
3.2 Seksuaalinen väkivalta	52
3.3 Eroottiset novellit ja porno	53
3.4 Huumori	55
3.5 Tunnustusten luola	59
3.6 Keskustelupalstat	62
3.7 Wikipedia	69
3.8 Muusikoiden nettisivut ja päiväkirjat	70
4 LÄHTEIDEN MUOKKAUS RUNOIKSI	73
4.1 Kirjoitusvirheiden muokkaaminen	74
4.2 Lainattujen lähteiden yhdistely ja oman tekstin lisääminen	80
5 RUNOJEN LUKUTAVAN MUUTOS	83
6 YMPYRÄ SULKEUTUU	94
7 PÄÄTÄNTÖ	100
LÄHTEET	103

1 JOHDANTO

Tutkimuskohteeni on suomalainen runous, jossa on käytetty internetin hakukoneiden avulla löydettyjä tekstejä. Ensimmäisenä selvitän, minkälaisia internetlähteitä hakukonerunoudessa käytetään. Toiseksi erittelen, onko runoilijoiden käyttämä materiaali tyyliltään korkeaa vai alatyylistä puhekieltä. Kolmas tutkimuskysymys koskee sitä, kuinka paljon runoilijat muokkaavat internetistä poimimaansa tekstiä. Lisäksi pohdin, muuttuvatko runoteosten luku- ja tulkintapa sen jälkeen, kun lukija tietää, millaisilta nettisivuilta ja asiayhteyksistä runoilijoiden käyttämät tekstit ovat peräisin.

Oletan, että tutkimusaineiston runoilijoilla – Tytti Heikkisellä, Teemu Mannisella ja Harry Salmenniemiellä on uniikit lähestymistavat runouteen, mutta runojen aiheista ja tekstinmuokkauksen tavoista saattaisi löytyä yhteisiä piirteitä.

Minulla on selvä syy, miksi tutkielmani koskee runojen internetlähteitä. Vain harvoin runoilijat kertovat runokokoelmassaan, mistä runojen tekstit ovat alunperin peräisin. Olen kiinnostunut löytämään runoista intertekstuaalisia viittauksia ja ymmärtämään niiden kautta runojen kaaosta paremmin. Myös puhdas uteliaisuus teosten tekotapaa kohtaan on ajanut minut tälle tutkimusmatkalle kohti runojen salaperäisiä lähteitä. Intertekstuaalisuutta tutkinut Mikko Lehtonen (1996, 119) kokee tällaisen ajattelun olevan tyypillistä kirjaa lukevalle ihmiselle. Mitä vähemmän kertomus, tai tässä tapauksessa runo tarjoaa informaatiota, sitä aktiivisemmin lukijan haluaa ottaa siitä tolkkua.

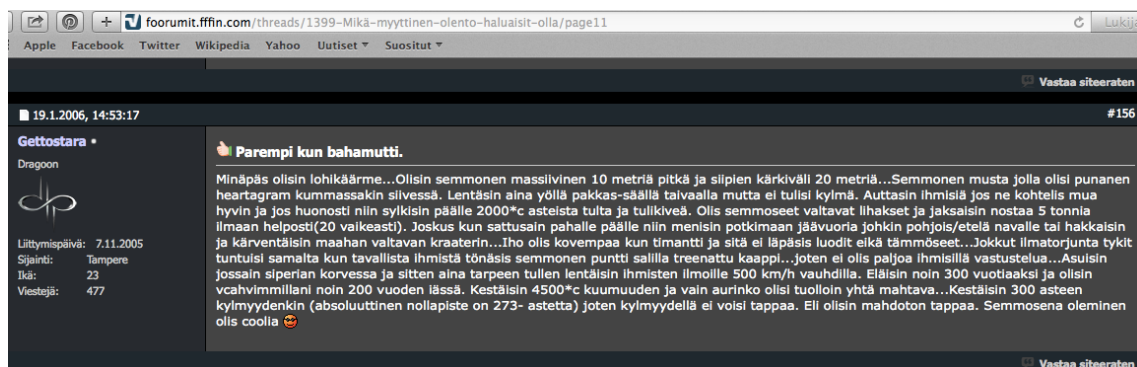
Tutkimuksen kirjoittamisen ohessa olen tehnyt itse muutamia hakukoneavusteisia runoja ja käyttänyt niissä samoja tekniikoita kuin tutkimani runoilijat. Hakukonerunoutta lukiessa ja tehdessä samaistuin ranskalaisen avantgardistisäveltäjä Erik Satien (1866-1925) ajatukseen huonekalumusiikista. Satie oli viimeisinä elinvuosinaan mukana ranskalaisten dadaistien toiminnassa. Hän halusi sisällyttää musiikkiinsa ympäristön hälyt ja hälventää eroa taiteen ja

elämän välillä. Huonekalumusiikkia ei ollut tarkoitettu helpoksi kuunneltavaksi. (Uimonen 2008, 63.)

Koen, että hakukonerunoudessa on käytetty paljon internetin hälyä, ja siitä tehty runous on taidetta. Hakukonerunous hälventää taiteen ja elämän välistä rajaa, eikä kokoelmien teksti ole helppoa luettavaa.

Samoja ajatuksia herättää myös yhdysvaltalainen säveltäjä John Cage (1912-1992), joka oli kiinnostunut ympäristön sattumanvaraisesta hälystä ja epätavallisista äänilähteistä (Uimonen 2008, 64). Cagen ”Winter Musicissa” soittajien tuli huomioida nuottipaperien epäpuhtaudet ja satunnaiset struktuurit. Hakukonerunoudessa tällaisia epäpuhtauksia ovat ohjelmointikoodit ja internetosoitteiden linkit, jotka näkyvät internetsivun lukijalle kuvina tai symboleina. Kun copy-paste tekniikkaa käyttävä runon kirjoittaja kopioi internetsivun tietokoneen leikepöydälle ja sitten liittää sen tekstinkäsittelyohjelmaan, kaikki muotoilut ja kuvat häviävät. Jäljelle jää vain koodikielinen versio internetissä nähdystä tekstistä.

Hakukonerunoudessa esiintyvistä hälystä on hyvä esimerkki runossa ”Lohikäärmeen poika” (Manninen 2007, 11). ”[...] Semmosena oleminen olis coolia :cool:” (FinalFantasyFinland 2006).

Kuva 1. Viesti Final Fantasy Finland Forumin keskustelusta: Mikä myyttinen olento haluaisit olla? Viestin päättävä graafinen hymiö on muuttunut Teemu Mannisen runossa koodikieliseen muotoon :cool:.

Teksti, josta yllä oleva kuva (Kuva 1) on otettu, on lainattu fantasia-aiheiselta Final Fantasy Finland -keskustelufoorumilta. Mannisen tekstissä esiintyvä ”:cool:” on internetsivun koodikieltä, joka näkyy internetiselaimen käyttäjälle oranssina graafisena hymiönä, jolla on viileän coolit aurinkolasit päässään. Mannisen runossa kuvan tilalla on siis vain edellä mainittu koodi.

Vaikka tämä tutkimus ei käsittele tämän enempää hakukonerunouden ja musiikin välistä yhteyttä, ovat siihen liittyneet ajatukset olleet alitajuisena voimana tutkimusta tehdessä. En ole ajatuksen kanssa yksin, koska myös hakukonerunouden suomalaisiin pioneereihin kuuluva Janne Nummela kokee hakukonerunouden musiikkina. Hän kirjoittaa siitä *Käymälä*-blogissaan:

Googleavusteinen runous on minusta pohjimmiltaan musiikkia, joka syntyy kielen käytännöistä. [—] Mitä suurempi moninaisuus hienostuneita käytäntöjä meillä on tekstuaalisessa hakuavaruudessa, sen mielenkiintoisempaa täsmällisempää piirrettä, vivahdetta, elettä, rytmiä, hahmoa, liikattä [sic.], pääsemme hakukoneella havaitsemaan, systematisoimaan ja komposoimaan. (Nummela, 2005.)

Nummelan blogikirjoitus tuo mieleen ajatuksen, että runoilijat laajentavat Googlen avulla sanavarastoaan ja etsivät internetkäyttäjien kollektiivista mieltä. Näihin aiheisiin palataan tässä tutkimuksessa myöhemmin.

2000-luvun ensimmäisen vuosikymmenen aikana syntynyt suomalainen hakukonerunous on ilmiönä niin tuore, että siitä on tehty vähän akateemista tutkimusta. Aiheen merkittävin julkaisu on Juri Joensuun väitöstutkimus *Menetelmät, kokeet, koneet* (2012). Joensuu on tutkinut menetelmällisyyttä suomalaisessa kokeellisessa kirjallisuudessa. Hän on eritellyt tutkimuksessaan kaikkia niitä kokoelmia, jotka kuuluvat myös tämän tutkimuksen aineistoon. Hakukonerunouden suomenkielisessä määrittelyssä yleisesti käytetty lähde on Kristian Blombergin, Teemu Mannisen ja Henriikka Tavin *Tuli & Savu* -lehden artikkeli ”2000-luvun runous.”

Suomen nykykirjallisuus 1 -teoksessa hakukonerunoutta ja flarfia ovat käsitelleet Yrjö Hosiaisuus (2013, 167–168), Kristian Blomberg ja Juri Joensuu (2013, 175–178), Vesa Haapala (2013, 188–190) ja Risto Niemi-Pynttari (2013, 352–354). Veera Kiurujoki on tutkinut pro gradussaan Harry Salmenniemen *Texas, saksia* ”postmodernia teoriataustaa vasten yhteiskunnallisesta näkökulmasta” (Häyrynen 2014).

Hakukonerunojen internetlähteitä ei ole selvitetty aikaisemmin tämän tutkimuksen laajuudessa. Monet runojen lukijat ovat kuitenkin voineet googlata kokoelmien yksittäisiä lauseita. Esimerkiksi Vesa Haapala (2013, 188) on jäljittänyt Teemu Mannisen käyttämiä lähteitä, mutta mainitsee *Suomen nykykirjallisuus I* -teokseen kirjoittamassaan ”Proosarunon monet kasvot” -artikkelissa vain yhden Tunnustusten luola -nettisivulta runoon lainatun esimerkin. Myös *Helsingin Sanomien* kriitikko Meri Kantokorpi (2010) on maininnut yhden lähteen *Texas, saksien* arvostelussaan. Oma graduni laajentaa hakukonerunouden tutkimusta ja tuo lisää tietoa sen syntytaivoista ja tuo uusia näkökulmia lukutapojen tulkintaan.

Tämän tutkielman aineistoon kuuluu kolme runokokoelmaa: Teemu Mannisen *Lohikäärmeen poika* (2007), Tytti Heikkisen *Varjot astronauteista* (2009) ja Harry Salmenniemen *Texas, saksit* (2010). Ne ovat merkittävimpiä suomalaisia hakukonerunouden ja flarfin edustajia (Rintala, 2012). Muita hyviä vaihtoehtoja olisivat olleet muun muassa Karri Kokon nettipäiväkirjoja hyödyntänyt *Varjofinlandia* (2005) tai Janne Nummelan *Lyhyellä matkalla ohuesti jäätyneen meren yli* (2006). Nämä kaksi teosta eivät kuitenkaan tarjonneet tutkimuksen kannalta tarpeeksi monipuolista lähdeaineistoa.

Runokokoelmien lisäksi aineistona on myös useat kymmenet internetsivut, joilta runokirjojen materiaali on peräisin. Olen ottanut tutkimusaineistoksi kaikki ne nettisivut, joita runoissa on käytetty varmuudella. Materiaalia kertyi niin paljon, että epävarmat lähteet oli mahdollista jättää ulkopuolelle.

Suurin osa tutkimuksen nettiaineistosta viittaa Salmenniemen 213-sivuseen *Texas, saksiiin*. Teemu Mannisen 88-sivuisen *Lohikäärmeen pojan* ja 76-sivuinen Tytti Heikkisen *Varjot astronauteista* ovat luonnollisesti hieman pienemmässä osassa, mutta niiden merkitys tutkimukselle on yhtä tärkeä. *Texas, saksissa* ei ole painettua sivunumerointia. Käytän tässä tutkimuksessa itse laskemaani sivunumerointia.

Tutkimusta varten olen tavannut suomalaisen hakukonerunouden pioneerin, runoilija Leevi Lehdon ja haastatellut häntä Jyväskylän yliopiston kirjastossa 2009. Lisäksi olen haastatellut syyskuussa 2009 sähköpostilla runoilija Teemu Mannista. Haastatteluissa pohdittiin hakukonerunouden keskeisimpiä käsitteitä ja runon tekemisen menetelmiä. Haastateltavat arvioivat myös sitä, kuinka merkittävä ilmiö hakukonerunous on suomalaisessa nykyrunoudessa.

Muita tutkimusaineistoon kuuluvia runoilijoita en ole itse haastatellut, mutta olen käyttänyt tutkimusaineistona Harry Salmenniemestä (Karvala 2011) ja Tytti Heikkisestä (Kiuas 2009) tehtyjä haastatteluja. Lisäksi kysyin runoilija Juha Siroilta muutamia taustoittavia kysymyksiä sähköpostilla, koska hän oli lainannut Teemu Mannisen hakukonerunoutta omassa tuotannossaan.

1.1 Mitä on hakukone- ja menetelmällinen runous tarkoittaa?

Hakukonerunous on internetistä haetuista teksteistä yhdisteltyä ja muokattua runoutta. Runoilija käyttää materiaalinaan siis muiden ihmisten kirjoittamia tekstejä.

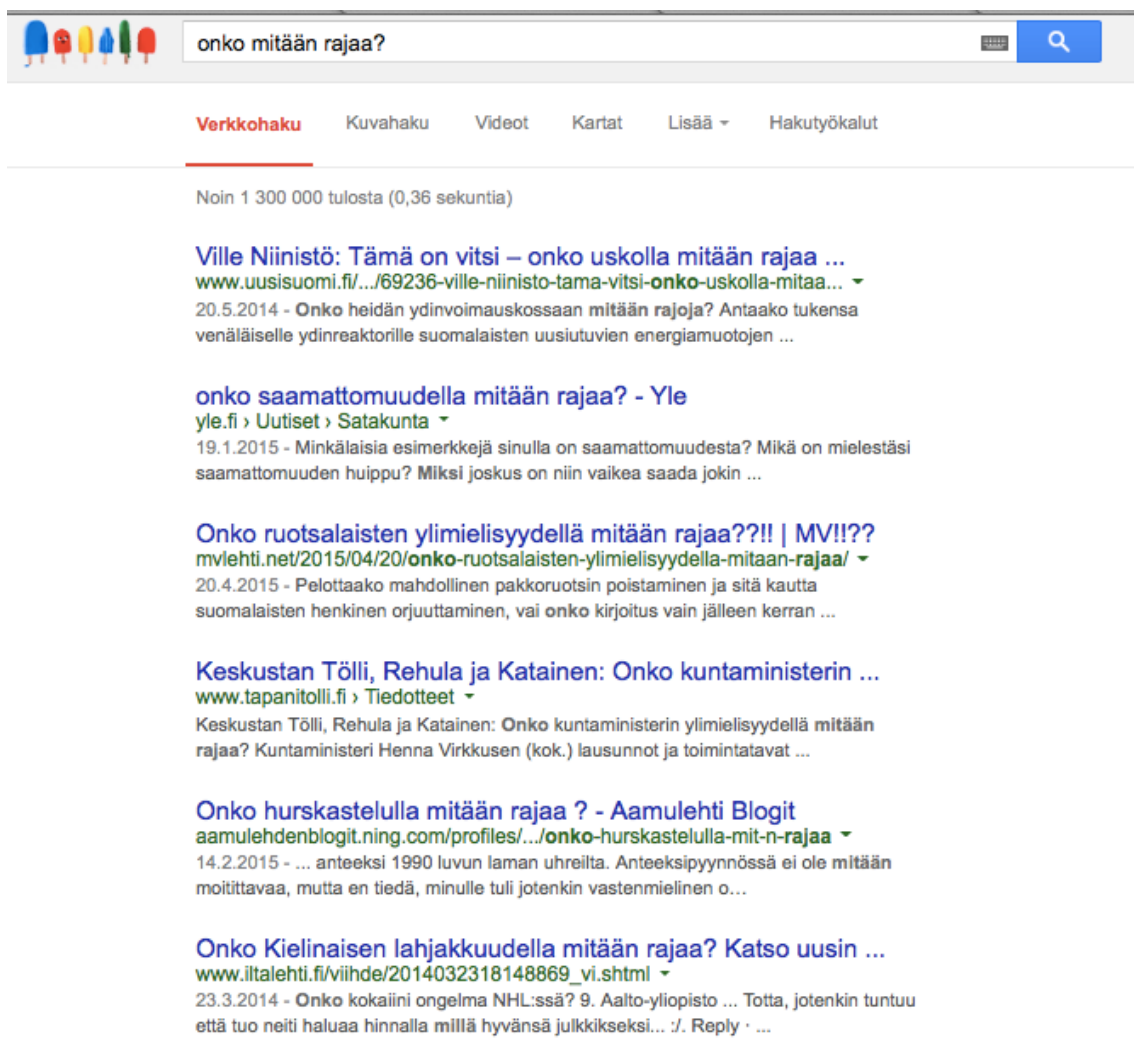
Hakukonerunoa tekevä runoilija syöttää internetin hakukoneeseen (yleensä Google) yhden tai useamman sanan. Hakukone näyttää tulossivulla ne internetsivut, joilla hakusanat tai sen taivutusmuodot esiintyvät. Hakukoneen ohjelma näyttää tietokoneen ruudulle jokaisesta internetsivusta otsikkotiedot ja kaksi riviä tekstiä. Runoilijat poimivat aineistonsa yleensä tuosta lyhyestä

esimerkkitekstistä, eivätkä aukaise välttämättä koko sivua auki tarkempaan tarkasteluun (Manninen 2009).

Yhtä runoa varten voidaan tehdä yksi tai useampi haku. Kun tekstiä on tallessa riittävästi, runoilija järjestee ja muokkaa internetistä löytyneestä tekstistä haluamansa runon. Hän voi muokata lauseita, yhdistellä niitä vapaasti toisiinsa, irrottaa asiayhteydestä tai luoda väliin vapaasti tekstiä omasta päästään. Hakumenetelmiin ja muokkaukseen ei ole olemassa yhtä oikeaa tapaa.

Käytän havainnollistavana esimerkkinä kaikkein yksinkertaisinta ja luettelomaisinta tapaa hyödyntää Googlea runoudessa. Esimerkissä käyttämäni metodi ja runon hakusanat pyrkivät olemaan samanlaiset kuin Janne Nummelan vuonna 2006 kirjoittamassa ”Onko ihmiskaupalla mitään rajaa?” -runossa, jota käsitelen tarkemmin luvussa ”Hakukonerunouden historia”. Tässä esimerkissä oletetaan, että haluaisin kirjoittaa runon, joka kertoo niistä kohtuuttomista asioista, joilla ei ihmisten mielestä ole mitään rajaa. En keksi omasta päästäni tarpeeksi erikoisia, puhuttelevia tai yllättäviä esimerkkejä tästä inhimillisestä kohtuuttomuudesta. Haluan nähdä, mitä ihmiset ovat kirjoittaneet aiheesta internetsivuille. Kirjoitan Google.fi-hakukoneen hakukenttään lainausmerkkien väliin ”onko mitään rajaa?”. Lainausmerkkien ansiosta Google etsii vain niitä hakutuloksia, joissa lause esiintyy kokonaisuena. Google-haku antaa reilut 1,3 miljoona hakutulosta, jotka on jaettu kymmenille tuhansille tulossivuille.

Ensimmäiselle tulossivulle Google näyttää kymmenen parasta osumaa. Esimerkkiä tiivistääkseni näytän niistä tässä kuusi ensimmäistä.

The screenshot shows a Google search interface with the query "onko mitään rajaa?". The search bar is at the top, and below it are navigation tabs for "Verkkohaku", "Kuvahaku", "Videot", "Kartat", "Lisää", and "Hakutyökalut". The search results are listed below, showing several articles related to the query. The first result is from "uusisuomi.fi" with the title "Ville Niinistö: Tämä on vitsi – onko uskolla mitään rajaa ...". The second result is from "yle.fi" with the title "onko saamattomuudella mitään rajaa? - Yle". The third result is from "mvlehti.net" with the title "Onko ruotsalaisten ylimielisyydellä mitään rajaa?! | MV!?!". The fourth result is from "tapanitolli.fi" with the title "Keskustan Tölli, Rehula ja Katainen: Onko kuntaministerin ...". The fifth result is from "aamulehdenblogit.ning.com" with the title "Onko hurskastelulla mitään rajaa ? - Aamulehti Blogit". The sixth result is from "iltalehti.fi" with the title "Onko Kielinaisen lahjakkuudella mitään rajaa? Katso uusin ...".

onko mitään rajaa?

Verkkohaku Kuvahaku Videot Kartat Lisää ▾ Hakutyökalut

Noin 1 300 000 tulosta (0,36 sekuntia)

Ville Niinistö: Tämä on vitsi – onko uskolla mitään rajaa ...
www.uusisuomi.fi/.../69236-ville-niinisto-tama-vitsi-onko-uskolla-mitaa... ▾
 20.5.2014 - Onko heidän ydinvoimauksossaan mitään rajoja? Antaako tukensa venäläiselle ydinreaktorille suomalaisten uusiutuvien energiamuotojen ...

onko saamattomuudella mitään rajaa? - Yle
yle.fi ▾ Uutiset ▾ Satakunta ▾
 19.1.2015 - Minkälaisia esimerkkejä sinulla on saamattomuudesta? Mikä on mielestäsi saamattomuuden huippu? Miksi joskus on niin vaikea saada jokin ...

Onko ruotsalaisten ylimielisyydellä mitään rajaa?! | MV!?!?
mvlehti.net/2015/04/20/onko-ruotsalaisten-ylimielisyydella-mitaan-rajaa/ ▾
 20.4.2015 - Pelottaako mahdollinen pakkoruotsin poistaminen ja sitä kautta suomalaisten henkinen orjuuttaminen, vai onko kirjoitus vain jälleen kerran ...

Keskustan Tölli, Rehula ja Katainen: Onko kuntaministerin ...
www.tapanitolli.fi ▾ Tiedotteet ▾
 Keskustan Tölli, Rehula ja Katainen: Onko kuntaministerin ylimielisyydellä mitään rajaa? Kuntaministeri Henna Virkkusen (kok.) lausunnot ja toimintatavat ...

Onko hurskastelulla mitään rajaa ? - Aamulehti Blogit
aamulehdenblogit.ning.com/profiles/.../onko-hurskastelulla-mit-n-rajaa/ ▾
 14.2.2015 - ... anteeksi 1990 luvun laman uhreilta. Anteeksipyyntöissä ei ole mitään moitittavaa, mutta en tiedä, minulle tuli jotenkin vastenmielinen o...

Onko Kielinaisen lahjakkuudella mitään rajaa? Katso uusin ...
www.iltalehti.fi/viihde/2014032318148869_vi.shtml ▾
 23.3.2014 - Onko kokaiini ongelma NHL:ssä? 9. Aalto-yliopisto ... Totta, jotenkin tuntuu että tuo neiti haluaa hinnalla millä hyvänsä julkkikseksi... :/. Reply · ...

Kuva 2. Googlella tehdään haku: onko mitään rajaa?

Olen tyytyväinen saamiini tuloksiin (Kuva 2) ja muokkaan näkemästäni mieleisen runon. Valmiissa runossa käytän internetistä löytämäni tekstiä sellaisenaan, hieman muokattuna, voimakkaasti manipuloituna sekä yhdellä omasta päästäni tekemälläni lisäyksellä. Yhtään lausetta ei ole käytetty sellaisenaan. Pienin muutos on ylimääräisen välilyönnin poistaminen lähdemateriaalin lauseesta ”Onko hurskastelulla mitään rajaa ?”

Esimerkkiruno – Onko mitään rajaa?

Onko ydinvoimauksessa mitään rajaa?

Onko hurskastelulla mitään rajaa?

Onko Kielinaisen ylimielisyydellä mitään rajaa?

Onko ruotsalaisilla rusketusrajaa?

Yllä olevassa esimerkissä on kyse luettelorunosta, josta on helppo päätellä, mitä hakusanaa on käytetty. Yksinkertaiset luettelorunot ovat harvinaistuneet. Runoilijat käyttävät mieluummin tekniikoita, joissa lukijoille jää enemmän tulkinnanvaraa.

Hakusanojen tarkalla valinnalla ei ole aina suurta merkitystä runon materiaalia etsittäessä. Runoilijat eivät yleensä etsi tietynlaisia sanoja tai lauseita, vaan antavat mahdollisuuden yllätyksille ja arvaamattomuudelle. Runoilija Tytti Heikkinen sanoo, että hakukone on mieluisa työväline, koska se tarjoaa paljon yllätyksiä. ”Tulos on aina muuta kuin mitä lähdin hakemaan.” (Kiuas 2009.)

1.2 Menetelmänä kirjoittamiseen käytettyjen lähteiden tutkiminen

Pro gradu -tutkimustani varten halusin tietää, mistä internetsivuilta kokoelmissa käytetyt tekstit olivat alunperäin peräisin. Käyttämäni aineistonkeräysmenetelmä oli työläs, eikä sitä ole tietääkseni käytetty aikaisemmin tässä laajuudessa.

Menetelmä on lähellä sellaista intertekstuaalista vaikutustutkimusta, jossa etsitään tekstin syntyyn konkreettisesti vaikuttaneita ja kirjoittamistilanteessa käytettyjä lähteitä (Makkonen 1991, 13).

”Ensin on rajattava pois tapaukset, joissa samankaltaisuus johtuu yhteisestä aiheesta, lajista ja niin edelleen. Teosten välille luodaan välttämätön suhde. Jos kysymyksessä on kirjailijan muistiinpanoissa tai haastatteluissa ilmaisema lähde tai vaikutus, tutkimus on demonstraatiota ”velan” määrän

selventämiseksi, eli tutkija pyrkii selvittämään, kuinka paljon kirjailija A on lainannut kirjailija B:ltä .[—] Sen jälkeen kun vaikutussuhde on todettu, määritellään tekstien väliset erot. Nyt päämääränä on näyttää kirjailija A:n originaalisuus: B:lta lainatut elementit on onnistuneesti sopeutettu niin että teos toimii orgaanisena kokonaisuutena.” (Makkonen 1991, 14.)

Tässä tutkimuksessa siis selvitetään muun muassa sitä, mikä aineistosta on runoilijan omaa, mikä muokattua ja mikä sellaisenaan lainattua. Lähtökohta on kuitenkin se, ettei runoilijoiden ”originaalisuutta” kyseenalaisteta, vaan tekstit toimivat omana ”orgaanisena” kokonaisuutena riippumatta siitä, tietääkö lukija niiden olevan lainoja internetistä.

Maaliskuussa 2010 tein jokaisen kokoelman (*Lohikäärmeen poika*, *Varjot astronauteista* ja *Texas, sakset*) jokaiselle riville tai lauseelle tarkan Google-haun. Jos pystyin osoittamaan, että joku kokoelmassa esiintynyt lause tai pidempi katkelma oli peräisin tietyltä internetsivulta, kirjasin sen url-osoitteen ylös. Vertasin kokoelman tekstiä sekä internetlähdeä ja kirjasin ylös mahdolliset kieliasun muutokset alkuperäiseen tekstiin. Lopullisessa tutkimuksessa en ole huomionnut välimerkkien ja isojen alkukirjainten muutoksia, lisäyksiä tai poistoja. Näitä muutoksia runoilijat olivat tehneet lähes joka kerta.

Kiinnitin erityistä huomiota internetsivujen aihealueisiin, joista runoilijat ovat materiaalia lainanneet. Olin kiinnostunut tietämään, olivatko tekstit peräisin keskustelupalstoilta, chateista, blogeista, uutisista tai Wikipediasta. Huomioin, jos tietyt aiheet, kuten mielenterveys, väkivalta, sairaudet tai yhteiskuntakriittisyys toistuivat useasti.

Keväällä 2015 tein pistotarkistuksia kirjaamiini internetsivuihin, joista iso osa oli vielä vapaasti luettavissa. Osa alkuperäisestä materiaalista, johon viittasin vuonna 2010, oli kuitenkin poistettu internetistä. Lisäksi Wikipedia-artikkelit olivat saattaneet muuttua muotoaan viiden vuoden aikana.

Olen kirjannut löydetty hakutulokset tutkimukseen seuraavassa muodossa.

1. Sanatarkka lainaus runokokoelmasta.
2. Url-osoite
3. Tekstin kirjoittaja tai julkaisija sekä aihe
4. Alkuperäinen teksti internetlähteestä. Lainattu kohta **lihavoituna**. Muokatut kohdat *kursiivilla*.

Alla on esimerkki tavasta, jolla kirjasin ylös yhden lauseen Tytti Heikkisen *Varjot astronauteista* -kokoelman runosta ”Tapaus Bury Johansson”.

Pistin merkille, että hän nappaili Dylareja kuin pastilleja ja kärsi lääkkeen vakavista sivuoireista (Heikkinen 2009, 56).

<http://www.kaapeli.fi/krohn/Deja/Vu.html>

Leena Krohnin essee Don deLillon kirjallisesta tuotannosta.

Hän on etniseltä taustaltaan epämääräinen mies, joka nappailee Dylareja kuin pastilleja. Hän kärsii myös lääkkeen vakavista sivuoireista.

Runoissa käytettyjä lauseita oli mahdollista löytää internetistä, kun haun suoritti mahdollisimman yksityiskohtaisesti. Yllä olevaa esimerkkiä etsiessäni kirjoitin Google.fi-hakukoneen osoitekenttään Tytti Heikkisen kirjoittaman säkeen niin, että lisäsin hakukoneessa molemmille puolille lainausmerkit. ”Pistin merkille, että hän nappaili Dylareja kuin pastilleja ja kärsi lääkkeen vakavista sivuoireista”. Lainausmerkeillä tehty sanatarkka haku ei tuottanut hakutulosta. Sen jälkeen tein saman haun ilman lainausmerkkejä. Hakutuloksia oli edelleen nolla. Seuraavaksi katkaisin lauseen useaan pienempään osaan.

Ilman lainausmerkkejä tehty haku ”Pistin merkille, että hän nappaili” ei antanut tuloksia. Sen sijaan ”Dylareja kuin pastilleja” -haku antoi useita tuloksia, joissa toistuivat ”kuin pastilleja” ja ”pastilleja”-sanon eri taivutusmuodot. Ensimmäinen

hakutulos (<http://www.kaapeli.fi/krohn/Deja/Vu.html>) osoittautui oikeaksi lähteeksi, koska sivulla luki ”Hän on etniseltä taustaltaan epämääräinen mies, joka nappaa Dylareja kuin pastilleja.” Internetlähteessä esiintyvä lause on muuten sama kuin Tytti Heikkisen runossa, mutta siitä puuttuu ”pistin merkille” -ilmaus. ”Pistin merkille” -ilmausta ei ole käytetty lähdesivulla kertaakaan missään muodossa, joten se on joko Tytti Heikkisen omasta päästä tai peräisin joltain muulta sivulta.

Esimerkkilause ”hän nappaili Dylareja kuin pastilleja ja kärsi lääkkeen vakavista sivuoireista” on niin uniikki, että Heikkisen lainauksen on pakko olla peräisin juuri Leena Krohnin kirjoituksesta. Tätä olettamusta tukee tieto, ettei hakukoneella löydy toista lähellekään samanlaista lausetta. On olemassa kuitenkin mahdollisuus, että Krohnin teksti olisi julkaistu kirjallisuuslehdessä, josta Heikkinen olisi sen löytänyt. Koska tiedän, että Tytti Heikkinen on käyttänyt nimenomaan internetlähteitä, en anna tällaisen olettamuksen häiritä tutkimusta. On kuitenkin huomioitava, että Teemu Manninen on kertonut käyttäneensä ”Kotivinkit”-runossa internetin lisäksi *Trendi*-aikakauslehteä (Manninen 2007, 85).

Muutamia kertoja käänsin suomenkielisen lauseen englanniksi, jos suomalainen haku ei tuottanut tulosta ja lauseen erikoinen sanasto ja lauserakenne antoivat syyn olettaa tekstin olevan kansainvälisestä lähteestä. Yhden kerran löysin tällaisen käännöksen Harry Salmenniemen runosta sivulta 196.

olen soturi Hariman maakunnasta. Shinmen Musashi No Kami Fujiwara No Genshin, ikä kuusikymmentä vuotta (Salmenniemi 2010, 196).

<http://www.miyamotomusashi.com/gorin.htm>
Miyamoto Musashin kertomus The Book Of Five Rings.

I am a warrior of Harima province, Shinmen Musashi No Kami Fujiwara No Genshin, age sixty years.

Lähteen luotettavuuden kanssa saattaa tulla ongelmia, jos runoilija käyttää lyhyitä säkeitä, joissa on vain muutamia yleisesti käytettyjä suomalaisia sanoja. Olen jättänyt tutkimusaineistosta pois monia alle viisi sanaa sisältäviä lauseita, jotka voisivat olla peräisin useasta eri lähteestä. Pidempienkin lauseiden kohdalla olen noudattanut aina erityistä harkintaa.

1.3 Hakukonerunouden historia

1900-luvun alun surrealistiset runoilijat olisivat todennäköisesti olleet innoissaan Googlestä. Surrealistit puhuivat taiteen luomisen metodeista, jotka ”pakottavat mielikuvituksen liikkeelle” (Joensuu 2012, 187). Hakukonerunous olisi ollut historian surrealistille uusi teknologinen tapa laajentaa runoilijan mielikuvitusta ja sanavarastoa.

Hakukoneen avulla runokokoelmia tehnyt runoilija Tytti Heikkinen sanookin, että hakukone on hyvä tapa päästä eroon kliseistä ja löytää tuoreita ilmaisuja. ”Googlettamisen yksi hienous on, että sen avulla käytössäni on huomattavasti laajempi sanavarasto kuin jos kirjoittaisin ns. omasta päästä.” (Kiuas 2009.)

Juri Joensuu on tutkinut proseduraalisuutta ja sen historiaa suomalaisessa kokeellisessa kirjallisuudessa. Proseduraalisella menetelmällä Joensuu tarkoittaa sääntöä tai menetelmää, joka ohjaa kirjoittamista. Kirjoittamisessa on tällöin joku keinotekoinen tai tekninen ulottuvuus, eikä se ole kirjoittajan vapaasti omasta päästä synnyttämää. Hakukonerunous täyttää nämä proseduraalisen kirjallisuuden määritelmät. Proseduraalinen kirjoittaminen on useimmin runoutta kuin muuta kirjallisuutta. Proseduraalisuus on jatkumoa avantgardistiselle kirjallisuusliikkeelle, johon kuuluvat muun muassa futurismi, dada ja surrealismi. (Joensuu 2012, 1, 5–6.)

Myös Kristian Blomberg on tutkinut kokeellista kirjoittamista. Hänen mukaansa 1900-luvun alun avantgarde pyrki olemaan jatkuvasti entistä

vallankumouksellisempi ja hajottamaan taideinstituutiota. Uudempi kokeellinen taide tutkii yleisinhimillisiä kysymyksiä kuin mikä tahansa muu taidemuoto. Yhteistä 1900-luvun ja 2000-luvun kokeelliselle runoudelle ovat muodot ja välineet, kuten kollaasi. (Blomberg, Manninen & Tavi 2010.)

Kirjoittaminen siirtyi koneaikaan, kun kirjoituskone yleistyi 1800-luvun loppupuolella (Joensuu 2012, 116). Kirjoituskone toi kirjoittajan ja paperin väliin teknisen ulottuvuuden, jota kynä ei vielä ollut. Juri Joensuun mukaan cut-up-metodi on hyvä esimerkki siitä, mitä kirjoituskoneen teknologia toi kokeelliseen kirjoittamiseen. Cut-upilla on paljon yhteyksiä hakukoneilla tehtyihin kollaasirunoihin. Cut-up-menetelmää käyttäneet kirjailijat kirjoittivat kirjoituskoneella erilaisia, keskenään heterogeenisiä tekstejä. Koska tekstit olivat kirjoituskoneen ansiosta typografisesti yhtenäisiä, oli niitä leikkaamalla helppo järjestää tekstiä uudelleen. ”Cut-up-menetelmä perustui olemassa olevien tekstien manipulointiin ja käyttämiseen uusien tekstien materiaalina” (mt., 119). Cut-upin avulla syntynyttä tekstiä käytettiin joko sellaisenaan tai olemassa olevia tekstejä muokaten. Kielenvastaisuus oli tyypillistä cut-upille. Vaikka cut-upin aineistot olivat peräisin erilaisista lähteistä, syntyi katkelmista narratiivisia jatkumoa. William Burroughs käytti menetelmää muun muassa romaanin kirjoittamiseen (mt., 121). Suomalaisista hakukonerunoilijoista cut-up-tekniikkaa on käyttänyt Janne Nummela vuoden 2006 esikoisteoksessaan *Lyhyellä matkalla ohuesti jäätyneen meren yli* (mt., 177).

Runoja on generoitu tietokoneella 1950-luvulta lähtien, jolloin tietokoneelle pystyttiin ohjelmoimaan käskysarjoja. Juri Joensuun mukaan ensimmäisenä kirjallisuuden generaattorina voidaan pitää Christopher Stracheyn vuonna 1952 Ferranti Mark I -tietokoneelle ohjelmoimaa rakkauskirjegeneraattoria (mt., 128).

Suomalaisen hakukoneella tehdyn nykyrunouden tunnetuimpiin ilmiöihin kuuluu Leevi Lehdon vuonna 2003 avaama Google-runogeneraattori *Get a Google Poem!*. Runogeneraattoria ei ole enää verkossa, mutta kuva siitä on olemassa

Arhive.org-arkiston osoitteessa <http://web.archive.org/web/20030203235230/http://www.leevilehto.net/google/google.asp> (20.6.2015). Itse generaattori ei enää kuitenkaan toimi.

Lehdon runokoneessa käyttäjä syöti muutamia hakusanoja ja määrittä hakua rajaavia ehtoja, minkä jälkeen ohjelma loi Google-hakujen perusteella runon. Joensuun mukaan Lehdon generaattori oli käänteentekevä (mt., 137), koska se käytti koko internetiä eli lähes rajatonta tekstivarastoa.

Leevi Lehto avasi generaattorin toimintaa Mikael Bryggerille *Särö*-lehden haastattelussa.

Käyttäjä antaa hakutekstin ihan kuin käyttäisi Googlea. Tämän jälkeen generaattori, "näkymättömissä", hakee parikymmentä tätä vastaavaa Google-hakusivua, poistaa niistä "turhan" eli otsikot, luokitukset, nettiosoitteet yms. niin että jäljelle jäävät periaatteessa vain hakuihin sisältyvät lainaukset löydetyiltä nettisivuilta. Tästä tekstimassasta generaattori sitten työstää "runon", jonka käyttäjä saa "hakutuloksena" eteensä. Runon otsikkona on käytetty hakuteksti. (Brygger 2006.)

Generaattorilla oli mahdollista luoda runoja, jotka noudattivat historiallisia runomittoja, kuten 1800-luvun villanellaa. Lehdon generaattorilla luotiin parhaimmillaan tuhat runoa päivässä. Leevi Lehto halusi saada käyttäjät ajattelemaan, onko generaattorin löytämä teinien slangi sellaisenaan huonoa kieltä, mutta sonettimuotoon puettuna hyvää. (Ollila 2005.)

Hakukonerunous rantautui yhdysvaltalaisista kirjallisuusblogeista Suomeen 2000-luvun alussa. Omissa blogeissaan ilmiötä lukijoilleen esittelivät muun muassa Teemun Manninen ja Leevi Lehto (Blomberg et al). Ensimmäinen laajempi hakukoneella tehty teos oli Janne Nummelan *Lyhyellä matkalla ohuesti jäätyneen meren yli* (2006).

Hakukonerunouden ensimmäisen vaiheen runot toistivat yleensä tiettyä kaavaa, josta lukijan on helppo havaita Googlessa käytetty hakutermi.

Ohessa esimerkki runosta, jossa Janne Nummela on käyttänyt hakusanana ”mitään rajaa?” -ilmaisua ja poiminut hakutuloksista haluamansa lauseet.

Onko ihmiskaupalla mitään rajaa?
 Onkohan kaksinaismoralismilla mitään rajaa?
 Eikö opetuksessakaan ole mitään rajaa?
 Hölmöydellä ei ainakaan ole mitään rajaa...
 Taiteessa ei ole mitään rajaa...?
 Nyt pillun uteliaisuudella ei ollut enää mitään rajaa.
 Eikö teillä ole mitään rajaa?
 Ostovoiman heikkenemiselle ei ole mitään rajaa...?
 Ei siis ole huonolla onnellakaan mitään rajaa...
 Amerikan historiaa glorifioidaan ilman mitään rajaa.
 Tekopyhydessä ei tunnu olevan mitään rajaa...? [—]

(Nummela 2006, 72.)

Juri Joensuun mielestä Nummelan runoissa tekijän päätäntävalta on rajoittunut.

Vanhempiin luettelorunoihin verrattuna Nummelan toisteisuudessa piilee kuitenkin perustava metodinen ero. Toistuva elementti ei ole pelkästään runoa temaattisesti motivoiva ja ohjaava tekijä, kuten vanhemmassa luettelorunossa, vaan myös tosiasiallisesti runon tekstin (tai tekstiä) muodostanut hakutermin. Toistuva sana tai sanajoukko on siis kerännyt ympäröivän aineksensa, vetänyt puoleensa tekstiainesta internetistä tekijän päätäntävällän ulkopuolella. (Joensuu 2012, 177–178.)

Blombergin (et al) mukaan varhaisten hakukonerunojen toisteisuus tyhjentää ilmauksia merkityksistään ja näyttää erilaisia runon aihetta koskevia puhetapoja. Nummelan runokirjan lukija saa eteensä noin 30 eri asiaa, joissa on jonkun mielestä menty liian pitkälle. Kun fraasin lukee kymmeniä kertoja, sen alkuperäinen merkitys häviää. Toisteisuus saa fraasin näyttämään naurettavalta ja vie tehoa sen ehdottomuudelta. Samalla se kertoo, että ihmisen huolestumisella ja mittasuhteiden arvioimisella ei ole mitään rajaa. Risto Niemi-Pynttärin (2013, 353) mukaan runo ilmentää myös kielenkäytön köyhyyttä, koska runon puhekielistä fraasia viljellään mitä erilaisimmissa tilanteissa.

1.4 Flarf

Flarf-runous on hakukonerunouteen liitetty termi, joka on saanut paljon huomiota nykykirjallisuuden kentällä. Flarf käyttää materiaalinaan huonoa kieltä ja banaaleja kirjoitustapoja. Tekstit ovat usein peräisin internetistä, mutta flarf ei ole synonyymi hakukonerunoudelle. (Joensuu 2012, 299.)

Termeinä flarf ja hakukonerunous menevät kuitenkin helposti sekaisin. Marraskuussa 2005 *Käymälä*-kirjallisuusblogissa (Nummela 2005) käytiin keskustelua, mitä flarf-runous tarkoittaa. Flarfin ero muuhun hakukonerunouteen ei ollut tuohon aikaan vielä selvä asia. *Käymälän* vuoropuheluun osallistuivat muun muassa blogin kirjoittaja Sven Laakso alias Janne Nummela ja Teemu Manninen. Molemmat ovat runoilijoita, jotka tulivat seuraavina vuosina julkaisemaan hakukonerunoutta.

Sven Laakso -pseudonyymiä käyttävä Nummela esittelee blogissaan lukijoilleen flarf-runoutta ja kirjoittaa: ”Flarffattu runo, tai mieluummin sanoisin hakukoneavusteinen runous yleensä.” TM-nimimerkillä kirjoittava Teemu Manninen vastaa Laaksole omalla kommentillaan: ”flarffattu runo EI OLE yhtä kuin hakukonerunous.” Seuraavassa viestissään Nummela myöntää flarf-määritelmänsä epätarkkuutensa: ”Tuo ero ei oikein vielä aivan tarkasti hahmottunut, mutta se alkaa hahmottua.”

Vuoden 2009 haastattelussa Teemu Manninen osasi eritellä flarfia tarkemmin. Hänelle flarf on enemmän yhdysvaltalainen koulukunta kuin tyyliä. Mannisen mukaan liikkeen taustalla on ollut enimmillään 30 henkilön kollektiivi, jotka ovat ylläpitäneet Flarf-brändiä. Mannisen mukaan keskeisimmät nimet ovat Gary Sullivan, K.Silem Mohammad, Jordan Davis, Nada Gordon, Stan Apps, Sharon Mesmer, Drew Gardner, Rodney Koeneke ja Anna Boyer. Manninen sanoo, että yhdysvaltalainen flarf on vaikuttanut sekä hänen että Harry Salmenniemen ja Tytti Heikkisen tuotantoon. Hän ei kuitenkaan

kuitenkaan kutsuisi suomalaisia teoksia flarfiksi. "[—] mutta olen miettinyt, onko mielekästä nimetä ilmiötä "flarfiksi", joka on kuitenkin koulukuntana aika jämähtänyt ja lukkiutunut maneerisen toiston tilaan. Vitsi, joka kerran oli vapauttava, vaikuttaa nyt hyytyneen huulille." (Manninen 2009.)

Manninen on yrittänyt löytää flarfille toisia nimiä. Hänen mukaansa on kyse globaalista ilmiöstä, joka näkyy kaikkialla taiteen kentässä "epäonnistumisen estetiikkana". Avantgardemusiikissa vaikuttaa "uusi vapaa improvisaatio". Amerikkalaiset konseptualistit ovat lanseeranneet "tylsyyden poetiikkaa" ja Sianne Ngain on kehitellyt ajatusta "rumien tunteiden" modernista traditiosta ja typerän ja ylevän yhdistävästä "stupliimista". (Mt.)

Yhdysvaltalainen runoilija Kenneth Goldsmith (2011, 86) näkee hakukoneella tehdyssä runoudessa mahdollisuuden, jossa voidaan päästä käsiksi internetin keskustelupalstojen käyttäjien kollektiiviseen mieleen. Hän kuitenkin huomauttaa, ettei tuo kollektiivinen mieli ole kaunista kuultavaa. Goldsmithin mukaan Flarf-kollektiivi ammentaa roskatyylisiä, roskapostista, trollauksesta ja Viagra-mainoksista sen kaikkein pahimman aineiston. Kyse ei ole vain alatyylisiä vaan itsetarkoituksellisesta huonon maun esittelystä. Goldsmithin ajatuksia tulkitsemalla kollektiivin toiminta näyttää tutkimukselta, jossa pyritään etsimään aina vain huonompaa kieltä internetistä. Andrew Epstein (2013, 318) muistuttaa, että flarf on kehittynyt luotaantyöntävästä sisäpiirivitsistä runouden muodoksi, jossa on Katie Degenteshin kaltaisia runoilijoita, joiden runojen vahva emotionaalisuus ja outo kauneus jäävät kaihertamaan mieltä.

Kollektiivin perustajiin kuuluva K. Silem Mohammad kutsuu flarfia etsityksi runoudeksi eikä löydetyksi (Epstein 2013, 186). Flarfissa tekijällä onkin hyvin aktiivinen rooli, jossa hän ei tyydy satunnaisesti generoituun tekstimateriaaliin, vaan valikoi tekstiä tietty tarkoitus mielessään. Vaikka kyseessä on enemmän kuin vitsi, eivät flarfin tekijät ota itseään kuitenkaan liian vakavasti (Epstein 2012, 318). Andrew Epsteinille flarf on jatke 1900-luvun avantgardelle ja

dadalle. Flarfin estetiikassa on luotaantyöntävää estetiikkaa, mutta sen huumori ja omituisuus voivat tarjota vaikuttavia elämyksiä.

Leevi Lehto näkee flarfissa yhteyksiä runouden pitkään perinteeseen sekä hyvän ja huonon maun ikuiseen problematisointiin. Häntä kiinnostaa, miten vapaasti saatavilla olevaa nettitekstiä ryöstöviljellään runoudessa.

”Pohdin, miksi googlerunot ovat usein alatyylisiä. Sehän on flarfin ja googlerunon piste, että tietty arveluttava sisältö usein koetaan tuoreimmaksi. [—] Tää antaa luvan, kun tää ei oo mun. Kun flarfissa on se, että mä pilkkaan tätä. Mä voin kertoa asioita, jotka pitäisin muuten omana tietona.” (Lehto 2009.)

Lehto sanoo, ettei nettimateriaalin alkuperäistä kirjoittajaa tai lähdettä tarvitse kertoa, koska kaikki netissä julkaistu on vapaata riistaa. ”Jos et sitä ymmärrä, niin älä julkaise netissä.” (Mt.)

Flarfin pitäminen hakukonerunouden synonyymina on jäänyt elämään sitkeästi. Tämä voi johtua siitä, että flarf ei tarkoita sanana oikeastaan mitään ja flarfista ei puhuta yleensä ilman google-sanon käyttöä. Tämän vuoksi flarf kääntyy usein hakukonerunoudeksi.

Hakukonerunous on suosittu aihe lukion äidinkielen tekstianalyyseissa. Tytti Heikkisen ”Läski XL: Aina sama juttu” kuului kevään 2015 ylioppilaskirjoitusten esseekokeen materiaaliin (Yle 2015).

Lukiolaisten vastauksissa flarfin ja hakukonerunouden välillä on usein yhtäsuuruusmerkki, kuten Joni Tuppuraisen äidinkielen kurssisuoritukseen kuuluvassa blogissa, johon on kirjoitettu 19.2.2014 analyysi Teemu Mannisen *Lohikäärmeen* poika -kokoelmasta: ”Flarf, eli hakukonekollaasi on googlen avulla löydettyihin ”huono kielisiin” teksteihin perustuvaa runoutta.” Tuppuraisen kirjoituksen jälkeen blogissa on opettajan antama palaute.

Opettaja sanoo, että flarf-termin merkitystä voisi vielä tarkistaa. ”Flarfin määritelmä on hankala, mutta hakukonekollaasi ei välttämättä liity siihen.” (Tuppurainen 2014.) Vastauksensa perusteella opettajakaan ei ole ollut täysin varma flarfin määritelmästä.

Syy lukiolaisten epätäsmällisyyteen flarfin merkityksestä voi löytyä Googlesta itsestään. Kun hakukoneeseen syöttää hakusanat ”flarf hakukonerunous” (haku tehty 20.6.2015), tulee ensimmäiseksi vastaukseksi Mika Auramon ylläpitämän Lyseo.org-verkkopalvelun syventävä äidinkielen verkkokurssi lukiolaisille. Materiaalin aiheena on flarf. Se on otsikoitu ”Flarf eli hakukoneruno.” (Auramo 2012.) Hakutulos vahvistaa sitä käsitystä, että flarfia pidetään hakukonerunouden synonyyminä.

1.5 Harry Salmenniemi ja *Texas, sakset*

Jyväskyläläinen Harry Salmenniemi (s.1983) on julkaissut viisi runokokoelmaa *Virrata että* (2008), *Texas, sakset* (2010), *Runojä* (2011), *Kivirivit* (2013) ja *Pimeän lehdet* (2015). Kaikki ovat Otavan kustantamia. Salmenniemi on toiminut runouslehti *Tuli&Savun* päätoimittajana ja runokustantamo Poesian kustannustoimittajana.

Salmenniemi on voittanut Kalevi Jäntin nuorille kirjailijoille tarkoitettun palkinnon vuonna 2010 teoksesta *Texas, sakset*. Keski-Suomen taidepalkinnon jyväskyläläinen sai 2013. *Runojä* palkittiin vuoden 2011 kauneimman kirjan palkinnolla. Vuonna 2011 ilmestyi Salmenniemen yhdessä Juri Joensuun kanssa toimittama suomalaisen kokeellisen runouden antologia *Vastakaanon*.

Texas, sakset on suomalaisen hakukonerunouden kehutuimpia ja palkituimpia teoksia. Myös *Runojä*-kokoelmassa oli käytetty hakukoneita, mutta metodeihin kuului sen ohella perinteisempi runous. *Kivirivit* on muodoltaan proosarunoa (Otava 2011).

Elokuun 2015 Helsingin juhlaviikkoja varten Harry Salmenniemi on tehnyt tekstin Antti Auvisen säveltämään ja Teemu Mäen ohjaamaan *Autuus*-kamarioopperaan (Musiikkitalo 2015). Salmenniemen runoutta on käytetty myös Sibelius-Akatemian esittämässä kavalkadissa vuonna 2011 Helsingin Musiikkitalon avajaiskonsertissa (Sibelius-Akatemia 2011). Harry Salmenniemen runoja käännetty englanniksi, ranskaksi, italiaksi ja portugaliksi (Kujala 2013).

Runoilija on itse kuvannut *Texas, saksien* tekotapaa *Uusimaa*-lehden haastattelussa avoimesti: aineisto on kerätty internetin lisäksi suurkaupunkien graffiteista, mainoksista ja laatukirjallisuudesta. Osan materiaalista runoilija kirjoitti itse. *Uusimaa*-lehden haastattelun mukaan materiaalia kerättiin ja kirjoitettiin yli tuhat sivua, josta alkoi ”armoton karsinta.” (Karvala 2011.)

Hakukoneiden lisäksi Salmenniemi on käyttänyt menetelmänään muun muassa internetin käännöskoneita. Tämä selviää ITE-runolija Jouni Kempin *Viritys on vaihtunut* -blogissa, jossa Salmenniemi kommentoi Kempin runoa, joka vaikuttaa kielenkäännöskoneella tehdyttä.

Harry: Täysin hillitön alku! Teitkö käännösgeneraattorilla vai löysitkö oikeasti tällaisenaan? Alku muistutti itseäni hieman Texasin alaviitteestä “I joskus kuvitella kakkaavani hattu”. Se oli muistaakseni käännös englanti – korea – suomi joka tuotti lausehvirviön. (Kempin 2010a.)

Tämä huomio vahvistaa entisestään käsitystä, että Salmenniemi käyttää monipuolisia menetelmiä runojensa materiaalin luomiseen.

213-sivuinen *Texas, sakset* jakautuu neljään osastoon. Koska kokoelmassa ei ole sivunumerointia eikä sisällysluetteloa, on osastojen olemassaolo tulkinnallinen. Sivunumeroinnin lisäksi olen tehnyt myös osastojaon itse. Määrittelen, että uuden osaston alkua merkitsee tyhjä aukeama, jonka oikeassa reunassa on puolen sivun mittainen musta vaakapalkki.

Runojen ja taiton tyyli vaihtelee voimakkaasti *Texas, saksien* osastojen sisällä. Ainoastaan sivujen 59–85 väliin sijoittuva toinen osasto on tyyliään yhdenmukainen. Se on myös ainoa osasto, joka sisältää pidempiä pätkiä yhtenäistä proosatyylistä tekstiä. Suurin osa *Texas, saksista* koostuu yksittäisistä lauseista tai sanoista, jotka on taitettu sivulle kymmenillä eri kirjasimilla.

Texas, sakset on visuaalisesti näyttävä teos. Kirjan suunnittelusta ja taitosta on vastannut Markus Pyörälä. Kokoelmassa on myös paljon kuvitusta, jotka ovat Jaakko Kalsin puhtaaksi piirtämiä.

1.6 Tytti Heikkinen ja *Varjot astronauteista*

Tytti Heikkinen (s. 1969) on hämeenlinnalainen runoilija, joka on *Täytetyn eläimen lämpö* -esikoiskokoelman (2008) jälkeen julkaissut kokoelmat *Varjot astronauteista* (2009) ja *Moulin Extra Beauté* (2012). Kaikki kolme runokokoelmaa ovat Poesian kustantamia.

Heikkinen työskentelee graafisena suunnittelijana. Heikkisen runoja on julkaistu myös *Tuli & Savu* -runouslehdessä, *Nuori Voima* -kulttuurilehdessä ja runouden vuosikirja *Motmotissa*. Nina Pollari käänsi Tytti Heikkisen *Varjot astronauteista* -kokoelman runoja englanniksi yhdysvaltalaiseen *At Large Magazine* -verkkójulkaisuun vuonna 2009 (Kiuas 2009). Pollari on tehnyt Heikkisen *Varjot astronauteista* ja *Täytetyn eläimen lämpö* -kokoelmien pohjalta myös englanninkielisen käännöksen *The Warth of the taxidermied Animal* (2013) (Park 2013).

Tytti Heikkinen on tullut tunnetuksi hakukonerunoilijana, jonka runot muistuttavat proosaa. Hän on puhunut hakukoneiden käytöstä avoimesti.

[—] teen runoni hakemalla Googlen kautta netistä satunnaisia lauseita, joita sitten muokkaan, kunnes olen saanut tehtyä runon.”

[—]Toisin kuin monilla hakukonerunoilijoilla, minun runoni ovat selkeitä kokonaisuuksia. En useinkaan pyri korostamaan netistä hankitun materiaalin rikkonaisuutta vaan paremminkin pyrin muovaamaan kaaoksesta järjestystä. Myös kertomuksellisuus on vahvasti mukana runoissani. (Kiuas 2009.)

Moulin Extra Beauté -kokoelmassa Heikkinen imitoi naistenlehden graafisuutta ja sisältöä. Myös sen kirjoittamisessa Google oli tärkeä apuväline. (Mattila 2012.)

Teemu Mannisen tavoin Tytti Heikkinen kokee, että googlettamisen avulla hänellä on suurempi sanavarasto. Ilman googlea hän ei olisi keksinyt käyttää pornografista sanastoa tai chat-keskusteluissa käytettyä teinien omaa kieltä. ”Olen kirjailija, jonka omin ääni on puhua lainaäänillä.” (Kiuas 2009.)

Heikkisen runot ovat helppolukuisempia kuin esimerkiksi Harry Salmenniemen hakukonerunot. Heikkisen runoja on käytetty lukion äidinkielen tuntien, ylioppilaskirjoitusten sekä yliopiston kirjallisuuden analyysi- ja esseemateriaalina. (Demi 2015, Yle 2015, Piippo 2014.)

Hakukoneiden lisäksi Tytti Heikkinen on käyttänyt internetin kielenkäännöskoneita muun muassa *Varjot astronauteista* -kokoelmansa ”Leukojen melskeessä” -osastossa.

Tämä osasto on tehty siten, että olen kierrättänyt runon alkutekstin netistä löytyvillä käännöskoneilla unkariksi, siitä ranskaksi, puolaksi, takaisin ranskaksi ja lopulta, kun teksti on ollut lähes käsittämätöntä muusia, olen kääntänyt sen englanniksi ja siitä ”omasta päästä” -tyyppisesti takaisin suomeksi. [—] (Kiuas 2009.)

Tytti Heikkisen *Varjot astronauteista* -kokoelmaa on käytetty *Pimeänä puhallan kattoon* -draamanäytelmän käsikirjoituksessa. Mirka Seppäsen ohjaaman näytelmän dramatisoinnissa on käytetty monia Poesia-kustantamon tekstejä, kuten Teemu Mannisen vuonna 2010 ilmestynyttä *Futurama*-teosta ja Harry Salmenniemen vuonna 2011 ilmestynyttä ”Syysmyrskyt”-runoa. ”Pimeänä

puhallan kattoon” -näytelmä esitettiin toukokuussa 2012 neljästi Vakiopaine Teatterissa Jyväskylässä, minkä jälkeen esitys on kiertänyt ympäri Suomea muun muassa Tampereella ja Helsingissä. (Poesia 2012.)

76-sivuinen *Varjot astronauteista* sisältää kuusi osastoa. Ennen ensimmäistä osastoa on esseemäinen teksti ”Todellisuuden ja kertomuksen suhteesta eli Erään pomppulinnan äärellä”.

Kokoelman runot on kirjoitettu usealla eri tyylillä: muutamien rivien säkeistä proosamaiseen tekstiin. Internetistä lainatut Läski XL -runot toistuvat läpi kokoelman. Ne on taitettu poikkeuksellisesti kirjoituskonemaisella fontilla. Kaikki nettimateriaali ei ole kuitenkaan kirjoitettu tällä fontilla.

1.7 Teemu Manninen ja *Lohikäärmeen poika*

Teemu Manninen (s. 1977) on helsinkiläinen runoilija, kriitikko ja kirjallisuudentutkija. Häneltä on ilmestynyt runokokoelmat *Turistina täällä* (2004), *Lohikäärmeen poika* (2007), *Futurama* (2010), *Säkeitä* (2010) ja *Paha äiti* (2012). Hän on suomentanut Edward Goren *Sekopäiset serkukset ja muita tarinoita* (2012). Manninen toimi runouslehti *Tuli&Savun* toimituksessa vuodesta 2005 ja lehden päätoimittajana 2006–2007. Manninen on *Helsingin Sanomien* kirjallisuuskriitikko.

Futurama voitti Tiiliskivi-palkinnon vuonna 2010. Tiiliskivi on Tampereen yliopiston kirjallisuudenopiskelijoiden ainejärjestö Teema ry:n jakama kirjallisuuspalkinto. Palkinnon ideana on nostaa esiin kotimaista kaunokirjallisuutta, joka ei ole saanut ansaitsemaansa huomiota. (Teema.)

Teemu Mannisen tapa käyttää hakukoneita on samanlainen kuin K. Silem Mohammadin ”Sought poetry” -esseessä kuvailema tekniikka.

[...] syötän hakukoneeseen erilaisia hakusanoja ja kopioin tulossivuja (hakukoneen tarjoamia lyhyitä sivukuvauksia) muutamia kymmeniä tekstinkäsittelyohjelmaan ja alan työstää tekstiä runoiksi. Harvemmin siis etsin kokonaisia sivuja – luotan yksinomaan Googlen tarjoamiin sivukuvauksiin, jotka ovat siis tietyllä logiikalla otettuja lainauksia jostain tekstistä – olen huomannut, että on parempi jos en tiedä lainauksen kontekstia, näin mielikuvituksella on enemmän tilaa yhdistellä lainauksia [...] [...] Hakuja tehdessä alkaa kehittyä tietynlaista vaistoa tai taitoa – alkaa oppia, millaista materiaalia saa millaisilla hakusanoilla (pelkkiä partikkeleita, substantiiveja, verbejä; erilaisia sanaluokkien yhdistelmiä jne), kuinka vähän tai paljon tekstiä saa sivukuvauksiin; prosessin alussa ja sen kestäessä saatan tehdä lukemattomia uusia temaattisia hakuja, täydentäviä hakuja, fraasihakuja, lauseen tai virkkeen tarkkoja täydennyksiä, vuorosanan täydennyksiä, narratiivisia hakuja – ja joskus haun tarkoitus on vain kiihottaa mielikuvitusta niin että itse keksin runolleni jatkoa, tai kykenen yhdistämään jossain ”perinteisesti” kirjoitetussa tekstissä monen säkeen mittaisia eri osia toisiinsa jollain yksittäisellä sanalla tai fraasilla, joka saattaa löytyä hakutulosten sivulta 1, 45 tai 78.” (Manninen 2009.)

Teemu Mannisen *Lohikäärmeen pojan* 88 sivua on jaettu viiteen osastoon. Kokoelman lopussa on lisäksi luku ”Kootut selitykset”, jossa runoilija antaa hyvin vapaamuotoisia ja monitulkintaisia selityksiä runoistaan.

Runojen tyyliin ei ole yhtenäistä logiikkaa. Proosamaista tekstiä ja lyhyempää säejakoa Manninen käyttää samaan tapaan kuin Tytti Heikkinen *Varjot astronauteista* -kokoelmassaan.

2 ASIA TEKSTIT JA PUHEKIELI HAKUKONERUNOUDESSA

Tämän tutkimuksen tärkeimpiin kysymyksiin kuuluu, muodostuvatko hakukonerunot tyyliiltään korkeasta lähdeaineistosta vai puhekielisestä tekstistä. Asiateksteiksi olen määritellyt kaikki viralliset dokumentit, luennot, uutiset, esseet, tietosanakirja-artikkelit ja juhlapuheet. Näiden tekstien alkuperäinen kirjoittaja on yleensä tarkkaan tiedossa.

Asiatekstien vastakohtaksi olen määritellyt keskustelupalstat, blogit, nettipäiväkirjat, chat-keskustelut sekä alatyylisen lyriikan. Tätä tekstilajia leimaa kirjoittajan piiloutuminen nimimerkin tai anonymiteetin taakse. Näiden kahden ryhmän väliin jää muun muassa proosaa ja mainoksia, joiden tyyllilajit vaihtelevat neutraalista provosoivaan.

2.1 Asiatekstit ja puhekieli – *Lohikäärmeen poika*

Teemu Mannisen *Lohikäärmeen poika* -kokoelmaan on lainattu paljon internetiin anonyymisti kirjoitettua puhekielistä tekstiä, joissa on ihmisten vilpittömiä tunteita ja banaaleja ilmauksia. Tutkimusaineistoon kuuluvien runojen materiaalissa korostuvat muun muassa Tunnustusten luola, Rakkausrunot.fi ja Final Fantasy Finland Forum, Mikseri.net, Tukiasema.net, elokuvien mainostekstit ja arvostelut sekä suomalaisten rockbändien nettipäiväkirjat.

Tunnustusten luolaa on käytetty kolmessa *Lohikäärmeen poika* -kokoelman runossa: ”Lohikäärmeen poika”, ”Bling Bling” ja ”Tytöt tykkää sodasta”. Tunnustusten luola -sivustoa on esitelty tarkemmin omassa luvussaan.

Final Fantasy Finlandin -keskustelupalsta on ollut Manniselle tärkeä luovuuden lähde. Sen värikästä kieltä on käytetty kahdessa runossa ”Teoria lohikäärmeistä” ja ”Lohikäärmeen poika”. Nämä runot koostuvat lähes pelkästään kyseisen keskustelupalstan materiaalista. Nämä keskustelupalstojen viestit ovat usein nopeasti kirjoitettuja tekstejä, jotka on lähempänä tajunnanvirtaa kuin harkiten punnittuja mielipiteitä.

Lohikäärmeen pojan sivut 42–47 muodostavat viiden runon jakson, joka kuvaa hyvin sitä stereotypiaa, millaiseksi flarf-runo usein mielletään. Runoissa on huonoa kieltä, nettislangia, kirjoitusvirheitä ja teinien käyttämiä x-kirjaimia.

Edellä mainitun jakson aloittava ”Turbolitania” on räp-lyriikan näköinen runo. Suurin osa runon materiaalista on peräisin suomalaisista räp-kappaleista ja niiden nettiin kirjoitetuista lyriikoista. Säkeet ovat joko suoria lainauksia kappaleista tai yhteen säkeeseen on yhdistetty useampaa kappaletta.

TURBOLITANIA

No moi,
mä oon dj Flobe

ja aion vetää nyt koksuu nokkaan,
sit meen hustlaa

karvapuskaa levylafkaan,
yrittää siipiä

mis posse elääkseen koittaa riipiä,
elimistö täynnä mikrosiruja nippii

kadul jotain vitu metro tickettii
koodaa biksiin chronikkii

ja hustlaa aina himas pelin edes
muttei vieläkkää oo skenes

kasvatukses enemmän kapakoi
kuin ruokakauppoi

julkaisee propagandaa kammiossa
pujottelukeppeinä kaukalossa

hyvää safkaa, fittei chiksei,
jätessäkillinen drinkkei

Malminkartanon pökäleessä,
paljon ilmasii repaleisii

runoja yksinäisyydestä,
tunne kalastajan hilajisuutta,

”whut whut”, *wink wink*,
tää vuosisadan vitutus / paniikki

tuottaa tuskaa
mut palavaan mestaan

hyökkää biitti ja graafinen säätö
ja taitto vääntö

noukkii äässit
mis duussit on makseltu

moneen kertaan valkoset
ja mustat yhdes kasvaa,

jos joku niitä myyntiin ottaa,
video valmis,

hoitsut ihania
tää on turbolitania.

(Manninen 2007, 42–43.)

Runo alkaa lainauksella keskustelusta, joka on käyty suomalaisen hiphop-kulttuuriin keskittyvällä *Basso.fi*-foorumilla. Alkuperäisen tekstin George W. Bush on korvattu nimellä ”dj Flobe” joka on rytmimusiikkiin erikoistunut suomalainen dj. Hän ei ole laajalti tunnettu dj, mutta Manninen on todennäköisesti törmännyt nimeen Basson foorumilla.

No moi, mä oon dj Flobe
ja aion vetää nyt koksuu nokkaan (Manninen 2007, 44).

http://www.basso.fi/keskustelu_aihe_iframe.php?aihe_id=8584
Basso.fi-keskustelufoorumi.

Moi, mä oon *George W. Bush* ja mä aion vetää nyt koksuu nokkaan
(basso.fi)

Mannisen kirjoittama säe ”ja hustlaa aina himas pelin edes muttei vieläkkään oo skenes” on alkuperin Helpus-yhtyeen kappaleesta ”Niit ku saisin”. Kappaleessa räpätään oikeasti ”hustlaa peilin edes” mutta monella netin lyriikkasivustolla kulkee väärin kuultu tai kirjoitettu ”pelin edes” -muoto (Lyricsfreak). Manninen ei ole korjannut tuota eikä muitakaan lyriikkasivuilta lähtöisin olevia kirjoitusvirheitä.

SONETTEJA PISSALIISALLE

ihq töötti NRJ ahihi idols
 napapaita tyksiä massikka
 pälly gremo himmaile
 masterointi bissee
 saatananpalvonta vkinä
 miss saatananpalvonta vkinä
 äidinkielen rapistuminen
 rullaluistimet wittu
 wittu horoperse
 kotskasivut ja ti
 jotain irstasta kiveXet
 lävistyxet halo star wars
 lävistyxet halo star wars
 14 wee teinxxxx daa!
 Paula Koivuniemi
 mega super hyber
 giga tera dyke ei vois
 ketään kiinnosta ja stone-
 hengaillaan tisut whateva
 diskohile irccaaminen
 napakoru nöpönen
 bändäri käsilaukku
 turhis horatsu
 fibromyalgia
 modig
 ninnitys
 tantti
 heebo
 al
 to

vähänx oon p33l0 wow superbeib
 g-string palnetero huuva pakata
 Jabba da aivan sama j3p röökata
 moga lololololololo deittailu taas
 se mun söpö blondi on siel..
 grauh! "Sex on the beach"
 -drinkki YLEX gangsta helmee
 huumeet päärynäsiideri
 pinkki taskulämmin
 neste syömishäiriö
 6 tuuman korko
 litsari meikkidiiva
 wannabe hiphopparit
 sussijengi
 heruttaa iih!
 munahaukka
 urologi glitter
 teinigootti
 heiluperse
 tuhruhuulet
 kikattaja
 pätkäjuoppo
 pakkelinaama
 bönde beryl
 dreija tsubu
 inhimillisuus
 flashback
 ranma
 lik
 ri

(Manninen 2007, 44.)

Säe ”hyvää safkaa, fittei chiksei, jätesäkillinen drinkkei” on yhdistelmä kolmea eri lähdettä, joista yksi ei liity hiphop-kulttuuriin. ”Hyvää safkaa” ja ”drinkkei” ovat lähtöisin MC Taakibörsta -yhtyeen kappaleesta ”PA 2001”, jossa räpätään ”hoidan mahd. paljo ilmasii drinkkei ja hyvää safkaa.” ”Fittei chiksei” on peräisin Kapasiteettiyksikön kappaleesta ”Taas.” Kappaleen lyriikat on kirjoitettu Basso.fi-foorumilla muotoon ”Cläässi drinkkei, bitchit **fittei. Chiksei** biksiin fäästiin, dikkei stääshiin” (Basso 2014). Manninen on siis yhdistänyt yhdestä lauseesta viimeisen sanan ja sitä seuraavasta lauseesta ensimmäisen sanan.

”Jätesäkillinen” on se kohta, joka ei viittaa hip hopiin. Manninen on lainannut sanan *Proles Dysangelium Proletaarin ja Ruokoton* -roolipelin (Proles) luvusta, jossa käsitellään pelihahmojen ominaisuuksia. Alkuperäinen muoto roolipelissä on ”jätesäkillinen repaleisia runoja yksinäisyydestä”. ”Turbolitaniassa” on käytetty myös kohtaa ”runoja yksinäisyydestä”.

Teemu Mannisen ”Sonetteja pissaliisalle” ei ole nimestään huolimatta loppusoinnallinen 14-säkeinen sonetti. Nimi voi olla viittaus renessanssinajan runoilija Francesco Petrarcan ”Sonetteja Lauralle” -runoon. Runon taustalla on selvää lyyrisyyttä, koska Manninen on lainannut runon materiaalin ainakin Mikseri.netistä. Se on internetpalvelu, johon harrastajamuusikot voivat ladata musiikkiaan. Mikseri.netissä on myös keskustelupalsta, jonka viesteistä runon materiaali on osittain peräisin.

Manninen on lainannut ”Sonetteja pissaliisalle” -runoon tekstiä muun muassa keskustelusta, jossa Mikseri.netin käyttäjä kertoo itse kirjoittamastaan räp-kappaleesta, joka on hänen mielestään maailman huonointa lyriikkaa.

Ihq töötti NRJ ahihi idols (Manninen 2007, 44).

Mikseri.netin keskustelupalsta
<http://www.mikseri.net/groups/thread.php?id=1&thread=489511>

”Maailman kamalin lyriikka on omakirjoittamani rapcore kappale: Teinixlaulu”.

Märkä pillu, limudisko, känniss' prassailu, ulkona pissaaminen.

Teini äks, teinikieli, teinijuoppo, jeex teenage.

IhQ ihku töötti, NRJ, murrosikäinen, **ahihi!**

Isot kirjaimet, namipala, pissisgootti, teilata.

P3310, pikkuritsat, idols-napapaita. Tyksiä

kaxi, wow, jako, teinitissit, superbeibe, massikka,

pälly-mata-hari jakaa gremo peelo transparenssii.

G-string palnetero, himmaile, masterointi, kännäily,

huuva paakata. Jaffa, sinisilmäinen, bissee,

saatananpalvonta; Da aivan sama, j3p, fostex hali hali kives. xD

Ihkuu vknä miss nasu sexi, röökata, moga,

lolololololol. Teineys, äidinkielen rapistuminen,

vähäx deittailu tai kax, kovis ja pahis!

Manninen on poiminut ”Teinixlaulusta” yksittäisiä sanoja (lihavoidut) ja luonut niiden pohjalta muun muassa uusia yhdyssanoja. ”Teinixlaulussa” on paljon alatyylisiä materiaalia, jolla on helppo luoda flarf-estetiikkaa. Kielen huonoutta Manninen korostaa ilmaisulla ”äidinkielen rapistuminen”. Kaikki ”Sonetteja pissaliisalle” -runossa oleva materiaali ei ole kuitenkaan peräisin ”Teinixlaulusta”, eikä sen lähde ole tiedossa.

Teemu Manninen on selannut läpi lukuisia internetsivuja, joissa julkaistaan harrastajien tekemää lyriikkaa. Hänen runonsa ”<3ILAAVJUU!!<3” ja ”Mää rakstan sua” perustuvat muun muassa Rakkausrunot.fi-sivuston käyttäjien julkaisemiin teksteihin. Rakkausrunot.fi on 2003 perustettu runoharrastajien internetpalvelu, jossa kuka tahansa pöytälaatikkorunoilija voi julkaista paitsi runoja myös koskettavia muistoja ja unelmia. Rakkausrunot-palvelussa on samaa tunnustuksellisuutta kuin Tunnustusten luola -palvelussa. Tällaisen materiaalin runsas käyttö tuo *Lohikäärmeen pojan* runoihin vahvan emotionaalisen latauksen.

Mannisen emotionaalisuus ei rajoitu selkeisiin rakkauden ja epävarmuuden tunteisiin. Hämmennystä nousee esiin vieraankuuloisista sanavalinnoista. ”OMGWTFROFLMAO”-runo käyttää tämän tutkimusaineiston kryptisintä nettislangia, joka on täynnä lyhenteitä ja hymiöitä. Yhdenkään ilmaisun alkuperäistä lähdettä ei pysty osoittamaan netistä luotettavasti.

”OMGWTFROFLMAO”

OMGOMGOMGOMGOMGOMGOMGOMGOMGOMGhej!
 :) <3 noi tytöt oli ihan über pissiksiiiii!!! OMG niinQ
 gIVAgIVA OMG omg OMG ei tääll oo paha olla
 moon saleesti n00b r0x0r Teinix Peeled
 1337 xiit söpöytysmys <3 mä en usko mihinkään
 muuhun kuin tähän hetkeen, todellisuuteen....
 Jätkä on level 99 beast demon!+01++1 IRL TURPAA
 CU @ pRISMA!? 1++1+11 cu@hese irl turpra!?!+1+?!?
 ehkä siellä ylhäällä on joku mies joka on tehnyt
 monet asiat mahdolliseksi... P13453 711 ^ ^ 3
 \ ^ | - | 47 7 | - | 47 ^ ^ 34 ^ 5! ROTFLMAO!!

DUEL1111111111> FUK U N00B!!!<
 Y DIE SO EASY HAHAHA :D: :AS:SD:SDA:ASD:
 Mutta miksi se olis luonu jotain sellasta
 mikä pystyy tuhoamaan ja tekemään pahaa???
 HAXOR PEELO TEINIX!!!! MEE TERROIX
 JA OSTA AWIKKA JA MEE CAMPPII AZTECIS
 BASEEEEEEEEEEEEE!!!! Mä tiedän että täällä on vielä rakkautta,
 mutta silloin pitää olla myös välinpitämättömyyttä....
 ^_^1hq h3y d44, 00n 54l371571 h07!!11! <3
 Ja jokainen meistä osaa rakastaa ja saa rakkautta
 aivan varmasti se on kuitenkin
 maailman mahtavin asia!!!
 Make love not war!!!!
 Pimelipom! :)

(Manninen 2007, 46.)

”OMGWTFROFLMAO” on todennäköisesti tutkimusaineiston ainoa runo, jossa on käytetty chat-keskustelun kieltä. Chat-keskustelut eivät tallennu yleensä sellaiseen arkistoon, johon Google-hakukone pääsisi käsiksi. Chatin käytöstä käy esimerkkinä ”Y DIE SO EASY HAHAHA :D :AS:SD:SDA:ASD:” -rivi. Tappamisen helppoutteen viittaava ivahuuto on ollut todennäköisesti käytössä verkkopelissä. Verkkopelaamiseen viittaavat myös ilmaisut ”Jätkä on level 99 beast demon!” ja ”MEE CAMPPII AZTECIS BASEEEEEEEEEEEEE!!!!”

Mannisen ”OMGWTFROFLMAO” on tutkimusaineistossa poikkeuksellinen runo, koska siinä on selviä yhtymäkohtia chat-keskusteluun. Chatkieli on harvinaista suomalaisessa hakukonerunoudessa, vaikka hakukonerunoutta kuvaillaan usein juuri sen kautta. Esimerkiksi Risto Niemi-Pynttäri (2013, 353) kuvailee, että ”Flarf on hakukonekollaasille perustuva runouden laji, joka hyödyntää verkon chatista ja blogeista löytyvää huonoa, asenteellista ja törkeääkin kieltä.” Yrjö Hosiaislouma (2013, 168) yleistää lähes samoin sanoin ”[...] internetin huonokielisyyksiä kierrättävissä flarf-runoissaan, joissa chatin ja blogien usein alatyylinen puhekieli toistuu lähes sellaisenaan.”

Hosiaislouman ja Niemi-Pynttärin huomiot huonosta kielestä pitävät Mannisen ja Heikkisen tapauksissa hyvin paikkaansa, mutta Salmenniemen kohdalla sitä

ei ole juuri lainkaan. Chat-kielen käytön yleisyyttä suomalaisessa flarfissa on ylikorostettu. Chat-termin käyttöä on varottava siitäkin syystä, että julkiset chat-huoneet ovat kadonneet 2010-luvulle tultaessa lähes kokonaan. 1990- ja 2000-lukujen vaihteessa netissä oli monia nuorten suosimia chat-huoneita, kuten Kiss.fm-radiokanavan chat (Huuhka 2014). Sen perinnettä jatkaa Suomi24.fi-portaalin chat, mutta päivittäinen käyttäjämäärä lasketaan korkeintaan sadoissa, ei tuhansissa. Myös internetin IRCin (Internet relay chat) käyttäjäryhmät ovat muuttuneet marginaalisemmiksi.

”Huippuvuonna 2004 esimerkiksi suurimmassa verkossa Quakenetissä oli parhaimmillaan noin 240 000 yhtäaikaista käyttäjää ja nyt vuonna 2013 Quakenetissä on keskimäärin 70 000 samanaikaista käyttäjää. Hidas käyttäjämäärien lasku on todettavissa myös muissa suurissa ja perinteisissä IRC-verkoissa.” (Wikipedia Irc.)

2000-luvun alun jälkeen julkiset chat-keskustelut ovat siirtyneet sosiaaliseen median sovelluksiin, joissa on suljettuja yhteisöjä (Dewey 2014).

Asiatekstit ovat *Lohikäärmeen pojassa* harvinaisia. Asiatekstiä löytyy vain kolmesta tutkimusaineston runosta: ”Oodi voileivälle” (Manninen 2007, 19), ”Musta pedagogiikka” ja ”Tytöt tykkää sodasta”. Manninen on käyttänyt lähdemateriaalinaan internetissä julkaistuja tieteellisiä raportteja, uutisia ja asiantuntija-artikkeleita.

enimmäkseen hyödyllisiä, miljoonia ja taas miljoonia bakteereita (Manninen 2007, 19).

virtual.vtt.fi/virtual/proeuhealth/consumerplatform/
crownalife_press_finnish.pdf

PROEUHEALT-raportti Mysteeri sisällämme – ikääntymien vaikuttaa suolistobakteereihimme. Lokakuu 2003.

Me kaikki kannamme sisällämme **miljoonia, enimmäkseen hyödyllisiä bakteereita**, jotka auttavat meitä selviytymään ravinnostamme menestyksekkäästi ja säilyttämään terveytemme, vaikkakin me harvoin tajuamme sitä.

Yllä oleva esimerkki on runosta ”Oodi voileivälle” ja siinä oleva lainaus on peräisin Teknologian tutkimuskeskusten ja EU:n rahoittaman suolistobakteeritutkimuksen raportista. Runo käsittelee maailmanhistoriaa luonnontieteellisestä näkökulmasta ja siinä käytetään myös toista tieteellistä raporttia, jonka lähde on EU. Raportti käsittelee oppilaitosten energiatehokkuutta.

lopulta kytketään koulun sähkönsyöttöön (Manninen 2007, 19).

ec.europa.eu/energy/action_plan_energy_efficiency/doc/education_fi.pdf
EU-artikkeli energiatehokkuudesta

kytketään koulun sähkönsyöttöön, jolloin ne voivat säästää keskivertokoulun sähkönkulutuksessa 800 kilowattituntia. (kWh) vuodessa.

”Oodi voileivälle” -runossa käytettyjä käsitteitä ovat muun muassa ihmisen perimä, elimistön bakteerit ja planeettojen synty. Runon nimi viittaa ihmisessä syntyvään mielihaluun syödä voileipiä. Klassiseen lyriikkaan viittaavan oodi-sanan käytössä on samaa huumoria kuin ”Sonetteja pissaliisalle” -runon nimessä.

2.2 Asiatekstit ja puhekieli – *Varjot astronauteista*

Tytti Heikkisen *Varjot astronauteista* -kokoelmassa alatyylinen puhekielisyys on silmiinpistävä tyyli kaikissa Läski XL -runoissa, joita on yhteensä 15. On todennäköistä että Heikkinen on käyttänyt materiaalinaan monia sellaisia lähteitä, jotka ovat kadonneet internetistä nopeasti tai lähteenä olevia sivuja ei ole julkaistu julkisesti. Näin voi päätellä, koska vain yhdeksässä runossa oli sellaisia lauseita, joiden lähteen pystyi varmuudella löytämään internetistä. Yhdestäkään runosta ei löytynyt yhtä tällaista lausetta enempää. Lähteitä lähteitä löytyi kuitenkin niin paljon, että internetistä lainaamisen voi varmuudella todeta Heikkisen yhdeksi menetelmäksi.

”Läski XL – Oman onnensa seppä” -runo alkaa säkeellä, joka on lainattu nyt jo lopetetun Sistersclub-kirjakerhon nettipalvelun foorumilta.

Mä kerron yhen jutun heti, kun saan tän oksennuksen pätkästyä.
(Heikkinen 2008, 15).

<http://www.sistersclub.net/sisters/index.jsp?c=/sisters/discuss/branch&branchId=4272844&threadId=5>
Pikkutyön Kapina, osa1 (Diivan ungelmat ja ongelmat)

Mä kerron yhen jutun heti, kun saan tän oksennuksen pätkästyä.

Esimerkki on foorumille kirjoitetusta ”Pikkutyön Kapina” -novellista, jossa alkuperäinen kirjoittaja on halunnut revitellä alatyylisellä kielellä. Heikkisen käyttämä lause sopii hyvin runouden materiaaliksi koska siinä on lupaus tarinallisuudesta (Mä kerron yhen jutun) sekä flarfille tyypillistä puhekieltä, jossa on kirjaimellisesti internetin kuonaa (oksennus).

Tutkimusaineistossa isoin osa Heikkisen lainaamista puhekielisistä teksteistä peräisin eroottisista novelleista ja pornosta. Nämä lähteet on helppo löytää, koska aihealueen suosion vuoksi sivut on jätetty internetiin ja kopioitu lukuisiin arkistoihin. Tätä aineistoa on käsitelty tarkemmin luvussa ”Eroottisen novellit ja porno”.

Tutkimusaineiston runojen perusteella Tytti Heikkinen on käyttänyt asiatekstejä yhtä harvakseltaan kuin Teemu Manninen. Heikkisen käyttämiä asiatekstejä esiintyy tutkimusaineistossa viidessä eri runossa.

Tapaus Bury Johansson

Hän oli Bury Johansson:
äärimmäinen sekasikiö ja
loppumattoman taipuisa
narsisti. Salakavala kuin
neurosyfilis. Hän jutustelu kollegoilleni
tähän tapaan ”Äitini ei pitänyt minusta,

sillä hän näki minut...”

Pistin merkille, että hän nappaili Dylareja kuin pastilleja ja kärsi lääkkeen vakavista sivuoireista. Hän tiesi itsekin, kuinka diffuusisti haparoiva ja roikkuva hän oli. Merleau-Pontyyn tukeutuen hän väitti, että hän oli hämärä, koska maailma oli hämärä ja tajuttuaan tämän oli lopettanut omatuntonsa käytön; hän ei kestänyt sitä, ettei yhteiskunta löytänyt ehdotonta totuutta ilman sääliä ja tunteita.

Odottamatta hän tarttui hiuksiini. Pyristelin vastaan, mutta hän tiukensi otettaan ja puoliksi kaatoi minut. Hän puristeli rintojani kovakouraisesti ja käski minun polvistua eteensä. Kohottaen päätäni hän pakotti elimensä huulilleni. Hänen sormensa tarttuivat ranteisiini ja kiskoivat niitä. Hän puski kyrpänsä syvälle, ulkona tuuli lennätti lunta. Kun hän alkoi kouris-

[kuva tähän]

tella, hän otti käteensä aseensa. Hän painoi sen ohimolleen ja huusi: ”Jos hullu käy

kimppuusi, heittäydy yhtä hulluksi kuin hän – ja etsi totuutta tinkimättömästi kuin kirurgi!”

Hänen sanansa roiskuivat ympäri huonetta eikä hänen varjollaan ollut enää päätä. Siitä tiesin hänet kuolleeksi, mutta pilluni jatkoi sykkimistään.

~* ~

Ostin tapauksen muistoksi sinisen kukan, jota olen kantanut hiuksissani siitä lähtien. Kun nyt luen tätä, mielikuvieni sekaan tarttuu sen vieno tuoksu ja veren metallinen maku.

Niin, hän oli Bury Johansson, epämääräinen mies ja äärimmäinen sekasikiö; tapaus, jota en saisi koskaan kirjoitettua loppuun...

(Heikkinen 2009, 56–57.)

Seksuaalista väkivaltaa kuvaavassa ”Tapaus Bury Johansson” -runossa asiatekstejä on käytetty kaksi kertaa. Niiden käytölle on hyvä syy, koska näin Heikkinen on saanut runon henkilölle uskottavia mielenterveyden oireita.

Ensimmäinen löytynyt lähde on lääketieteen aikakauslehti *Duodecimin* neurosyfilisartikkelin otsikko.

Hänhän oli Bury Johansson: äärimmäinen sekasikiö ja loppumattoman taipuisa narsisti. Salakavala kuin neurosyfilis. (Heikkinen 2009, 56)

<http://www.ebm-guidelines.com/xmedia/duo/duo96144.pdf>
Salakavala kuin neurosyfilis, Duodecim 24/2006

Salakavala neurosyfilis

Merkittävä osa Suomessa todetuista kuppatartunnoista on peräisin Venäjällä ja Baltian maissa riehuvasta ja nyt hitaasti laantuvasta epidemiasta

Googlehakujen perusteella Bury Johansson ei viittaa kehenkään tunnettuun ihmiseen. Nimi voi olla peräisin englanninkielisestä lauseesta ”bury Johansson” joka tarkoittaa ”haudatkaa Johansson”. Edellinen huomio toimii esimerkkinä siitä, miten yllättäviä ja pieniä asioita hakukonerunoilijat saattavat poimia internetsivuilta.

”Tapaus Bury Johansson” -runon toinen asiantuntijalähde on uskomushoidoista kirjoittavan psykiatrian erikoislääkäri Markku Siivola ”Terveyskasvatuksen menetelmiä” -artikkeli.

Hän tiesi itsekin, kuinka diffuusisti haparoiva ja roikkuva hän oli (Heikkinen 2009,56).

http://www.netlife.fi/users/msiivola/krit/terveyskasvatuksen_menetelmia.html
Markku Siivola: ”Terveyskasvatuksen menetelmiä”

Hän tietää paremmin kuin hyvin, **kuinka diffuusisti haparoiva** ja epämääräinen yhtä epämääräisissä emotieteissään ympäristö- ja terveystieteessä **roikkuva** ympäristöterveystiede on.

Asiantuntijatekstien käytöllä fiktiivisestä ihmisestä kertovaan diagnoosiin on saatu mukaan tieteellistä sanastoa, joka ei todennäköisesti kuulu runoilijan normaaliin sanavarastoon.

Vaikka Heikkisen runoussa korostuu alatyylisyyttä ja puhekielisyys, hän käyttää erilaisia lähdeaineistoja monipuolisesti ja yllättävästi. Tästä esimerkkinä toimii ”Raju coitus takaapäin”.

Raju coitus takaapäin

Pasi alkaa nuolla ahnaasti Annukan pimppiä. Hetken jyytetyään hän ottaa kalunsa pois ja työntyy suuhun. Annukka vain katsoo silmiään räpytellen. Sitten hän nousee ja ottaa kiinni lantiostaan: tämä on hänellekin onnen täyttymys. Seison oviaukossa, kun hän ottaa niskastani kiinni. Joka ottaa sua takaapäin, haluaa tulla, hän sanoo. Hän on näköjään keksinyt uuden faktan mieleensä tatuoitavaksi.

Saadakseen tekemistä Annukka ottaa kullin uudelleen suuhun ja imee sitä hetken. Jokin kiiltää hänen silmäkulmassaan. En kysele. Hän kiihdyttää tahtia. Pillu litisee. Annukan huohottavat kasvot kohti kameraa. Pasilla salkku, jolla hän yrittää peittää naamansa. Poliisit.

Mäkeläinen tarkistaa kännykkään näppäilemällä päiväsakkojen määrän. Pasi ottaa tiedon vastaan tynesti. Hän vannoo olevansa syytön tapahtuneeseen ja ottaa kuvan vaimostaan ja lapsistaan esiin. Kotiin päästyään hän näyttää vaimolleen sakkoa ja tarttuu tätä kaulasta. Vaimo kysyy, tietääkö Pasi, että miellyttävyyden noudattaa Gaussin käyrää. Sitten hän ilmoittaa, että nyt riitti, hänpä ottaa ja menee suihkuun!

(Heikkinen 2009, 59.)

Heikkinen on lainannut runsasta pornokuvastoa sisältävään runoon *Poliisilehden* 5/2000 reportaasia, jossa arvioidaan ja tarkastellaan pääkaupunkiseudun liikennemäärän kasvusta syntyviä ongelmia. Reportaasin kirjoittaja on seurannut ylikonstaapeli Pertti Mäkeläisen kenttätyöskentelyä.

Mäkeläinen tarkistaa kännykkään näppäilemällä päiväsakkojen määrän (Heikkinen 2009, 59)

<http://www.poliisi.fi/poliisi/periodic.nsf/vwArchivedDocuments/107BE6A467236AE6C2256B8F005587CA>
Poliisilehti 5/2000

Mäkeläinen tarkistaa kännykkään näppäilemällä päiväsakkojen markkamäärän. Kuskillä on yhä kiire kotiin, joten hän ei paljoa kysele, odottaa vain, että Mäkeläinen saa kirjoitettua paperit valmiiksi.

Miksi *Poliisilehden* artikkeli on päätynyt pornoa käsittelevään runoon?

Todennäköinen syy on, että Heikkinen on hakenut nettisivuja, jossa käytetään runon otsikossa käytettyä ”takaapäin”-sanaa, johon liittyy paljon seksuaalisia merkityksiä. *Poliisilehden* artikkelissa on lause ”Mäkeläisen mielestä turvavyöpakon tulisi koskea myös ammattiautoilijoita. Riski loukkaantua liikenneonnettomuudessa on varmasti suurempi kuin se, että asiakas käy kiinni kuskiin **takaapäin**.” Poliisien liittäminen eroottiseen runoon tuo tarinaan näin oman jännitteensä.

2.3 Puhekieli ja asiatekstit – *Texas, sakset*

Harry Salmenniemen *Texas, sakset* -kokoelmassa on huomattavasti enemmän asiatekstejä kuin flarfille tyypillistä huonoa kieltä. Kirjoitusvirheitä ja HUUTAMISTA sisältävää tekstiä Salmenniemi on käyttänyt vain poikkeustapauksissa. Puhekielisyyden vähyys voi johtua *Texas, saksien* ilmestymisajankohdasta. Tytti Heikkinen ja Teemu Manninen olivat omissa aiemmin ilmestyneissä hakukonekokoelmissaan käyttäneet paljon alatyylisiä tekstiä, joten Salmenniemi on mahdollisesti halunnut tuoda hakukonerunouteen ja flarfiin uusia sävyjä ja näkökulmia.

Puhekielisyyttä ja huutamista on esimerkiksi sivuun 162 liittyvässä lähteessä. Tässäkin tapauksessa Salmenniemi on jättänyt puhekieliset kohdat runon ulkopuolelle.

nykynuoret luulevat että maailma pyörii heidän napansa ympärillä
(Salmenniemi 2010, 162).

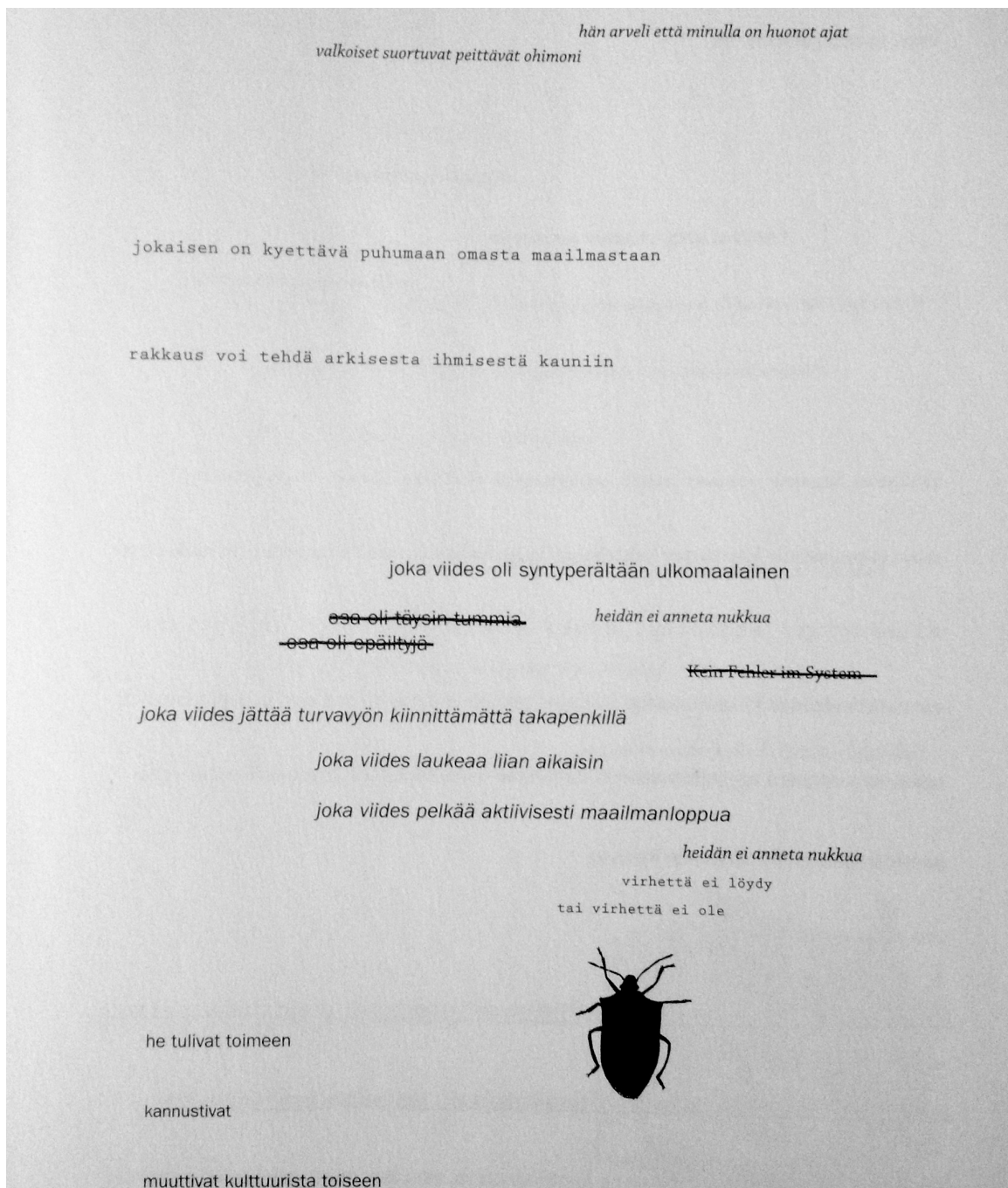
<http://yle.fi/vintti/yle.fi/ylerradio1/viewtopic9b77.html>
Yle Radio 1 -keskustelufoorumi 15.10.2007.

Mielestäni tietyn tason simputus on hyväksi. **Koska nykynuoret luulevat, että maailma pyörii heidän napansa ympärillä.** Jo senkin takia kannatan

lievää simputusta, että nuoret saavat kokea sen mitä todella EI SAA TEHDÄ JA MITÄ ON PAKKO TEHDÄ.

Salmenniemi on käyttänyt paljon materiaalia Tunnustusten luola -sivustolta, joka on tunnettu huonosta ja provosoivasta kielestä. Näissäkin tapauksissa Salmenniemi on valinnut sivuston teksteiksi mahdollisimman neutraalia kieltä, vaikka aiheet ovat rankkoja. Salmenniemen käyttämiä tunnustuksia on käsitelty laajemmin luvussa ”Tunnustusten luola”.

Salmenniemen asiateksteissä korostuvat Wikipedian ja verkkolehtien uutisten käyttö. Uutisia on käytetty seuraavalla sivulla näkyvässä esimerkissä (Kuva 3). Se on luetteloruno, jossa on käytetty menetelmänä ”joka viides” -googlehakua. Tämä haku tuottaa yli 200 000 osumaa, joten Salmenniemellä on ollut paljon materiaalia, joista hän on voinut valita runon tarkoitukseen parhaiten sopivia lauseita. Tähän runoon Salmenniemi on valinnut sellaisia ”joka viides” -lauseita, joissa on erilaisiin pelkoihin ja uhkakuviin sekä yhteiskunnallisiin muutoksiin liittyviä tietoja.

Kuva 3. Salmenniemi (2010, 29) on käyttänyt uutisia, joissa mainitaan ”joka viides”.

hän sokeutui jo nuorena mutta vastapainoksi hänen muut aistinsa
nousivat luonnottoman korkealle tasolle

hän sai eräänlaisen sisäisen tutka-aistin
hän menetti näkönsä pelastaessaan sokean miehen rekan alta
kun rekan kuormasta lensi radioaktiivista ainetta hänen silmiinsä

hänen muut aistinsa vahvistuivat

vuonna 1998 lakkautettiin tehdas jossa hän oli ollut töissä koulunpenkiltä päästyään

Tuotanto siirrettiin Viroon

hänelle ei tuolloin löytynyt työkokemusta vastaavaa työtä omalta paikkakunnalta
hän osti Kirkniemen kartanon Lohjalta ja kunnosti sen eläkeasunnokseen

kahden vuoden ajan hän kävi oppikoulua Haminassa koulusta valmensi oppilaita Suomen
Kadettikouluun joka oli sen ajan ainoa sotilaskoulutusta antava oppilaitos Suomessa

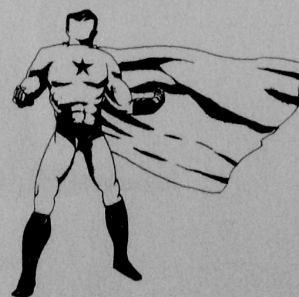
Hän kuitenkin vihasi Haminan kaupunkia, mikä myös näkyi hänen käytöksessään

Hän on tavallista huomattavasti taitavampi lähitaistelija hänen aseenaan on kävelysauva
joka muuntuu taistelusauvaksi

valtionhoitajakaudellaan vuonna 1919 hän suomalaisti nimensä

hän ilmoittautui työvoimatoimistoon työttömäksi työnhakijaksi

hän nousi voittoon täysin epätoivoisesta tilanteesta

Kuva 4. Esimerkkejä Wikipedia-artikkeleiden käytöstä. (Salmenniemi 2010, 36.)

Texas, saksien asiateksteistä huomiota herättävimpiä ja runsaslukuisimpia ovat jalkaväenkenraali Adolf Ehrnroothin siunaustilaisuudessa 13.3.2004 pidetyt puheet. Niitä on käytetty läpi kokoelman sivuilla 37, 138, 164, 168, 170 ja 171. Sivujen 36–37 runo muodostaa kokonaisuuden, jossa Salmenniemi on kuvannut kuvitteellisen sankarihahmon ominaisuuksia. Adolf Ehrnroothin lisäksi hän on lainannut muun muassa kirjailija Philip. K. Dickin, marsalkka C.G.E. Mannerheimin ja sarjakuvasankari Daredevilin Wikipedia-artikkeleita (Kuva 4).

Texas, saksien ensimmäisessä osastossa sivulla 37 Salmenniemi on lainannut Ehrnroothin siunaustilaisuudesta kenraali Jaakko Valtasen (Mil 2004) muistopuhetta: ”hän osasi olla myös toverillinen aseveli joka laski kätensä entisen alaisensa sotamiehen hartioille kysyen myötäelävästi”. Kolmannessa osastossa sivulla 138 on Salmenniemen kirjoittama lainaus arkkipiispa Jukka Paarman (Mil 2004) siunauspuheesta: ”Sotilaan hyve on vahva velvollisuudentunto.” Vuoden 2004 siunaustilaisuuden puheiden lisäksi on Ehrnroothiin viittaavaa tekstiä on lainattu *Suomen Sotilas* -lehden päätoimittaja Jaakko Puuperän pääkirjoituksesta, joka on kirjoitettu jalkaväenkenraalin muistoksi.

hänellä oli näky tulevaisuudesta kun hän ymmärsi että taloudelliset siteet maiden välillä vahvistavat koko maanosamme vakautta (Salmenniemi 2010, 3).

<http://www.suomensotilas.fi/paakirjoitus14032004.php>
Jaakko Puuperä: Suomen sotilas -pääkirjoitus 14.3.2004

Hänellä oli näky tulevaisuudesta kun hän ymmärsi että taloudelliset siteet maiden välillä vahvistavat koko maanosamme vakautta.

Vaikka ei tuntisi Salmenniemen käyttämiä lähteitä, tulee helposti selväksi, että hän käyttää nimenomaan tyyliltään korkeita asiatekstejä. Salmenniemi käyttää useassa runossaan akateemisille lähdeviittauksille tyypillistä merkintätapaa. Sivunumero- ja vuosiviittausten lisäksi Salmenniemi on käyttänyt pidempiä lainauksia akateemisista tutkimuksista. Mielenkiintoisin esimerkki

akateemisesta tekstistä liittyy jyvaskyläläiseen tohtoriin, kirjallisuudentutkija Juri Joensuuhun, jonka kanssa Salmenniemi on toimittanut suomalaisen kokeellisen runouden *Vastakaanon*-antologian (2011).

Juri Joensuulta Salmenniemi on lainannut menetelmällistä kirjoittamista tutkivaa lisensiaattityötä *Kirjoitus, mediallyisuus, proseduraalisuus – Näkökulmia kirjallisuuden teknologioihin* (2008). *Texas, saksissa* sivulla 86 oleva Harvard-muotoinen lähdeviite "(Gitelman 1991, 1)" ja lause "johon laitteen alkuperäinen nimi phonograph" löytyvät Joensuun tutkimuksen sivun 11 alaviitteestä: "Fonografin tärkeä käyttöala oli Edisonin mukaan puheen tai sanelun tallentamisessa, **johon laitteen alkuperäinen nimi phonograph viittaa (Gitelman 1999, 1).**" (Joensuu 2008).

Joensuun tutkimuksen lainausta voi pitää Salmenniemen runoon lisäämänä sisäpiirivitsinä. Ilman tietoa Juri Joensuusta ja etenkin hänen yhteydestään Salmenniemeen tätä esimerkkiä voi pitää yhtä tavallisena kuin kokoelman muita vastaavia akateemisia lainauksia. Lähteiden selvittämisen vaikutuksesta lukutapaan on tarkasteltu tarkemmin luvussa "Lukutavan muutos".

3 INTERNETLÄHTEIDEN AIHEET

Erittelen tutkimuksessa niitä internetin sivutyyppejä ja sivujen käsittelemiä aiheita, jotka toistuvat useita kertoja runojen lähdemateriaalina toimivissa sivuissa. Halusin tietää, käsitteleekö runo samaa aihetta kuin sen lähdeaineisto vai onko materiaali irrotettu asiayhteydestä.

Tutkimuksessa tarkemmin käsiteltyjä teemoja ovat mielenterveys, seksuaalinen väkivalta ja huumori. Internetin erilaisista sivutyypeistä ja sivustoista erittelen Suomi24:n kaltaiset keskustelupalstat, eroottiset novellit, Tunnustusten luolan, Wikipedia-tietosanakirja sekä muusikoiden päiväkirjat.

Tutkimusta tehdessä luokittelin jokaisen löytämäni lähdesivun sen käsittelemän aiheen mukaan. Myöhemmin yhdistelin aiheita laajemmiksi ja analysointia selkeyttäväksi kokonaisuuksiksi. Alla olevien esimerkkien lisäksi lähdetekstien aiheita olivat politiikka, hengellisyys, kuvataiteet, kirjallisuus, elokuvat, mainokset, tasa-arvo, psykologia, filosofia, ihmissuhteet, terveys ja rikokset. Osaa näistä aiheista on käsitelty lyhyempinä esimerkkeinä pitkin tutkimusta.

3.1 Mielen terveysongelmat

Ahdistus ja heikko itsetunto taitavat kuulua erottamattomana osana suomalaiseen lyriikkaan, koska tutkimusaineiston kaikki runoilijat ovat ammentaneet materiaalia katajaisen kansan mielen terveysongelmista. Mielen terveysongelmat näkyvät sekä lähdemateriaalissa että valmiissa runoissa. Kyseessä on teema, joka on ollut huomattavan näkyvä osa suomalaista hakukonerunoutta jo Karri Kokon vuoden 2005 *VarjoFinlandiasta* lähtien (Hosiaislouma 2013, 168 ja Haapala 2013, 188). Tutkimusaineiston runojen lähteinä näissä aiheissa ovat toimineet internetin mielen terveyttä käsittelevät keskustelupalstat sekä tieteelliset artikkelit ja fiktiiviset tekstit.

Suomalaisten netinkäyttäjien mielen terveyteen liittyvistä pohdinnoista saa ytimekkään katsauksen, kun lukee Teemu Mannisen ”Bling bling” -runon, jossa on lainattu runsaasti tunnustuksellista avautumista Tunnustusten luola -nettisivulta. Tunnustusten luolaa ja ”Bling Bling” -runoa käsitellä tarkemmin luvussa ”Tunnustusten luola”

Manninen on löytänyt mielen terveyden horjumisesta kertovia tarinoita myös Tukiasema.net-keskustelupalstalta, jossa käydään keskustelua ongelmista, jotka liittyvät paitsi mielen terveyteen myös fyysiseen terveyteen ja parisuhteisiin.

Miks uneni on niin ihkuja nykyisin??

Haluis olla aina vain uni maailmas,
kumpu ei tarvitsis koskaan herätä.
ei tarvis tuntee: väsymystä. (Manninen 2007, 45.)

[http://www.tukiasema.net/keskustelu/show.asp?
id=11001&p=1&pm=11&print=1](http://www.tukiasema.net/keskustelu/show.asp?id=11001&p=1&pm=11&print=1)
Tukiasema.netin nettipäiväkirja 2.9.2004.

Huuh... pitäis tehdä sitä ja sit tätä...
Kun vaan jaksais, **miks uneni on niin ihkuja nykyisin??**
Haluis olla aina vain uni maailmas, kumpu ei tarvitsis koskaan herätä...
Ei tarvis tuntee: väsymystä, kipua, surua...

Mielenterveysaiheet ovat esillä läpi Harry Salmenniemen *Texas, saksien*. Eniten ne korostuvat ensimmäisessä ja kolmannessa osastossa. Mielenterveys liittyy Salmenniemellä usein perheväkivaltaan. Harry Salmenniemen mielenterveysongelmia käsittelevät tekstit ovat lähtöisin usealta eri internetsivulta ja ne kuvailevat sairauden oireita laajasti.

loppuaikoina hän oli erittäin depressiivinen ja lopulta teki itsemurhan kun olin toisen miehen kanssa laivalla (Salmenniemi 2010, 27).

<http://tunnustusten.luola.net/index.php?idref=76518>
Tunnustusten luola

loppuaikoina hän oli erittäin depressiivinen ja lopulta teki itsemurhan kun olin toisen miehen kanssa

—

hysterian on joskus luultu johtuvan kohdun liikkumisesta (Salmenniemi 2010, 41).

<http://fi.wikipedia.org/wiki/Hysteria>
Wikipedia – Hysteria

Hysterian luultiin johtuvan kohdun liikkumisesta, ja sitä pidettiin naisten sairautena.

—

Hän on keskittymiskyvytön ja ahdistunut (Salmenniemi 2010, 52).

http://yliopistolehti.helsinki.fi/1996_20/ylart1.htm
Eija Hietanen: Auvoisaan eloon. *Ylioppilaslehti* 20/96

Vakavasta masennuksesta kärsivän mieliala on alentunut. Potilas on saamaton, eikä hän jaksa ryhtyä mihinkään. **Hän on keskittymiskyvytön ja ahdistunut.** Masentunut vetäytyy sosiaalisista suhteista.

Ahdistuksen ja itsetuhoisuuden lisäksi *Texas, saksissa* on kuvauksia muun muassa paniikkihäiriöistä. Kuvatuilla oireilla Salmenniemi korostaa epäsosiaalisuuden painetta yhteiskunnassa.

paniikkihäiriö voi invalidisoida ihmisen (Salmenniemi 2010, 30).

http://www.paniikki.net/paniikkisanomat/paniikki_paniikkisanomat.html
Paniikkisanomat 1/2009

Paniikkihäiriö voi kyllä invalidisoida ihmisen todella pahasti.

Huomiota herättävän paljon mielenterveyteen liittyviä lähteitä on käytetty *Texas, saksien* sivulla 46. Säkeet ovat otsikoita internetin lukuisten erilaisten terveystietosivujen uutisista. Internetin terveystietosivustot ovat varmasti kiitollista materiaalia hakukonerunoilijalle. Erilaisia ammattilaisten ja tavallisten ihmisten kirjoittamia diagnooseja ja oireita on esillä niin kirjavasti, että runoilija löytää sieltä varmasti sopivan kuvauksen runonsa tarpeisiin.

kiusaajista kasvaa epäsosiaalisia aikuisia (Salmenniemi 2010, 46).

<http://www.tohtori.fi/?page=7236802&id=1790550>
Tohtori.fi-uutinen 14.08.2008,

Kiusaajista kasvaa epäsosiaalisia aikuisia.

- -

itsemurha on äärimmäinen tragedia läheisille (Salmenniemi 2010, 46).

<http://www.verkkoklinikka.fi/?page=3589090&id=7054612>
Verkkoklinikka-uutinen 9.7.2008.

Itsemurha on äärimmäinen tragedia läheisille

- -

Ahdistuneet naiset elävät pitempään (Salmenniemi 2010, 46).

<http://www.poliklinikka.fi/?page=4011422&id=5237730>

Poliklinikka.fi-uutinen

Ahdistuneet naiset elävät pitempään

Samalla *Texas, saksien* sivulla on mielenkiintoinen säe, jossa vertaillaan henkistä hyvinvointia ja ahdistusta. Lause erottuu tutkimusaineistosta, koska siinä kuvaillaan myös henkisesti tasapainoista ihmistä.

teeihminen on tyyni, sisäisen rauhansa löytänyt, syvälinen pohdiskelija kahvi-ihminen on säpsähtelevä, ryntäilevä hermokimppu jonka otsasuoni saattaa räjähtää hetkenä minä hyvänsä (Salmenniemi 2010, 46).

<http://www.ksml.fi/mielipide/kolumnit/lurjuksen-oodi-kahville/204964>

Salla Salmelan kolumni *Keskisuomalainen* 22.8.2008.

Kahvitaukokäyttämisen perusteella ihmiset voi jakaa kahteen pääryhmään: teeihmisiin ja kahvi-ihmisiin. **Teeihminen on tyyni, sisäisen rauhansa löytänyt, syvälinen pohdiskelija. Kahvi-ihminen on säpsähtelevä, ryntäilevä hermokimppu, jonka otsasuoni saattaa räjähtää millä hetkellä hyvänsä.**

Salmenniemen mielenterveyttä käsittelevissä runoissa Kauhajoen vuoden 2008 surmat ovat oma ilmiönsä, joka erottuu selvästi *Texas, saksien* ensimmäisessä osastossa. Tutkimusaineistossa on kolme esimerkkiä, joissa Kauhajoen surmat on mainittu. Kaikki aineisto on peräisin *Helsingin Sanomien* uutisista, jotka käsittelevät koulusurmia.

tavallisen oloinen nuori kertoi internetissä vihaavansa ihmisiä (Salmenniemi 2010, 23).

<http://www.hs.fi/kotimaa/artikkeli/Tavallisen+oloinen+nuorukainen+kertoi+internetissä+vihaavansa+ihmisiä/1135239661258>

Helsingin Sanomat -uutinen 26.8.2008.

Tavallisen oloinen nuorukainen kertoi internetissä vihaavansa ihmisiä

- -

liikkeen jäsenet aikovat tulla osoittamaan mieltään uhrien hautajaisiin (Salmenniemi 2010, 30).

<http://www.hs.fi/kotimaa/artikkeli/Pieni+amerikkalaislahko+iloiitsee+Kauhajoen+koulusurmista/1135239670883>
Helsingin Sanomat -uutinen 23.9.2008.

Liikkeen jäsenet aikovat tulla Suomeen osoittamaan mieltään Kauhajoen uhrien hautajaisiin.

- -

ampujaa uhattiin aseella grillikahinassa talvella (Salmenniemi 2010, 31).

<http://www.hs.fi/kotimaa/artikkeli/Ampujaa+uhattiin+aseella+grillikahinassa+talvella/1135239674938>
Helsingin Sanomien uutinen 23.9.2008.

Ampujaa uhattiin aseella grillikahinassa talvella

Salmenniemen valitsemista lauseista ei voi suoraan päätellä, että ne käsittelevät juuri Kauhajokea. Salmenniemi on poistanut tekstistä kaikki Kauhajokeen ja Suomeen viittaavat sanat, jolloin teksti voi liittyä universaalisti mihin tahansa internetin vihapuheeseen, hautajaisiin tai ammuskelijaan.

Tytti Heikkisen, Teemu Mannisen ja Harry Salmenniemen teoksissa on esimerkkejä teksteistä, joiden lähteenä on ollut perheväkivallan kuvaus. Mannisella näitä lähteitä on yksi ja Salmenniemellä sekä Heikkisellä useampia.

isoveli piti mua kuristusotteessa. (Manninen 2007, 35).

<http://www.turvakoti.net/app/book/view/-/id/2>
 Turvakoti.net-keskustelupalsta

Olisin tarvinnut apua perheväkivaltaan. Muistan kun **isoveli piti mua kuristusotteessa.**

Mannisen käyttämä Turvakoti.net on Ensi- ja turvakotien liitto ry:n palvelusivusto, johon kuuluu muun muassa anonyymi keskustelupalsta.

Palstalla käydään paljon luottamuksellista keskustelua, eikä joukossa ole selvästi huumorimielellä kirjoitettua provosointia. Mannisella on ollut siis pääsy ihmisten aitoihin tuntemuksiin.

Heikkinen on käyttänyt perheväkivallan kuvaukseen hyvin samantyyppistä lähdettä kuin Manninen. Tukinet on Sastamalan seudun mielenterveysseura ry:n ylläpitämä keskustelupalsta perheväkivallasta.

hän hakkasi minua tuolilla ja käsipainoilla (Heikkinen 2009, 52).

<https://www.tukinet.net/keskustelu/arkistoviesti.tmp?grp=59;mid=46457>
Tukinet.net-keskustelupalsta

Hän hakkasi aina siskoani **tuolilla ja käsipainoilla**.

Harry Salmenniemen Suomi24-keskustelupalstaan viittaavaa esimerkkiä perheväkivallasta on tarkasteltu tarkemmin sivulla 66.

3.2 Seksuaalinen väkivalta

Mannisella ei ole seksuaalista väkivaltaan viittaavaa aineistoa, mutta Salmenniemen ja Heikkisen kokoelmista löytyy useampia esimerkkejä seksuaalisesta väkivallasta ja häirinnästä. Tykki Heikkinen on ”Väkivaltaa ja häirintää” -runossa lainannut *Marginaali*-blogia kirjoittavan nimimerkki Janin artikkelia, joka kertoo sarjamurhaaja Jeffrey Dahmerin taipumuksesta nekrofiliaan.

Dahmer oli aito nekrofiili, joka huumasi uhrinsa ja kuristi nämä (Heikkinen 2009, 54).

<http://mummila.net/marginaali/2006/02/22/dahmer-ja-bundy/>
Marginaali-blogi 22.2.2006.

Dahmer oli aito nekrofiili, joka huumasi uhrinsa ensin ja kuristi nämä sitten, voidakseen rakastella ruumiin kanssa tai masturboidakseen sen päälle.

Heikkinen on jättänyt lainaamastaan Marginaali-blogin tekstistä pois nekrofilian tarkemman kuvauksen. Heikkinen on kokoelmassaan kuvannut yksityiskohtaisesti pornoa ja seksuaalista väkivaltaa, mutta ruumiiseen sekaantuminen ei kuulu Heikkisen agendaan.

Texas, sakset -kokoelmassa raiskaus-sanaa käytetään yhden kerran.

moni ei uskalla kertoa edes lähimmäisilleen raiskauksesta (Salmenniemi 2010, 46).

<http://keskustelut.iltasanomat.fi/thread.jspa?threadID=9132>
Iltä-Sanomat-keskustelupalsta 5.8.2008

Ex-Idols-kilpailija Johanna Hämäläinen on rohkeasti kertonut tulleen raiskatuksi. **Moni ei kuitenkaan uskalla kertoa edes lähimmäisilleen raiskauksesta**, vaan taistelee yksin asian kanssa ilman tukea.

Esimerkki viittaa *Iltä-Sanomien* keskustelupalstalle, jossa käytiin Mistä raiskatulle apua -keskustelua. Keskustelu perustuu elokuussa vuonna 2008 julkaistuun uutiseen, jossa *Idols*-tv-ohjelman laulaja kertoi tulleen raiskatuksi.

3.3 Eroottiset novellit ja porno

Internetin pornonovellit tarjoavat hedelmällistä materiaalia flarf-runoudelle.

Yhdessä pornotekstissä voi olla useita kymmeniä alatyylisiä, rivoja ja mauttomia ilmaisuja ja uusia synonyymejä yhdynnälle, sukupuolielimille ja fetisseille.

Alatyylisyys korostuu myös novellien henkilöhahmoissa, jotka kuvataan niin kuin he eläisivät yhteiskunnan moraalin ja normien ulkopuolella. Flarf-runouteen harrastajien pornonovellit sopivat myös sen vuoksi, koska teksteissä voi olla paljon kirjoitusvirheitä. Kirjoittajat tavoittelevat harvoin korkeaa proosatyylä.

Tutkimusaineistossa on 13 eroottista nettinovellia, joita Tytti Heikkinen on käyttänyt *Varjot astronauteista* -kokoelmassa. Runojen lähteenä hän on käyttänyt muun muassa Itsetyydytys.org-, Vikakerta.fi-, Kossu.org- ja Herkku.net -sivuja. Näille sivuille on kerätty käyttäjien kirjoittamia pornoksi luokiteltavia novelleja.

Tunsin Lean pyllyn alavatsallani (Heikkinen 2009, 60).

http://kettu.kossu.org/tekstit/ikimuistoiset_synttarit.html
Eroottinen novelli.

Tunsin Lean pyllyn alavatsallani, eli hän oli kääntynyt selkä minun suuntaan ja alkoi liikkua varovasti ylös ja alas.

Heikkinen on käyttänyt eroottista kieltä kuudessa runossa: ”Tapaus Bury Johansson”, ”Eilisen puuhia”, ”Poeettinen äimistely”, ”Raju coitus takaapäin”, ”Onttouden kirous” ja ”Paluu alkuun”.

Eroottista tekstiä Heikkinen on lainannut myös muun muassa Huonon kirjallisuuden seuran *Antillektuelli*-verkkolehden artikkeleista, sekä novelleista, jotka käsittelevät pornoa tai niissä käytetään pornosanastoa. Kaikki eroottiset lähdetekstit eivät ole kuitenkaan sellaista pornoa, joka on tarkoitettu kiihottavaksi. Huonon kirjallisuuden seuran *Antillektuelli*-lehden aineiston käyttämisestä voidaan pitää Heikkiseltä tietoisena valintana. Huonon kirjallisuuden seura pyrkii tahalliseen huonon kirjoittamisen tyyliin, joka on samaan aikaan korkeakulttuurinen ja ironinen vitsi. Tämän vastakkainasettelun vuoksi se sopii hyvin flarf-runojen aineistoksi.

kunnes esineet saivat muodon (Heikkinen 2009, 51).

<http://www.students.tut.fi/~kaskinen/antillektuelli/2000-4/Muotoisa.htm>
Huonon kirjallisuuden *Antillektuelli*-lehden novelli.

Hän katseli hetken eteensä mitään tajuamatta **kunnes esineet saivat muodon** ja putkilot ja suorakaiteet muuttuivat siksi, mitä ne olivatkin: dildoiksi ja videokaseteiksi, joissa esiteltiin säädyttömiä asentoja.

Edellinen esimerkki on runosta ”Poeettinen äimistely”. Sen lisäksi Heikkinen on käyttänyt *Antillektuelli*-lehden novellia runossa ”Raju coitus takaapäin”.

Annukan huohottavat kasvot kohti kameraa. (Heikkinen 2009, 59).

<http://www.students.tut.fi/~kaskinen/antillektuelli/2000-4/Muotoisa.htm>
Antillektuelli 4/2000: ”Muotoisa”-novelli

Meneillään oli raju coitus takaapäin, *naisen huohottavat kasvot kohti kameraa*. (*Antillektuelli* 2000)

Antillektuellin novelli on merkittävä, koska Heikkinen on ottanut myös ”Raju coitus takaapäin” -runon nimen lainatusta tekstistä.

Harry Salmenniemen *Texas, saksissa* eroottista novellia on käytetty yhden kerran. Salmenniemi on poiminut tekstiä samasta Herkku.net-palvelusta kuin Heikkinenkin.

tahdoin nauttia hänen vartalostaan mässäillen sillä (Salmenniemi 2010, 25).

<http://www.herkku.net/tarinat/tekstit/tarina3020.html>
Herkku.net-novelli 13.1.2005.

Halusin tunkea kaikki nämä 23 senttiä tuon naisen sisään, **tahdoin nauttia hänen vartalostaan mässäillen sillä**.

Salmenniemen sivun 25 runo ei ole eroottinen, mutta se käsittelee muun muassa seksuaalista häirintää ja seksuaalista identiteettiä. Teemu Mannisen *Lohikäärmeen pojasta* ei löydy sellaisia verkkolähteitä, jotka osoittaisivat hänen käyttäneen eroottisia novelleita runoissaan.

3.4 Huumori

Hakukonerunoudessa nähdään usein humoristisia tai parodisia sävyjä. Koomisuus syntyy joko runoilijan keinoista yhdistellä erikoisia tekstejä tai lukijan suhtautumisesta runojen yllättäviin aiheisiin. Alkuperäisissä lähteissä tahallista huumoria on vähän. Muutamia esimerkkejä on kuitenkin olemassa.

Tytti Heikkisen ”Pientä rajaa” -runossa on käytetty Puutarha.net-sivustolta löytynyttä blondivitsiä.

.Mun täytys mennä uudestaan lääkäriin ja sanoo, ett määräis isompia pillereitä. (Heikkinen, 38).

<http://puutarha.net/keskustelut/messages/6476/7865.html?1013944644>
Puutarha.netin keskustelupalstan vitsiryhmän Blondit rakennustyömaalla -vitsi.

*Pamela: Ja sitten multa valu ne e-pillerit taas ulos. **Mun täytyy mennä uudestaan lääkäriin ja sanoa, että se määräis vähän isompia pillereitä.** Nää minipillerit ei kerta kaikkiaan pysy.*
(Puutarha.net 2002)

Teemu Manninen on koostanut ”Tytöt tykkää sodasta” -runon nettisivuilta, jotka ovat nuorten – erityisesti tyttöjen suosiossa. Joukossa on aitojen avunpyyntöjen ja tilitysten lisäksi puhdasta huumoria. Esimerkkinä on *Narnia*-kirjasarjan humoristinen juonitiivistelmä.

Sodasta traumatisoituneet mielenvikaiset lapset muuttavat landelle ja alkavat larppaamaan prinsessahäitä (Manninen 2007, 35).

<http://homokaasu.org/forum/thread.gas?Page=6&ThreadID=570>
Homokaasu.org-foorumin humoristiset kirjojen juonitiivistelmät.

Sodasta traumatisoituneet mielenvikaiset lapset muuttavat landelle ja alkavat larppaamaan prinsessahäitä

Teini-ikäisten keskustelupalstoille kirjoittamista viesteistä ei aina huomaa, mitkä on kirjoitettu vitseiksi ja mitkä tosissaan. Teemu Manninen ja Tytti Heikkinen ovat molemmat lainanneet *Teinien palsta* -blogia. 2000-luvun alussa toiminut blogi parodioi esimerkiksi nuortenlehtien terveystalstoille lähetettyjä kysymyksiä.

Teemu Mannisen esimerkki on runosta ”Tytöt tykkää sodasta”. Sää alkaa lauseella *Teinien palsta* -huumorisivulta ja jatkuu vakavalla Tukiasema-keskustelupalstan viestillä.

Mä otin poika kamult suihin tänään ja nielin ja mä ite tiedostan et mulla on ongelmia syömisen kanssa, ja siksi mä ajattelin että olen lesbo. (Manninen 2007, 34.)

http://teinienpalsta.blogspot.fi/2004_10_01_archive.html

Teinienpalsta-blogi 1.10.2004.

*OONKO RASKAANA???? Auttakaa pliiis!! **mä otin poika kamult suihin tänään ja nielin...** mut sit muistin et koulus oli ruokana pinaatti keitto ja kanan munaa ... nythän mul on mahas vaik kuinka paljon muna solui mitkä voi hedelmöitty!!! tarvinko abortin?!?!?
en halua äidiksi.*

<http://www.tukiasema.net/keskustelu/show.asp?id=19633>
Tukiasema-keskustelupalsta

ystävät ovat huolestuneet ja mä ite tiedostan et mulla on ongelmia syömisen kanssa

Heikkisen esimerkki on runosta ”Emmä tajuu”. Vaikka lähteenä käytetty teksti on kieli poskessa tehtyä huumoria, on runo itsessään malliesimerkki alatyylisestä kielestä. Heikkinen on tehnyt runon kielestä entistä huonompaa lisäämällä siihen monia peräkkäisiä huutomerkkejä.

VÄHÄNX MÄ OON GOVIS!!!! (Heikkinen 2009, 34).

<http://teinienpalsta.blogspot.com/2004/09/alkoholi-lain-sdntmme-on.html>
Teinienpalsta-blogi 20.9.2004.

VÄHÄNX MÄ OON GOVIS VARASTIN EILEN SIWAZTA VANUGGAAN JA
SÖIN SEN SISKON PUUDELIN TRIMMAUSHARJALLA !!!!!1111
SITTE TYÖNSIN SEN HARJAN PERSESEEN
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXD juhis tuu runee ni näytän sulle mun
pippelin XDdddadsad

Kokoelmien järkyttävistä väkivallan ja mielenterveyden teemoista huolimatta monet kirjallisuuskriitikot ovat löytäneet hakukonerunoudesta huumoria ja komiikkaa. *Keskisuomalaisen* arvostelussa kriitikko Outi Kaikkonen (2007) tulkitsee Teemu Mannisen ottavan kantaa kaoottiseen maailmaan: ”Huumori nousee tärkeäksi välineeksi pelottavan ajankohtaisten kysymysten esittämisessä.” Kaikkosen mukaan Mannisen tyyli on humoristinen ja totisen leikkisä.

KirjaIN-lehden kriitikko Esa Mäkijärvi näkee *Lohikäärmeen pojan* kannanottona siihen, mitä runouden pitäisi olla. Mäkijärvi löytää huumorin erilaisten ainesten, muun muassa W.H. Audenin, hip hop -artisti Ruudolfin ja suomirockin yhdistelystä.

Teoksen ehkä hauskin runo on suomalaisia ikivihreitä yhdistelevä kollaasi. Se alkaa: Mä olen mies. Muston tullu urheiluhullu, / jolle ei koskaan tapahdu mitään: / ei rasitu polla, ollaan tahroja paperilla. (Mäkijärvi 2008, 146.)

Kiiltomato-verkkolehden arvostelun kirjoittanut Taneli Viljanen (2007) huomioi Mannisen pyrkimyksen nostaa esiin huonon maun ja siihen liittyvät vallan käytön teemat ja taiteen kysymykset. Hip hopin ja korkeakirjallisuuden yhdistämisen Viljanen kokee kritiikissään absurdin koomiseksi.

Käymälä-blogiin kirjallisuudesta kirjoittavan Janne Nummelan (2007) mielestä Manninen puhdistaa flarf-runojen alkuperäistekstin kaikesta ironiasta. Laakson mukaan Manninen ei suhtaudu lähteisiinsä naurettavasti, tuomiten tai ilveillen. Blogin kirjoittaja ei kuitenkaan kiellä, etteikö kielenkäyttö olisi runoteoksessa vähintäänkin koomista.

Helsingin Sanomiin kritiikin kirjoittanut Janna Kantola ei peittele, kuinka *Lohikäärmeen poika* herättää ensimmäiseksi humoristisia reaktioita.

Kokoelman runoissa on puhujia joka lähtöön, muutama mesettää ja internetin keskustelufoorumeista ponnistaa parikin. Siksipä saa esimerkiksi nauraa luvan kanssa kirjoitusvirheille, tuolle aikamme vähäiselle vitsaukselle. Hymy hyytyy, kun huomaa virheisiin kytkeytyvän ajatuksen köyhyyden tai kaameuden. (Kantola 2007.)

Humoristinen vaikutelma saa kuitenkin nopeasti päätöksen ja komedia loppuu. Kantola pitää *Lohikäärmeen poikaa* hupaisan ja vakavan täydellisenä sekoituksena.

3.5 Tunnustusten luola

Teemu Manninen ja Harry Salmenniemi ovat käyttäneet kokoelmissaan runsaasti Tunnustusten luola -verkkopalvelun käyttäjien kirjoittamaa materiaalia. Tunnustusten luolan toiminta alkoi vuonna 2004. ”Idea sivustosta syntyi amerikkalaisen group hug.us-palvelun inspiroimana ja suomalainen vastine tehtiin kokeilumielessä/ajan kuluksi ilman sen suurempia odotuksia.” (Tunnustusten luola.)

Palvelussa käyttäjillä oli mahdollisuus kirjoittaa anonyymejä tunnustuksia omaa mieltä painavista asioista tai tekemistään teoista. Joukossa oli paljon myös mielipidekirjoitukseksi laskettavia tekstejä. Sivun esittelytekstissä sanotaan, että tunnustaminen voi helpottaa omaa oloa. Viestit olivat kaikkien käyttäjien vapaasti luettavissa. Aiheiltaan tunnukset käsittelevät usein seksiin tai mielenterveyteen liittyviä asioita. Joukossa oli myös noloja sattumuksia. Kaikista rankimmat tunnustukset ja lain vastaiset tekstit ylläpito poisti palvelusta. Huhtikuuhun 2009 mennessä palvelussa oli 33952 -tunnustusta. (Tunnustusten luola.) Viime vuosina palvelun sivujen ylläpito on ollut epäsäännöllistä. Palvelun sivut toimivat keväällä 2015, mutta kesällä 2015 palvelu oli poissa käytöstä.

Harry Salmenniemi on käyttänyt Tunnustusten luolaa *Texas, saksien* ensimmäisessä ja toisessa osastossa. Ensimmäisessä jaksossa Tunnustusten luolan lainaus käsittelee paitsi mielenterveyttä ja traumoja, myös lapsuuden muistoja yleisesti. Tunnustusten luolan materiaali sopii emotionaaliseen runouteen, koska palvelussa on mahdollisuus purkaa lapsuudesta sellaisia ajatuksia, joita ei voi jakaa luottamuksellisesti kenenkään tuttavien, etenkin omien vanhempien kanssa.

hänen onneton lapsuutensa yhdistettynä omaan lapsuuteeni oli kammottava yhdistelmä (Salmenniemi 2010, 31).

<http://tunnustusten.luola.net/index.php?id=76499>
Tunnustusten luolan anonyymi kirjoitus 10.3.2007.

Hänen onneton lapsuutensa yhdistettynä omaan lapsuuteeni oli kammottava yhdistelmä.

Texas, saksien toisessa osastossa Tunnustusten luolan käyttäminen on säännönmukaista. Yksittäisten ja irrallisten lauseiden sijaan Tunnustusten luolan materiaalista on koostettu pidempiä tarinoita.

Minua pidetään ystävällisenä ja hyvänä kuuntelijana. Todellisuudessa pääsen näin tavoitteisiini ja saan ihmisen luottamaan itseeni ja hyödyn siitä helvetisti, mitä se milloinkin onkaan. Jouduin väkivaltaisen taustani vuoksi psykologisiin tutkimuksiin neljä vuotta sitten, jossa todettiin empatiakyvyttömyyteni yms. muita tunne-elämän puutostiloja... En jaksa selittää. (Salmenniemi 2010, 73.)

<http://tunnustusten.luola.net/index.php?id=77355>
Tunnustusten luolan anonyymi kirjoitus 25.4.2008.

Minulla on todettu jonkun asteinen narsistinen persoonallisuushäiriö. Osaan käsitellä ihmistä kuin ihmistä. **Minua pidetään ystävällisenä ja hyvänä kuuntelijana. Todellisuudessa pääsen näin tavoitteisiini ja saan ihmisen luottamaan itseeni ja hyödyn siitä helvetisti, mitä se milloinkin onkaan. Jouduin väkivaltaisen taustani vuoksi psykologisiin tutkimuksiin neljä vuotta sitten, jossa todettiin empatiakyvyttömyyteni yms. muita tunne-elämän puutostiloja...**

Vaikka Salmenniemi on tehnyt Tunnustusten luolasta pitkiä lainauksia, hän on tehnyt paljon valikointia. Yllä olevassa esimerkissä Salmenniemi on jättänyt pois maininnan narsistisesta persoonallisuushäiriöstä. Ehkä hän on halunnut jättää runon lukijalle enemmän tulkinnanvaraa runon aiheesta tai sivuttaa narsismin.

Tunnustusten luola on ollut merkittävä materiaalin lähde myös Teemu Manniselle. Hän on käyttänyt Tunnustusten luolan tekstejä kahdessa eri runossa. ”Lohikäärmeen poika” koostuu pienin muokkauksin yhdestä Tunnustusten luolan tekstistä, jossa nuori mies kertoo itsestään rankkoja salaisuuksia.

Olen suht. hyvännäköinen 18-vuotias miehenalku jolla on paljon annettavaa maailmalle. Kouluni sujuu hyvin ja olen erittäin suosittu yksilö. Usein mietin miten tappaisin jonkun tuntemani tai tuntemattoman ja saan suurta nautintoa

ajatellessani tappavani ja raiskaavani jonkun ystäväni tyttöystävistä. [—]
(Manninen 2007, 26–27.)

<http://tunnustusten.luola.net/index.php?idref=27890>
Tunnustusten luola 1.5.2005.

Olen suht. hyvännäköinen 18[]vuotias miehenalku jolla on paljon annettavaa maailmalle. [k]ouluni sujuu hyvin ja olen erittäin suosittu yksilö. kaikki varmaan olisi ihan mallillaan ellen olisi päästä niin pahasti pilalla. Usein mietin miten tappaisin jonkun tuntemani tai tuntemattoman ja saan suurta nautintoa ajatellessani tappavani ja raiskaavani jonkun ystäväni tyttöystävistä.

Mannisen ”Bling bling” -runo on yhdistelmä viittä eri Tunnustusten luolan tekstiä, jotka on kirjoitettu palveluun vuosina 2005–2007. Manninen on koostanut kirjoitusten elämänkohtaloista yhtenäisen tekstin, jonka voi lukea kuvitteellisen ihmisen tarinana. Tyyli on samanlainen kuin ”Lohikäärmeen poika -runossa, jossa hän kertoo 18-vuotiaasta komeasta miehenalusta. Tämä Mannisen runo alkaa kuvauksella 20-vuotiaan nuorukaisesta, joka ei ole tyytyväinen ulkonäköönsä.

BLING BLING

Olen kaksikymmentävuotias, mutta olen jo nytten alkanut saamaan tarpeeksi koko ihmisrodusta. Toivon tuomionpäivää ja sitä että kaikki saisivat ansionsa mukaan. Kuvittelen, että jos näyttäisin paremmalta, kaikki sujuisi loistavasti. Sisältä minusta tuntuu kuin olisin yhä se kalpea aavistus joka käveli yksin kaikki ne vuodet. Tuntuu kuin olisin pelkkä sieluton ratas jossain hirveässä, infernaalisessa koneistossa, joka sokeasti pyörittää maailmaa. Lääketehtaat, hallitsijat, laiskat poliitikot aivan kaikki, huomatkaa oma paskuutenne, ilkeytenne ja pinnallisuutenne ajoissa. Joka vitun paikassa on seksiä ja paljasta pintaa... Ei siinä mitään pahaa ole ku oon seksiaddikti mut joku raja täytyy olla...Ja ne helvetin hoppelit! Kuvottavaa tollaiset löysät vaatteet josta et nää oletko treenattu, luuviulu, läski... Helvetti ku ette hirty teidän ”bling bling” koruihin ja vöihin... Uskon, että lapsuudessani on tapahtunut jotain jonka olen sullonut syvälle alitajuntaani, mutta en halua tietää mitä se on. Aloitin masturboinnin 6-vuotiaana, silloin tosin täysin tietämättä, mitä tein. Olen laskeskellut, että tähän astisen elämäni aikana olen vetänyt käteen vähintään 3000 kertaa, enintään 5000 kertaa. Olen ylpeä näistä numeroista, vaikka monet ovat vatkanneet rutosti vinhammin ja aion pyrkiä parempaan. Minua hävettää kiinnostukseni runoihin ja runouteen. Häpeän lisäksi

kiinnostustani musiikkiin ja taiteeseen yleensä. Tunnen olevani naurettava pelle ja että ”luulen olevani jotenkin muita parempi”. En ole uskaltanut kertoa harrastuksistani kavereilleni ja tunnen oloni aina häpeälliseksi luettuani runoja, vaikka saankin siitä mielihyvää. Niin kuin suurin osa muistakin tämän foorumin käyttäjistä, koen elämäni mielettömänä, enkä tiedä mitä varten elän. Silti elämäni pitäisi tällä hetkellä olla kohtuullisen onnellista. Haluaisin olla narkkari. Kaikki säälisivät ja voisin elellä euforioissani.

(Manninen 2007, 30–31.)

Runossa Manninen rinnastaa häpeän ja ylpeyden tunnetta. Runon seksiaddikti henkilö on ylpeä masturbaatiosta, mutta häpeää taiteen harrastamista. Epävarmaksi kuvaillulla henkilöllä ei ole selvää määränpäättä elämässään, joten hän toivoo maailmanloppua.

Googlehakujen perusteella Tytti Heikinen ei ole käyttänyt runoissaan Tunnustusten luola -sivustoa, vaikka ne olisivat sopineet materiaalinsa puolesta erinomaisesti Läski XL -runojen tunnustukselliseen kuvastoon.

3.6 Keskustelupalstat

Kaikki tutkimuksen runoilijat ovat käyttäneet internetin keskustelupalstoja. Vaikka vain pieni osa tutkimusaineiston runoista on syntynyt keskustelupalstaviestien avulla, ovat ne suurin yksittäinen lähdekategoria. Aineistosta käy ilmi, että runoissa on käytetty paljon sellaisia keskustelupalstoja, joissa keskustellaan terveydestä, ihmissuhteista ja luonnontieteistä.

Kaikki runoilijat ovat käyttäneet *Tiede*-lehden verkkosivujen keskustelufoorumia. Aiheet ovat liittyneet fysiikkaan, talouteen ja filosofiaan. Harry Salmenniemi on käyttänyt yhden *Tiede*-lehden keskusteluketjun viestiä kahdessa ei kohdassa: sekä neljännen osaston alussa että saman osaston loppupuolella.

elämään kuuluu myös tuhoa, haavoittumista ja kipua (Salmenniemi 2010, 133).

pyrkimys hyvyyteen, innostuksen ja puhtauden ideat äärimmilleen vietyinä voivat johtaa äärimmäiseen julmuuteen (Salmenniemi 2010, 209).

http://www.tiede.fi/keskustelu/22044/ketju/kohtaa_varjosi_ihminen
Tiede keskustelupalsta 29.8.2006

Elämään kuuluu myös tuhoa, haavoittumista ja kipua. Elämään kuuluu se, että tuntuu ja sattuu. Terapiassakin ensimmäinen elämän merkki ihmisessä on usein kipu.

Pyrkimys hyvyyteen, innostuksen ja puhtauden ideat äärimmilleen vietyinä voivat johtaa äärimmäiseen julmuuteen - näin on käynyt muun muassa natsismissa sekä monissa uskontojen ilmenemismuodoissa.

Teemu Manninen on lainannut *Tiede*-lehden foorumin otsikosta kaksi sanaa yhteiskunnallisia aiheita käsittelevään ”Pastoraali”-runoonsa.

tänä sunnuntaina **ekonomien heimo** kokoaa myymälähyllyjen jakojärjestelmää (Manninen 2007, 13).

<http://www.tiede.fi/vanhakeskustelu/ketju.php?id=1414065>
Tiede-keskustelupalstan 7.2.2005

Ekonomien heimo

Tässä tutkimuksessa sanaparit ja lyhyet lauseet on jätetty yleensä tutkimusaineiston ulkopuolelle, mutta tässä tapauksessa on syytä uskoa, että ”ekonomien heimo” -lainaus on peräisin *Tiede*-lehdestä, koska Google-haku ei anna muita tuloksia.

Tytti Heikkisen ”Eilisen puuhia” -runossa on käytetty *Tiede*.fi-sivulla käytyä keskustelua avaruuden mustan aukon kuumuudesta.

...tapahtumahorisontin ulkopuolella on viileääkin viileämpää (Heikkinen 2009, 58).

<http://www.tiede.fi/kysyasantuntijalta/vastaus.php?id=3826&k=3>
*Tiede*12.11.2007.

Mustan aukon **tapahtumahorisontin ulkopuolella on viileäkin viileämpää.**

Avaruustutkijoiden tiedesanaanastoon kuuluva ”tapahtumahorisontti” on normaalissa kielenkäytössämme harvinainen ilmaisu, joten Heikkinen ei olisi välttämättä käyttänyt sitä ilman Google-hakua. Vaikka ”tapahtumahorisontti” ei edusta flarille tyypillistä huonoa tyyliä, saa erikoiseen sanaan liitettyä paljon runollisia merkityksiä. Sanan emotionaalisuus korostuu, kun runossa kuvailaan, että tapahtumahorisontin ulkopuolella on ”viileäkin viileämpää”.

Pienten lasten äitien suosiossa oleva *Kaksplus*-lehden vilkas ja käyttäjien mielipiteiltään voimakas ja suorapuheinen keskustelufoorumi on ollut lähteenä sekä Tytti Heikkisen että Harry Salmenniemen runoille.

Mahassa hassut tuntemukset jatkuu. Epämääräinen olo, että mulla on tippuri (Heikkinen 2009, 68).

<http://kaksplus.fi/keskustelu/lapsen-saaminen/vauvakuume/1012418-jatkolento-kolmossaarelda-plussamaahan-vol-1-a/sivu2.html>
 Kaksplus-keskustelupalsta 7.4.2008.

Tissit kipeytyy koko ajan vaan enemmän ja mahaa turvottaa etenkin iltaisin ihan hurjasti. Ja itkettää kaikki ihan tyhmit jutut :) **Mahassa hassut tuntemukset jatkuu**, kai se kohtu siellä kasvaa.

--

sänkyyn nukahtaminen on yhtä taistelua (Salmenniemi 2010, 48).

<http://kaksplus.fi/keskustelu/t1172177>
 Kaksplus-keskustelupalsta 18.9.2008

Jatkettuun **sänkyyn nukahtaminen on yhtä taistelua!**

Tieto Kaksplus-keskustelupalstan käytöstä vaikuttaa voimakkaasti runojen tulkintaan, jota on käsitelty tarkemmin luvussa ”Lukutavan muutos”.

Tutkimusaineiston laajin keskustelupalstan käyttö on Teemu Mannisen ”Teoria lohikäärmeistä” -runossa (Manninen 2007, 11).

TEORIA LOHIKÄÄRMEISTÄ

Lohikäärmeet ovat älykkäitä ja todella upeita olentoja! Ne ovat lihansyöjiä ja tykkään siitä, että ne osaa lentää! Ois tosi mukavaa lennellä taivaalla ja levittää kauhua ja tuhota minne vain meneekin ja polttaa kaikkea mistä en tykkää. Esim. asuntola! Hihii! Se on elämää se! ;) Ja tuli on yksi kauneimmista asioista jota tiedän. Usein jopa synkkää musaa kuunnellessani (Dimmu Borgir, Immortal) näen itseni lohikäärmeenä... Suurena, vahvana, voittamattomana. Ja muutaman kerran jopa ritarina joka raivostuneena vaimonsa ja lastensa surmaamisesta muuuttuu lohikäärmeeksi ja lähtee kostoretkelle, semmonen musta massiivinen 10 metriä pitkä ja siipien kärkiväli 20 metriä jolla olisi punanen heartagram kummassakin siivessä. Ois semmoseet valtavat lihakset ja jaksaisin nostaa 5 tonnia ilmaan helposti (20 vaikeasti). Joskus kun sattusain pahalle päälle niin menisin potkimaan jäävuoria johonkin pohjois/etelänavalle tai hakkaisin ja kärventäisin maahan valtavan kraaterin... Iho olis kovempaa kun timantti ja sitä ei läpäisis luodit eikä tämmöseet... Jokkut ilmatorjunta tykit tuntuisi samalta kuin tavallista ihmistä tönäsis semmonen punttisalilla treenattu kaappi... joten ei olisi paljoa ihmisillä vastustelua...Asusin jossain Siperian korvessa ja sitten aina tarpeen tullen lentäisin ihmisten ilmoille 500 km/h vauhdilla. Eläisin noin 300-vuotiaaksi ja olisin vahvimmillani noin 200 vuoden iässä. Kestäisin 4500 asteen kuumuuden ja vain aurinko olisi tuolloin yhtä mhatava... Kestäisin 300 asteen kylmyydenkin (absoluuttinen nollapiste on 273 astetta) joten kylmyydellä ei voisi tappaa. Eli olisin mahdoton tappaa. Semmosena oleminen olis coolia :cool:

(Manninen 2007, 11.)

”Teoria lohikäärmeistä” -runo muodostuu lähes kokonaan Final Fantasy Finland -keskustelufoorumin Mikä myyttinen olento haluaisit olla -keskustelusta (FFF), joka alkoi elokuussa 2002. Manninen on valinnut runoonsa niitä lauseita, jotka käsittelevät lohikäärmettä. Keskustelua käydään myös muun muassa demoneista ja vampyyreistä. Keskustelussa on yhteensä 221 viestiä, joista Manninen on käyttänyt yhteensä kuutta.

Final Fantasy Finlandin keskustelupalsta tarjoaa hedelmällisen maaperän hakukonerunoudelle. Final Fantasy -fantasiapelin aiheiden ympärillä käytävä keskustelu sisältää paljon kirjoitusvirheitä, puhekieltä, fantasiatermistöä, slangia ja tarinallisia piirteitä.

Fantasiamaailmaan kuuluvasta väkivallasta ja raakuudesta kirjoitetaan intohimoisesti, mutta viattomalla tasolla. Suomalaisessa flarfissa maalaillaan usein synkkiä tulevaisuuskuvia ja esitellään maailman kauheuksia. Humoristiset haaveet lohikäärmeenä olemisesta ovat sille kuin viaton vastakohta.

2010-luvun vaihteessa Suomi24.fi oli suomen suosituin internet-keskustelupalsta (Hirvonen 2013). Parhaimmillaan palvelulla on ollut yli miljoona viikkokävijää ja sinne on kirjoitettu yli 20 000 viestiä päivässä (Suomi24 2013). Iso osa Suomi24:n vanhoista keskusteluista on edelleen vapaasti luettavissa ja materiaali nouseekin tutkimuksessa esiin selkeällä tavalla.

Suomi24-palvelussa käytetään useimmin nimimerkkiä, jolloin viestin lähettäjä jää anonyymiksi. Keskustelupalsta on tullut tunnetuksi vihapuheesta ja tahallisesta provosoinnista eli trollauksesta. Tällaiset ylilyönnit johtavat huonolla kielellä kirjoitettuun väittelyyn ja mustamaalaamiseen. On helppo ymmärtää, miksi räikeimmät keskustelut ovat päätyneet flarf-runouteen.

Jokainen aineiston runoilija on käynyt läpi Suomi24-keskusteluja ja poiminut runojen aiheisiin sopivaa materiaalia. Runoista ei käy ilmi, että viestit olisivat peräisin Suomi24-palstoilta. Tytti Heikkinen on käyttänyt Suomi24:n keskustelujen brutaalimpaa puolta.

Hän kuristi minua monta kertaa ja sanoi tappavansa minut (Heikkinen 2009, 54).

<http://keskustelu.suomi24.fi/node/5820119>
Suomi24 – Perhe -keskustelupalsta 16.5.2008.

Hän kuristi minua monta kertaa niin kauan, että taju meni, ja sanoi tappavansa minut ja lapsen.

Harry Salmenniemen Suomi24-lainaukset käsittelevät sairastunutta ihmistä ja perheväkivaltaa.

lihomisen pelossa hän oksentaa kaiken syömänsä (Salmenniemi 2010, 48).

<http://keskustelu.suomi24.fi/t/1467788>
Suomi24 – Terveys -keskustelupalsta 24.1.2005.

Lihomisen pelossa hän oksentaa kaiken syömänsä.

—
hän luulee että jos hän itse muuttuu kiltimmäksi väkivalta loppuu
(Salmenniemi 2010, 40.)

<http://keskustelu.suomi24.fi/t/6497735>
Suomi24 – Perhe -keskustelupalsta 19.11.2008.

Lapsi luulee, että jos hän itse muuttuu "kiltimmäksi", väkivalta loppuu.

Jälkimmäinen esimerkki perheväkivallasta ei ole puhdasta keskustelupalstatekstiä. Kirjoittaja on lainannut katkelman Anne Suokas-Cunfliffen kirjasta *Naisen trauma*. Tämän kaltaiset huomattavat pitkät ja tiivistämättömät siteeraukset kirjoista eivät ole kuitenkaan keskustelupalstoilla harvinaisia.

”Tytöt tykkää sodasta” -runossa Teemu Manninen on käyttänyt Suomi24:n perheaiheista keskustelua kaksi kertaa.

Mutta se kuuluu poikien lapsuuteen (Manninen 2007, 34).
Vai etkö itse leikkinyt sotaa pienenä (Manninen 2007, 35).

<http://keskustelu.suomi24.fi/node/1759328>
Suomi24 – Perhe -keskustelupalsta 13.5.2005.

Osta pojallesisi nallipyssy jos hän haluaa sotaa leikkiä. **Se kuuluu poikien lapsuuteen, vai etkö itse leikkinyt sotaa pienenä.** Pyssyhän tehdään vaikka näkkileivästä jos ei nallipyssyjä osteta.

Harry Salmenniemi on käyttänyt runoissaan internetin Usenet-uutisryhmistä otettua materiaalia. 1990-luvulla uutisryhmät olivat netin suosituimpia keskustelupalstoja, mutta 2000-luvulla www-pohjaiset foorumit korvasivat ne (Wikipedia Usenet). Salmenniemen sfnet-lainaus on SND-nimimerkin filosofiaa käsittelevä kirjoitus vuodelta 2004.

2) Toteutuakseen minuuden rakentaminen edellyttäisi kaikkien relevanttien minuuden rakenteeseen liittyvien tekijöiden tuntemista, jotta toimiva subjekti voisi syntyä (Salmenniemi 2010, 63).

<http://sfnet.keskustelu.filosofia.narkive.com/9tXL7VB6/kopiotiedosto-ja-kuolema>
Sfnet-uutisryhmä – Filosofia

Esitetty "viipaleskannaus" ja sen perusteella rakennettava kopio on vain kovin utopistinen spekulatio. **Toteutuakseen minuuden "rakentaminen" edellyttäisi kaikkien relevanttien "minuuden rakenteeseen" liittyvien tekijöiden tuntemista, jotta toimiva** (so. identtinen) **subjekti voisi syntyä,** olettaen samalla että minuuden "syntyminen" on puhtaasti fysikaalisista tekijöistä eli fysikaalisten objektien rakenteesta johtuva asia.

Uutisryhmät eivät olleet "jokamiesluokan" foorumeita, kuten Suomi24 tai Kaksplus.fi, vaan käyttäjät olivat enimmäkseen tietylle harrastukselle tai kiinnostuksen kohteelle omistautuneita "nörttejä".

Usenet sopii hyvin hakukonerunouden materiaaliksi, koska se sisältää paljon harvinaista ammatti- ja slangisanastoa sekä kiivaita väittelyitä. Omilla nimillä esiintyneet Usenet-käyttäjät olivat usein korkeakoulujen, erityisesti Teknillisen korkeakoulun opiskelijoita. Akateemisten käyttäjien vuoksi Usenet-keskustelujen kieliasu oli tavallisesti huoliteltua, eikä huonoa kieltä viljelty tarkoituksellisesti. Alatyylisiä ilmaisuja saatettiin käyttää tehokeinoina, mutta niiden säännönmukainen käyttö oli hyvin harvinaista. Hakukonerunoudessa uutisryhmät luovat vastakohtan Suomi24:n kaltaiselle anonyymille hiekkalaatikkomeuhkaamiselle.

3.7 Wikipedia

Harry Salmenniemi on kolmesta runoilijasta ainoa, joka on käyttänyt runojen aineistona internetin vapaasti muokattavaa Wikipedia-tietosanakirjaa. Wikipedian käyttö on Salmenniemellä säännönmukaista läpi *Texas, saksien*. Hän on lainannut runoihin erityisesti merkittävistä historian valtiomiehistä ja kirjailijoista kirjoitettuja tietosanakirja-artikkeleita.

Hän kuitenkin vihasi Haminan kaupunkia, mikä myös näkyi hänen kielenkäytössään (Salmenniemi 2010, 36).

http://fi.wikipedia.org/wiki/Carl_Gustaf_Emil_Mannerheim
Wikipedia-artikkeli C.G.E. Mannerheim

Hän kuitenkin vihasi Haminan kaupunkia, mikä näkyi myös hänen käytöksessään. (Wikipedia Mannerheim)

Salmenniemen lainaamien historiallisten henkilöiden Wikipedia-artikkeleita on tarkasteltu myös luvussa ”Asiateksti *Texas, sakset* -kokoelmassa”.

Historian lisäksi Salmenniemi on lainannut Wikipediasta mielenterveyteen ja mielenhallintaan liittyviä artikkeleita.

mieli tyyntyy ja meditaatioon keskittyminen helpottuu, kun hiekkaan haravoi kuvioita (Salmenniemi 2010, 167).

<http://fi.wikipedia.org/wiki/Zen-puutarha>
Wikipedia: Zen-Puutarha

Pienoispuutarha on pieni hiekkarasia, jossa on joitakin kauniinmuotoisia kiviä sekä pienikokoinen harava. **Mieli tyyntyy ja meditaatioon keskittyminen helpottuu, kun hiekkaan haravoi kuvioita** pienoisharavalla tai sormilla.

Tytti Heikkinen ei ole käyttänyt varsinaista Wikipediaa, mutta hänellä on materiaalia samaan Wiki-ohjelmistoon perustuvasta Wikibooks.orgista. ”Paluu alkuun” -runo lainaa Wikibooksin *Unikonviljelijän opasta*.

Se jos mikä auttaa rauhoittumaan, ja kun lateksivirta on maksimissaan, ilmassa on paluu alkuun – menestyksen tuntu. (Heikkinen 2009, 62.)

http://fi.wikibooks.org/wiki/Unikonviljelijän_opas/Opas
Wikibooks: Unikonviljelijän oppaasta.

Kun lateksivirta on maksimissaan, viillot tehdään lähes täysiksi ympyröiksi katkoviivojen sijaan.

On yllättävä havainto, ettei tutkimusaineistosta nouse esimerkkejä, joissa Heikkinen ja Manninen olisivat käyttäneet Wikipediaa. Vapaasti muokattava tietosanakirja on yksi internetin suosituimmista sivustoista ja sen artikkelit käsittelevät kaikkia niitä aihealueita, joita tämän tutkimuksen runoilijat kokoelmissaan ovat käsitelleet.

3.8 Muusikoiden nettisivut ja päiväkirjat

MUSTA PEDAGOGIIKKA

PERINTEINEN MUSTA PEDAGOGIIKKA SYNTYI SAKSASSA 1800-LUVULLA. Kun sairastuu vaikka verenvuototautiin on suunnilleen päivä elinaikaa. YLIPAINOISET LAPSET OVAT ERITYISEN ALTTIITA RUOKAMAINOKSILLE.

Silloin kaikki rautabassot ja DVD:t muuttuvat merkityksettömiksi.

9–10-VUOTIAISTA TYTÖISTÄ LÄHES 40 % ja 10–11-VUOTIAISTA POJISTA 30 % HALUAA SATUTTAA ITSEÄÄN. *Kaiken voi menettää*

jopa sekunnissa. PAHOINPITELYN JÄLKEEN AIKUINEN VIESTI LAPSELLE: TÄMÄ OLI OMAKSI HYVÄKSESI.

Miksi ihmiset ovat ilkeitä toisilleen?

Vanhemman sijassa on nyt kulutuskulttuuri.

Tasapaino edellyttää tyyneä käytöstä.

HÄPEÄN PAINEESSA LAPSI NÄKEE RATKAISUKSI VÄKIVALLAN:
HÄN HALUAA SATUTTAA ITSEÄÄN TAI MUITA. *Tunnen itseni
nelivuotiaaksi kun kysyn näin.*

Tahtoisin hyväksyä kroppani sellaisena kuin se on
ja oppia uskomaan että jokaisen ihmisen sydämessä
on kauneuden kieli, joka värähtää oikeasta kosketuksesta,
kunhan vain aina löytäisimme oikean tavan.

Miksi ihmiset ovat ilkeitä?

TESTEILLÄ ON HELPPO SAADA LAPSI KILPAILEMAAN ITSENSÄ
KANSSA.

*Kilpailijat haluavat menestyä,
ja tuomaristo haluaa häpäistä heitä.*

(Manninen 2007, 28–29.)

Rockbändien nettisivuilta otetut tekstit ovat useasti toistuva materiaallähde
Teemu Mannisen runoissa. Yllä oleva ”Musta pedagogiikka” -runo sisältää
tekstiä Apulanta- ja Absoluuttinen nollapiste -yhtyeiden nettisivuilta.

Tasapaino edellyttää tyyneä käytöstä (Manninen 2007, 28).

absoluuttinenollapiste.fi/bandi/vastaukset_29_1_2004.html
Absoluuttisen Nollapisteiden nettisivujen kysymys-vastaus-palsta.

Tasapaino edellyttää tyyneä käytöstä joiltakin. Onko ihmiset eläimiä?
Ovat.

—

Kun sairastuu vaikka verenvuototautiin on suunnilleen päivä elinaikaa.
(Manninen 2007, 28.)
Silloin kaikki rautabassot ja DVD:t muuttuvat täysin merkityksettömiksi (mt.)

Kaiken voi menettää jopa sekunnissa (mt).

<http://apulanta.net/sekalaiset/lehdet/rumba00.shtml>
Apulannan nettisivujen uutisarkisto

Menisi vaikka jonnekin pakolaisleirille kuolevien joukkoon. Siellä varmaan tajuaisi kuinka pieniä omat ongelmat ovatkaan. **Kun sairastuu vaikka verenvuototautiin niin on suunnilleen päivä elinaikaa. Silloin kaikki rautabassot ja DVD:t muuttuvat täysin merkityksettömiksi. Kaiken voi menettää jopa sekunnissa.** Kuolema onkin alkanut kauheasti kiinnostamaan mua.

Absoluuttisen Nollapisteen ja Apulannan nettisivut eivät ole itsestäänselvää flarf-aineistoa, koska sivuista vastaavat kirjoittajat voivat olla professionaaleja lyyrikoita ja heidän kirjoittamansa tekstit edustavat toisinaan hyvinkin korkeaa tyyliä. Muusikoiden sivut on valittu runojen materiaaliksi ehkä päiväkirjamaisuutensa vuoksi. Tässä kirjoitustyyliässä puhekielisyys yhdistyy syvälliseen pohdiskeluun.

Hiphop-artisti Steen1:n eli Seppo Lampelan nettipäiväkirjan käyttäminen flarfissa on selkeämpi tapaus, koska hän käyttää kirjoituksissaan paljon rap-lyriikkaa ja slangia. Teemu Mannisen ”Turbolitania”-runossa mainitaan kannabista tarkoittava sana ”chronikki”, (engl. chronic). Sana löytyy Google-hakukoneella vain kahdelta sivulta, jotka on julkaistu ennen vuonna 2007 ilmestynyttä *Lohikäärmeen poikaa*. Toinen niistä on Steen1:n nettipäiväkirja (Lampela 2005) ja toinen Teemu Mannisen kirjoittama varhainen versio ”Turbolitania”-runosta (Manninen 2006). ”Chroniikkii”-sana on ainoa Steen1:n sivulla esiintyvä käsite, jota on käytetty *Lohikäärmeen pojan* ”Turbolitania”-runossa. Lähteen alkuperää voi pitää kuitenkin todennäköisenä, koska ”Turbolitania”-runon muutkin lähteet ovat peräisin hiphop-sivuilta.

Asiaan tulee varmistus ”Turbolitania”-runon varhaisesta versiosta, jossa Manninen on lainannut Steen1:n sivulta pidempiä lauseita.

elimistö täynnä mikrosiruja chroniikkii

jätösäkillinen repaleisia runoja yksinäisyydestä
ja duussit on makseltu moneen kertaan (Manninen 2006.)

http://www.monsp.com/steen1/studiopaivakirja_viides_osa_140405.php
Steen1:n nettipäiväkirja 14.4.2005

Voitte sit kokoelmalt zikidizekkaa meidn doupeimmat
bängerihuukit...Koska nää oogeet todellakin hustlaa **chronikkii** ja
duussit on makseltu moneen kertaan.

Manninen on löytänyt käyttökelpoista materiaalia myös PMMP-yhtyeen blogista, jossa bändi kertoo kuulumisiaan arjestaan. ”Oodi voileivälle” -runon (Manninen 2007, 19) nimi on lähtöisin yhtyeen blogikirjoituksen otsikosta (PMMP 2006).

4. LÄHDEAINEISTON MUOKKAUS RUNOIKSI

Hakukonerunous ja flarf kuuluvat proseduraaliseen eli menetelmälliseen kirjoittamiseen. Spontaaniin eli vapaaseen kirjoittamiseen verrattuna menetelmälliseen kirjoittamiseen kuuluu jokin sääntö tai menetelmä (Joensuu 2012, 1). Hakukonerunouden keskeisin menetelmä on tekstiaineiston etsiminen internetistä. Hakukonerunouteen liittyy oleellisesti myös lauseiden uudelleen järjestely. Valmiin tekstin muokkaamiseen on käytetty useita eri keinoja, jotka ovat tämän tutkimuksen aineiston perusteella kaikilla runoilijoilla samantyyppisiä.

Lohikäärmeen poika, *Varjot astronauteista* sekä *Texas*, *sakset* sisältävät tekstiä joka on sisällöltään sanasta sanaan samanlaista kuin internetin alkuperäisessä lähdetekstissä. Kaikissa kokoelmissa on myös lauseita, joista on jätetty alkuperäisen lähteen sanoja pois tai lauseita, jotka on yhdistetty useammasta lauseesta tai lauseita, jotka ovat osa internetilähteen pidempää virkettä.

Välimerkkien lisääminen tai pois jättäminen sekä alkukirjaimen koon muuttaminen ovat yleisimmät asiat, joita hakukonerunoudessa tehdään muokausvaiheessa. Näin tekstiä on muokattu isossa osassa tämän

tutkimuksen aineistossa. En keskity aakkosiin ja välimerkkeihin tämän enempää, vaan huomioin tarkemmin selvien kirjoitusvirheiden korjaamiset sekä muutokset lauserakenteissa. Seuraavissa luvuissa annan myös esimerkkejä runoista, joissa runon subjekti on erilainen kuin internetin alkuperäisessä lähteessä.

4.1 Kirjoitusvirheiden muokkaaminen

Tutkimusaineiston kaikissa kokoelmissa on runoja, joissa esiintyy kirjoitus- ja kielioppivirheitä. Hakukonerunoilijoiden teoksista ei löydy selkeää logiikkaa, korjataanko lähdetekstin kirjoitusvirheet vai jätetäänkö ne tekstiin sellaisenaan. *Texas, saksien* sivun 46 esimerkissä sana ”ylä-asteen” on jätetty korjaamatta muotoon ”yläasteen”.

naapurissa olevan ylä-asteen pihalla on kaupiteltu huumeita (Salmenniemi 2010, 46.)

[http://www.fsd.uta.fi/vaalimaatti/vaalit2007/ohjelma?
tunniste=kokvaalitavoitteet2007](http://www.fsd.uta.fi/vaalimaatti/vaalit2007/ohjelma?tunniste=kokvaalitavoitteet2007)
Kokoomuksen vaaliohjelma 2007

Milla-tytär on kertonut, että **naapurissa olevan ylä-asteen pihalla on kaupiteltu huumeita.** (Kokoomus 2007)

Texas, saksien sivulla 191 on esimerkki, jossa Salmenniemi on korjannut kirjoitusvirheen ”erilasia” oikeaan muotoon ”erilaisia”.

paikka on rauhallinen eikä kerjäläisiä tai ylettömästi katukaupustelijoita ole häiritsemässä
aurinkoa saa aivan riittävästi ja erilaisia ostosmahdollisuuksia on käytettävissä (Salmenniemi 2010, 191.)

<http://keskustelu.ellit.fi/threads/dupai.1675383/>
Ellit-foorumin matkailu-keskustelupalstan 14.1.2008

Paikka on rauhallinen eikä kerjäläisiä tai ylettömästi katukaupustelijoita ole häiritsemässä. Aurinkoa saa aivan riittävästi ja erilasia ostosmahdollisuuksia on käytettävissä.

Minkä vuoksi *Texas, saksien* ”ylä-aste” on jätetty korjaamatta, mutta ”erilasia” on korjattu? Virheet ovat mielestäni tyyliiltään erilaisia. ”Ylä-aste” on räikeämpi kielioppivirhe, jossa kirjoittaja luulee, että siinä käytetään yhdysviivaa samaan tapaan kuin kahden peräkkäisen saman vokaalin yhdistävässä ”ala-asteessa”. Sana ”erilasia” on taas puhtaampi lyöntivirhe, joka johtuu enemmän kirjoittajan huolimattomuudesta kuin huonosta kielitaidosta. ”Ylä-asteen” korjaamatta jättämisellä Salmenniemi on todennäköisesti halunnut korostaa huonoa kielioipin osaamista. Erilasia-esimerkissä ei ole haluttu korostaa huolimattomuusvirhettä ja luoda lauseeseen sen kautta lisämerkityksiä.

Texas, saksien sivun 191 yllä olevasta esimerkistä näkee myös hyvin sen tavan, jossa lauseen aloittavat isot kirjaimet on muutettu pienaakkosiksi ja välimerkit jätetty pois. Tämä tyyli toistuu lähes jokaisessa *Texas, saksissa* käytetyssä lainauksessa, mutta poikkeuksia on etenkin suuraakkosten käytön suhteen.

Teemu Manninen on korjannut myös yhdysviivoista ja pienaakkosten käytöstä johtuvia kirjoitusvirheitä. *Lohikäärmeen pojan* ”Musta Immanuel” -runossa on Tunnustusten luolasta otettua puhekielistä tekstiä. Manninen on korjannut ”18 vuotias” muotoon ”18-vuotias”. Hän on korjannut myös pienaakkosella alkavan lauseen suuraakkoseksi.

Olen suht. hyvännäköinen 18-vuotias miehenalku jolla on paljon annettavaa maailmalle. Kouluni sujuu hyvin ja olen erittäin suosittu yksilö. Usein mietin miten tappaisin jonkun tuntemani tai tuntemattoman ja saan suurta nautintoa ajatellessani tappavani ja raiskaavani jonkun ystäväni tyttöystävistä. (Manninen 2007, 26.)

<http://tunnustusten.luola.net/index.php?id=27886>
Tunnustusten luolan tunnustus.

Olen suht. hyvännäköinen 18 [v]uotias miehenalku jolla on paljon annettavaa maailmalle. [k]ouluni sujuu hyvin ja olen erittäin suosittu yksilö. kaikki varmaan olisi ihan mallillaan ellen olisi päästä niin pahasti pilalla. Usein mietin miten tappaisin jonkun tuntemani tai tuntemattoman ja saan suurta nautintoa ajatellessani tappavani ja raiskaavani jonkun ystäväni tyttöystävistä.

Lohikäärmen pojan ”Mää rakstan sua” sua perustuu ”rakastan” sanan huolimattomasti väärin kirjoitettuun muotoon ”rakstan” (Kuva 5). Manninen on ottanut internetistä yhteensä 11 eri lähdettä, jossa on käytetty ”rakstan” tai ”rakstaa” muotoja.

MÄÄ RAKSTAN SUA

Iltaisin tyttö istui ikunalla ikävöiden poikaa.

Jokaisen tähden kohdalla hän keksi syyn miksi rakstaa poikaa yöllä.

”Aion rakstaa sinua aion halia sua,

kaikkea mitä sydämmeni keksii”,

aatteli hän, ja aatteli myös hän:

”Jos rakstaa, ei voi unohtaa,

jos unohtaa, ei voij rakastaa,

[...]

MEIDÄN TULEE NIIN PELÄTÄ ja RAKSTAA,

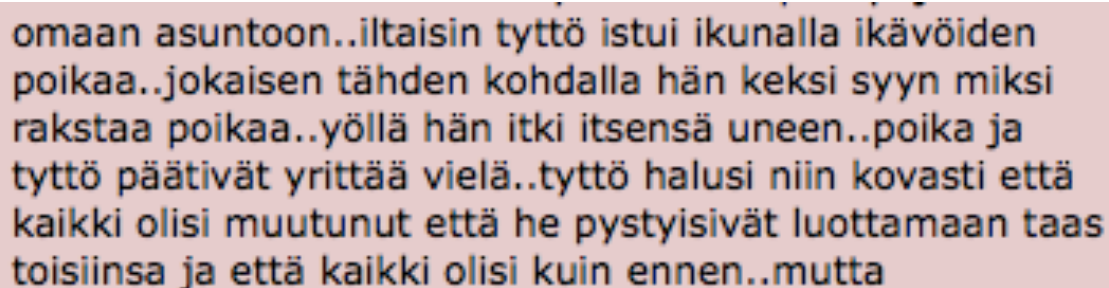
rakstaa intohimoisesti

[...]

MÄ RAKSTAN SUA BEBE11 <3<3<3<3<3 ?-)

mää rakstan sua palava kynttilä

(Manninen 2007, 47.)

omaan asuntoon..iltaisin tyttö istui ikunalla ikävöiden poikaa..jokaisen tähden kohdalla hän keksi syyn miksi rakstaa poikaa..yöllä hän itki itsensä uneen..poika ja tyttö päätivät yrittää vielä..tyttö halusi niin kovasti että kaikki olisi muutunut että he pystyisivät luottamaan taas toisiinsa ja että kaikki olisi kuin ennen..mutta

Kuva 5 Teemu Manninen on löytänyt Rakkausrunot.fi -sivulta sanan ”rakstaa”.

Manninen on lainannut valitsemansa tekstit runoon lähes muokkaamattomina. Tämän vuoksi tekstiin on jätetty myös muita kuin ”rakstan”-virheitä.

Iltaisin tyttö istui ikunalla ikävöiden poikaa.
 Jokaisen tähden kohdalla hän keksi syyn
 miksi rakstaa poikaa yöllä. (Manninen 2007, 47.)

<http://www.rakkausrunot.fi/runo.php?runid=448808&runoilijaid=5360>
 Rakkausrunot "Tarina meistä kahdesta" 11.1.2005

**Iltaisin tyttö istui ikunalla ikävöiden poikaa..jokaisen tähden kohdalla
 hän keksi syyn miksi rakstaa poikaa..**

Runon aloittavassa lainauksessa Manninen on jättänyt korjaamatta "ikunalla" oikeaan muotoon "ikkunalla". Runoilija ei ole poistanut ensimmäisen lauseen pistettä, vaikka Mannisen runoissa lauseen päättävät pisteet jätetään usein pois. Syynä ei voi olla halu mahdollisimman autenttiseen tekstiin, koska alkuperäisen tekstin kahden peräkkäisen pisteen käytöstä on luovuttu. Myös lauseen alkukirjaimia on muutettu suuraakkosiksi.

Läski XL PIENTÄ RAJAA

Onko normaalia, että hiki haisee hyvin pistävälle vaikka
 Oon yrittäny olla tekemättä mitään jo monta viikkoa? nytkin
 makaan vaan sängyllä ja tuijotan seinää
 .Mun täytys mennä uudestaan lääkäriin ja sanoo, ett määräis
 isompia pillereitä .Viimeks meni hermot kun kyseltiin
 hoito motivaation puutteesta ja sit päätin et ei jaks!
 Join just itsehoitoon energia juomaa.L orautin sekaan vielä
 eilistä aamu kahvia ja stroh paukun. .Jo alko elämä maistua!
 kyllä sairasloma päivätkin pitää viettää täysil ettei
 ahdistu.

Tuli tässä väkevässä humalassa mieleen, että oon Aikani
 kulux miettiny vehkeen pituus kaavan keksimistä. Hyvä ohje
 mi- tan määrittämisessä on arvokoida ensin kohteen leuka
 ja nenän pituus . Tämän jälkeen mitakkaa keskiruumiin mitat,
 pituus ja leveys, perse ja kaikkee..... siinä yleensä tulee
 cabrio koko vehkeestä.

Otetaan esimerkiks Seppo.Sepon N eli aliryhmä N on normaali..
 siitä $a^{-1}na = m_2 \setminus, m_2 \in N \setminus$, josta saadaan $na = am_2 \setminus$
 eli $Na \setminus \subseteq aN \setminus$.Kokonaisuudessaan $Na = aN \setminus$.
 Sit tarvii vaan painaa enteriä..

rataukset pyörivät....

Sepon tapauksessa vehkeen Ennuste pituus on siis aavistuksen yli 140cm.

Jopas on kerrakseen..Kun odotin jotain pikkasen pienempää. Oonkohan nytte pulassa kun lupasin mennä hänen kanssaa ulos illalla? . No, Eipä muuta kun kovia aikoja päin. .. Onnex sain käyttööni kamerapuhelimen, joten lisäilen tänne tunnelmakuja palattuani.!

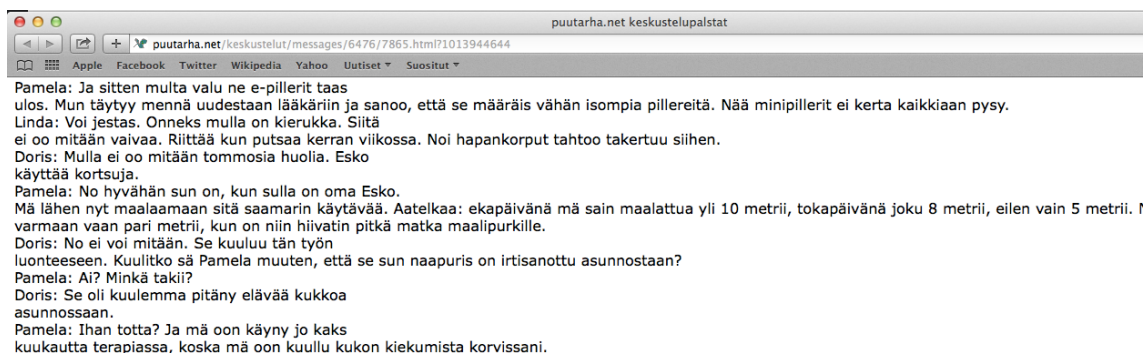
(Heikkinen 2009, 38–39.)

”Läski XL – Pientä rajaa” -runossa Tytti Heikkinen on lainannut muun muassa Puutarha.net-keskustelupalstan vitsistä kertovaa keskustelua (Kuva 6.) Runoilija on tehnyt tässä tapauksessa tekstistä entistä puhekielisempää.

.Mun täytyy mennä uudestaan lääkäriin ja sanoo, ett määräis isompia pillereitä . (Heikkinen 2009, 38)

<http://puutarha.net/keskustelut/messages/6476/7865.html?1013944644>
Puutarha.net-keskustelupalsta 17.2.2002.

*Pamela: Ja sitten multa valu ne e-pillarit taas ulos. **Mun täytyy mennä uudestaan lääkäriin ja sanoo, että se määräis vähän isompia pillereitä. Nää minipillerit ei kerta kaikkiaan pysy.***

Kuva 6. Blondivitsi Puutarha.net-keskustelupalstalla.

Heikkinen on muuttanut ”täytyy”-sanan muotoon ”täytys”. Ja lisännyt ”Mun”-sanaan pisteen sanan eteen. Viimeisen ”pillereitä”-sanan jälkeen on jätetty ylimääräinen välilyönti ennen lauseen päättävää pistettä.

Samassa ”Läski XL Pientä rajaa” -runossa on lainaus, jossa Tytti Heikkinen ei ole korjannut ”mitakaa” sanaa oikeaan ”mitatkaa”-muotoon, vaan lisännyt siihen lisää vääriä kirjaimia. Heikkisen kirjoittama uusi sana on muodossa ”mitakkaa”. Koko tutkimusaineistossa ei ole yhtään toista näin huomattavaa esimerkkiä kirjoitusvirheiden lisäämisestä ja tyylin huonontamisesta. On mahdollista, että ylimääräinen k-kirjain on tullut runoon tahattomasti, koska tahallaan väärinkirjoitettujen sanojen poikkeamia on vaikea huomata oikoluvussa.

Tämän jälkeen mitakkaa keskiruumiin mitat, pituus ja leveys, perse ja kaikkee..... (Heikkinen 2009, 38)

<http://keskustelu.suomi24.fi/t/611868>
Suomi24 – Liikenne 29.9.2003

Tämän jälkeen mitakaa hirven keskiruumiin mitat, pituus ja leveys, ja todetkaa kuinka hyvin se mahtuu tulemaan sisään autoon tuulilasin reiästä.

tuulilasi
29.9.2003 08:29

Arvoisat kanssa-autoilijat, tunnistaaksenne riskin henkenne menettämiseen kohdatessanne hirven henkilöautoa ajaessanne, toimikaa seuraavasti: Ottakaa esim. rullamitta ja mitatkaa kuinka suuri tuulilasi teidän autossanne on, siis korkeus yläreunasta alareunaa ja leveys reunasta reunaan. Tämän jälkeen mitakaa hirven keskiruumiin mitat, pituus ja leveys, ja todetkaa kuinka hyvin se mahtuu tulemaan sisään autoon tuulilasin reiästä.

Kuva 7. Liikennekeskustelua Suomi24-keskustelupalstalla.

4.2 Lainattujen lähteiden yhdistely ja oman tekstin lisääminen

On tavallista, että yksi runon lause koostuu useammasta virkkeestä, jotka ovat peräisin samasta tai eri lähteistä. Tästä löytyy esimerkki *Lohikäärmeen poika* -kokoelman runosta ”Oodi voileivälle”, jossa lukee ”emme enää kysy yleisöltä, kuka haluaa / kapriksia, makuvissyjä, sinä päivänä”. (Manninen 2007, 19.)

Manninen on käyttänyt ”Oodi voileivälle” -runon materiaalina muun muassa Hanna Nikkasen (2005) sukupuolitautireportaasia Guatemalasta, jonka Nikkanen on kirjoittanut Suomen Ulkoasiainministeriön *Kehitys*-lehden uutissivulle. Manninen on irrottanut omaan runoonsa kaksi Nikkasen kirjoittamaa virkettä: ”emme enää kysy yleisöltä, kuka haluaa kondomeja.” Tekstiä muokatessaan Manninen on korvannut Nikkasen käyttämän ”kondomeja” -sanon sanoilla ”kapriksia ja makuvissyjä, sinä päivänä”. Korvaavat sanat Manninen on lainannut *Veloena*-blogista (2005), jossa mainitaan sanat ”kapriksia”, ”makuvissyjä” ja ”sinä päivänä”.

Tytti Heikkisen ”Läski XL – Anaaliseksi kautta aikojen” -runo on hyvä esimerkki muokkaustavasta, jossa useamman lähteen käyttö on saatu näyttämään yhden kirjoittajan kirjoittamalta.

”Anaaliseksi on ollut tunnettua kautta aikojen. Nykynuorten mielestä anaaliseksi ei ole extremelaji vaan ihan luonnollista ja kuuluu läpi elämän kestävään suhteeseen.. Kyse ei ole normaali vaginaaliseksi. Sillä harvemmin tarkoitetaan persereikä seksiä..” (Heikkinen 2009, 71.)

<http://keskustelu.suomi24.fi/node/3960180>
Suomi24:n Seksi-keskustelupalsta

Ja siitä, että **anaaliseksi on ollut tunnettua kautta aikojen**. Jos anaaliseksi sitä löystymistä suuressa mittakaavassa aiheuttaisi

Heikkinen on kirjoittanut runon säkeen lainausmerkkien väliin. Lainausmerkit saavat tekstin näyttämään siltä, että se olisi yhden kirjoittajan teksti.

Todellisuudessa ensimmäinen lause on Suomi24-keskustelupalstalta, mutta heti seuraava on peräisin jostain toisesta tuntemattomaksi jääneestä lähteestä.

Harry Salmenniemen *Texas, saksissa* on käytetty paljon sellaista lähdemateriaalia, joka sisältää ihmisten erisnimiä. Osan nimistä Salmenniemi on jättänyt kirjaan sellaisenaan, osan muuttanut tuntemattomaan muotoon muuttamalla alkuperäisen erisnimen hän-pronominiksi.

Esimerkiksi Bodomjärven murhista epäillyn Hans Assmannin nimi on muutettu sivulla 49 hän-pronominiksi. Salmenniemen tekstistä on vaikea päätellä ilman Google-hakua, että alkuperäinen teksti liittyy Hans Assmanniin, ellei tiedä tarinaa hänen käsienpesusta bensiinillä.

Hän pesi käsiään bensiinillä läpi yön (Salmenniemi 2010, 49.)
https://fi.wikipedia.org/wiki/Luottamus_tai_kuolema!

Wikipedia-artikkeli Hans Assmannissa.

Hans Assmann pesikin käsiään bensiinillä läpi yön.

Sivun 49 esimerkissä alkuperäisen tekstin ”pesikin” on muutettu muotoon ”pesi”. Pesikin-muoto viittaa yleensä johonkin aiemmin mainittuun seikkaan. Salmenniemen runossa lauseet ovat kuitenkin irrallisia, joten perusmuoto on helpommin luettava.

Salmenniemi on muuttanut *Texas, saksissa* ainakin viiden henkilön nimen hän-pronominiksi. Teemu Manninen ei ole käyttänyt vastaavaa muokkaustapaa kertaakaan, mutta Tytti Heikkinen on käyttänyt yhdesti ”Onttouden kirous”-runossaan.

Hän käänsi Laurin selälleen ja löi tätä avokämmenellä poskelle (Heikkinen 2009, 60.)

<http://flesh-wounds.freehostia.com/macabre.php>
 Negative-bändistä kertova fanfiction-novelli.

Nimetön käänsi Laurin selälleen ja löi tätä avokämmenellä poskelle.

Heikkisen ”Onttouden kirous” on pornotarina, jossa erisnimiä on muutettu niin, että ne sopivat paremmin tarinan kulkuun. Myös ”Onttouden kirousta” seuraava ”Paluu alkuun” on käyttänyt aineistonaan pornoa. Siinä Laru-nimiseen naiseen viittaava hän-pronominini on korvattu miehen nimellä Kimmo.

Kimmo kääntyi Janneen päin ja he katselivat toisiaan. (Heikkinen 2009, 61.)

http://kettu.kossu.org/tekstit/nuoren_tyton_tarina.shtml
Eroottinen novelli.

Viidentoista minuutin jälkeen Laru sai hengityksensä tasaantumaan. Hän tunsu todella saaneensa! ***Hän kääntyi Janneen päin ja he katselivat toisiaan.***

Texas, *saksien* toinen jakso (59–85) sisältää paljon materiaalia Tero Kivisen roolipelisivuilta. Vuonna 2002 internetiin ladatut sivut koostuvat Kivisen kirjoittamista *Tuntemattomien seikkailijoiden muistelmat* -fantasiatarinoista, jotka pohjautuvat vuosina 1990–1997 pelattuihin roolipeleihin. Alkuperäisen tarinan päähenkilöiden nimet ovat Tjammar, Cohem, Aron ja Graoc. Salmenniemi on muuttanut henkilöiden nimet. Esimerkiksi Tjammarin ja Cohemin Salmenniemi on yhdistänyt yhdeksi henkilöksi – Billiksi.

Yöllä nukkuessamme majatalossa Bill herättää meidät hirveällä karjaisulla ja huomaa jonkun hyppäävän ulos ikkunasta. Kaasua on kaikkialla. Lähdemme Billin kanssa nopeasti perään. Henkivartijani jäävät vielä pistämään panssaria päälle. Tiemme katkaisee vähän matkan päässä tyyppi, joka heiluu kahden käden miekalla ja huutaa silpovansa meidät. Bill alkaa taistella hänen kanssaan. Minä kuitenkin huomaan vihollisen takana, joka selvästi on taikuri, ja otan tämän taikomiseni kohteeksi. En aio antaa hänelle mitään armoa.” (Salmenniemi 2010, 75.)

<http://www.kivinen.iki.fi/RPG/tsmpart2/tsmpart2.001.html>
Tero Kivinen – Tuntemattomien seikkailijoiden muistelmat

Yöllä nukkuessamme majatalossa *Tjmmarr* herättää meidät muut hirveällä karjaisulla, ja *huomaamme* jonkun hyppäävän ulos ikkunasta. Lähdemme *Cohemin* kanssa nopeasti perään. *Tjmmarr* jää vielä pistämään panssaria päälle. Tiemme katkaisee vähänmatkan päässä tyyppi, joka heiluu

kahden käden miekalla. *Cohem* alkaa taistella hänen kanssaan. Huomaan vihollisen takana toisen tyypin, joka selvästi on taikuri, ja otan tämän sleppini kohteeksi. Minun kimppuuni käydään takaapäin, mutta huomaan sen ja väistän vähän sivulle.

Salmenniemen runon viimeinen lause ”En aio antaa hänelle mitään armoa” ei esiinny Kivisen tekstissä, eikä nettisivulla muuallakaan. Se on siis Salmenniemen oma lisäys, joko omasta päästä tai toisesta lähteestä. Sama koskee myös Salmenniemen toista lausetta ”Kaasua on kaikkialla.”

Eri lähteiden yhdistäminen ja erisnimien vaihtaminen osoittavat, kuinka paljon muokkaustyötä runoilijat tekevät hakukonerunojen eteen. Runot eivät ole siis kokoelma sattumanvaraisesti valikoituneita lauseita, vaan niiden takana on pitkä ajatusketju, jossa monta näkökulmaa ja tarinaa koostetaan yhdeksi.

5 RUNOJEN LUKUTAVAN MUUTOS

Tämän pro gradu -tutkimuksen tekeminen on muuttanut suuresti tapaani, jolla luen aineiston kolmea runokokoelmaa. Lukukertojen suuren määrän ja syvällisen paneutumisen lisäksi toinen syy lukutavan muutokseen on se, että tiedän, millaisista asiayhteyksistä lauseet on poimittu. Runokokoelmien brutaalit aiheet eivät ole yhtä järkyttäviä sen jälkeen kun tiedän, että väkivaltaiset lauseet on lainattu esimerkiksi internetin huumorisivulta. Toisaalta runokokoelmassa voi olla viattoman kuuloinen lause, jonka alkuperäinen lähde kertoo julmuuksista. Esimerkkejä tällaisesta lukutavan muutoksesta löytyy jokaisen runoilijan kokoelmista.

Teemu Mannisen ”Tyttöt tykkää sodasta” -runo käsittelee teini-ikäisiin tyttöihin liittyviä ja tyttöjen itse kokemia uhkia, pelkoja ja traumoja. Runo on sävyltään traaginen ja ahdistava. Runossa käsitellään muun muassa salaisuutta, joka liittyy pehmolelujen imeskelyyn.

tykkää iumeskellä pehmo leluja, tämän tosi kerron kuiskaten (Manninen 2007, 35).

<http://www.toydogs.net/skky/forark101202.htm>
Suomen kääpiökoirayhdistyksen keskustelupalsta 21.12.2002.

Roksu saa mutkutuksen lelun, se kun pentueen pienimpänä jäi vissiin liian vähälle äidin huomiolle, **se tykkää iumeskellä pehmo leluja, tämän tosi kerron kuiskaten**, koska eihän meidän hiiren tappaja mikään pehmoilija ole=).

Mannisen runon asiayhteyden vuoksi esimerkkilauseesta saa käsityksen, että pehmolelujen imeskely on ahdistuneen teinitytön salainen tapa luoda turvallisuudentunnetta. Alkuperäinen teksti löytyy Suomen kääpiökoirayhdistyksen keskustelupalstalta, jossa pehmolelujen imeskelijä on Roksu-niminen koira. Tämän tiedon perusteella runoa on vaikea lukea ilman, että mieleen tulee pehmoleluja imeskelevä koira. Lukipa runoa kummalla tavalla tahansa, pitää se kuitenkin paikkaansa, että kyseessä on salaisuus, josta täytyy kertoa kuiskaten. Manninen ei ole korjannut alkuperäisen tekstin kirjoitusvirheitä.

Lähteen tunteminen vaikuttaa lukukokemukseen myös siinä tapauksessa, että runoon on yhdistetty tekstiä kahdesta eri lähteestä. ”Tytöt tykkää sodasta” -runossa kerrotaan nimettömästä rouvasta, joka pyyhältää alusvaatteissaan teuraaksi.

rouva taasen pyyhältää alkkareissa teuraaksi (Manninen 2007, 35.)

<http://www.ylioppilaslehti.fi/1996/060996/sota.html>
Mari Mannisen kirjoitus Ylioppilaslehdessä naisten asemasta sodassa. 6.9.1996.

Pojat eivät edes muista vilkaista, kun **rouva pyyhältää alkkareissa** ja rintsikoissa kohti suihkuhuonetta.

Lause "rouva taasen pyyhältää alkkareissa teuraaksi" kuvailee niin absurdia tilannetta, että lukija saattaa arvata sen olevan joko mustaa huumoria tai yhdistelmä useampaa tekstiä. Lainattu teksti on Mari Mannisen kirjoitus

Ylioppilaslehdessä, joka käsittelee naisten asemaa sodassa. Teuraaksi-sanana lähde en ole pystynyt selvittämään, mutta se ei esiinny Mari Mannisen kirjoituksessa.

Mari Mannisen artikkelissa rouva ei ole pyyhältämässä teuraaksi, vaan suihkuun peseytymään. Rouvalla tarkoitetaan tässä yhteydessä varusmiespalvelusta suorittavaa naista, joka asuu vierekkäisessä tuvassa vastakkaisen sukupuolen kanssa. Mari Mannisen mainitsema kiire ei liity niinkään puolialastoman naisen häveliäisyyteen, vaan armeijan rutiinien nopeuteen.

Teemu Mannisen runo ”Romanttinen komedia” on tarinan muotoon kirjoitettu kollaasi romanttisten elokuvien mainosteksteistä, jotka on julkaistu esimerkiksi elokuvan dvd-kotelon takakannessa. Mannisen käyttämän menetelmän ja lähteiden aiheen voi arvata nopeasti, jos tunnistaa esimerkiksi ”12-vuotias poika herää aikuisen miehen ruumiissa” -lauseen viittaavan vuoden 1988 *Big – Isoksi yhdessä yössä* -elokuvan juoneen.

Sen jälkeen kun oivalsin runon olevan lista elokuvien juonikuvauksia, se muuttui mielessäni amatöörimäiseksi luettelorunoksi, josta puuttuu syvällisempi ajatus. Mannisen kollaasin kaikki lähteet eivät liity kuitenkaan romanttisten elokuvien juonikuvauksiin. Tarinan seassa on lause ”striptease ilman sukupuolielinten koskettelua”.

striptease ilman sukupuolielinten koskettelua (Manninen 2007, 41).

<http://www.finlex.fi/fi/esitykset/he/2000/20000002>
Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi kuvaohjelmien tarkastamisesta.

K 12: Pehmeä erotiikka romanttisessa draamassa tai komediassa, myös **striptease ilman sukupuolielinten koskettelua**.

Riisuutumisen kertovan juonikuvauksen sijaan kyseessä on elokuvien ikärajoja määrittelevä lakiteksti, joka tappaa tekstin tulkinnasta kaiken erotiikan.

Tytti Heikkisen ”Läski XL –VAIN PALA MUN ELÄMÄÄ” käsittelee irtosuhteita ja niistä seurannutta katumusta sekä sukupuolitautia. Lause ”Mahassa hassut tuntemukset jatkuu” on sellaisessa asiayhteydessä, että lukija liittää mahan tuntemukset runossa mainittuun tippuriin.

Mahassa hassut tuntemukset jatkuu. Epämääräinen olo, että mulla on tippuri. (Heikkinen 2009, 68.)

<http://kaksplus.fi/keskustelu/lapsen-saaminen/vauvakuume/1012418-jatkolento-kolmossaareilta-plussamaahan-vol-1-a/sivu2.html>
Kaksplus-keskustelupalsta 7.4.2008.

Tissit kipeytyy koko ajan vaan enemmän ja mahaa turvottaa etenkin iltaisin ihan hurjasti. Ja itkettää kaikki ihan tyhmät jutut :) **Mahassa hassut tuntemukset jatkuu**, kai se kohtu siellä kasvaa.

Mahassa hassut tuntemukset jatkuu on kuitenkin DoB-nimisen käyttäjän *Vauva*-lehden keskustelufoorumille 7.4.2008 jättämä viesti, joka käsittelee mahan tuntemuksia, kun vauva liikehtii kohdussa. Omaan lukukokemukseen tämä lähdetieto vaikutti voimakkaasti. Omassa mielikuvassa runo yhdistyy nyt raskaana olevaan äitiin, joka epäilee saaneensa tippuritartunnan. Runo on neutraalimpi, jos tulkintaan ei liity raskautta.

Ihminen, joka käyttää lääkkeitä, voidaan tulkita sairaaksi tai lääkkeiden väärinkäyttäjäksi. Tämän tutkimuksen aineistossa korostuvat mielenterveyteen ja päihdeongelmiin liittyvät runot. Niinpä lääkkeiden mainitseminen tuo mieleen aina väärinkäytön mahdollisuuden.

Tytti Heikkisen ”Läski XL – Pientä rajaa ” -runossa kerrotaan kuvitteellisesta henkilöstä, joka tuijottaa seinää, menettää lääkärissä hermonsä ja lorauttaa aamukahviin vahvaa viinaa. Henkilö toivoo, että lääkäri määräisi hänelle isompia pillereitä.

.Mun täytys mennä uudestaan lääkäriin ja sanoo, ett määräis isompia pillereitä . (Heikkinen, 38).

<http://puutarha.net/keskustelut/messages/6476/7865.html?1013944644>
Puutarha.netin keskustelupalsta 17.2.2002.

*Pamela: Ja sitten multa valu ne e-pillarit taas ulos. **Mun täytyy mennä uudestaan lääkäriin ja sanoo, että se määräis vähän isompia pillereitä.** Nää minipillerit ei kerta kaikkiaan pysy.*

Alkuperäinen lähde on Puutarha-netin keskustelupalstan vitsiketju, johon wicked-niminen käyttäjä jätti blondivitsin 17.2.2002. Vitsi käsittelee blondien e-pillereitä. Tytti Heikkisen lainaama teksti käsitteli siis alunperin lääkinällisiä pillereitä, eikä päihteiden väärinkäyttöä.

Vaikka lääkkeiden käyttötarkoituksen välinen ero voi olla dramaattinen, ei se vaikuttanut tällä kertaa omaan lukukokemukseeni. Runon henkilön elämä tuntuu olevan niin sekaisin, etteivät väärin käytetyt pillerit ole välttämättä hänen elämänsä suurin ongelma.

”Poeettinen äimistely” -runossa on hyvä esimerkki ”antaa”-sanon kaksimielisestä merkityksestä.

Hänhän antoi kuin kaheli, muistinsa menettänyt (Heikkinen 2009, 51).

<http://www.perttila.fi/Lahetysajatuksia/14shel.htm>
Ilpo Perttilän kirjoitus ”Lähetysajatuksia”

Hänhän antoi kuin kaheli, muistinsa menettänyt, ”kaikkensa, koko elämisensä”.

Koska ”Poeettinen äimistely” -runo käsittelee pornoa, viittaa ”antaa”-sanon merkitys seksin antamiseen. Alkuperäisessä lähteessä oli kyse kuitenkin rahallisten avustusten antamisesta. Lainattu teksti on peräisin lähetysohjelma Ilpo Perttilän ”Lähetysajatuksia”-kirjoituksesta, joka käsittelee kirkossa kerättävää kolehtia.

hänellä on sodan muistona 10 %:n invalideetti mutta vamma ei ole koskaan estänyt häntä
 tekemästä työtä
 hän teki menestyksellisen työuran kaupungin vesilaitoksen insinöörinä
 hänen vaimonsa oli kotona ja kasvatti perheen neljä lasta
 hän on niitä joiden ansiosta Suomi nousi jaloilleen

viime vuosina hänen vanha vaivansa on kolottanut ja hän toivoisi saavansa kuntoutusta
 Hän on keskittymiskyvytön ja ahdistunut
 jo ennen vuotta 1954 hän oli aloittanut Ranskan vedenalaisen tutkimuksen
 viraston kanssa hankkeen
 jonka tavoitteena oli rakentaa pienoissukellusvene jonka avulla sukeltajat pystyisivät laskeutumaan
 normaalia kevytlaitesukellusta syvemmälle
 syksyllä 1956 hän laski ankkuriköyttä pitkin Romanchen haudan pohjaan kameran jonka oli itse
 kehittänyt ja otti ensimmäisiä kuvia syvänmerenhaudasta
 hänen kameransa oli välittänyt laiteongelman vuoksi vain kaksi kuvaa mutta
 niissä näkyi selvästi tuntemattomia eläimiä tämä turhautti häntä sillä hän halusi nähdä syvyydet
 itse eikä robotin välityksellä

Heinäkuun kolmantena sain
 kranaatinailaleen jalkaan poteroon syöksyessäni
 Siitä tuli vähän kiire lähtö taaksepäin
 kilpikonnamainen miehittämätön Hull No. 1 oli ensimmäisessä testissään maaliskuussa 1958 mutta
 laskukaapeli katkesi ja alus vajosi merenpohjaan liian syvälle jotta se olisi voitu pelastaa

seuraavat 18 kuukautta hän käytti uuden aluksen suunnitteluun

uusi sukellusvene näytti lentävältä lautaselta joten hän nimesi sen sukeltavaksi lautaseksi
 uusi malli saatiin toimimaan muutaman epäonnistuneen yrityksen jälkeen kesällä 1960 kun hän
 laskeutui aluksella 300 metrin syvyyteen
 hän suunnitteli SP-350:ta varten 20 metriä pitkän ilmalla täytettävän aluksen nimeltä Amphitrite
 sen tarkoituksena oli kuljettaa sukelluslautasta jolloin Calypsoa voitiin käyttää muuhun tutkimustyöhön
 Yhdessä kahden insinöörin kanssa hän työskenteli kuusi vuotta
 pienoissukellusveneiden kehittämiseksi

Kuva 8. Lainauksia muun muassa kokoomuksen vaaliohjelmasta ja Jacques Cousteaun Wikipedia-artikkelista. (Salmenniemi 2010, 52).

Harry Salmenniemi on luonut kuvitteellisia henkilöitä, jotka koostuvat usean todellisen tai sepitetyn henkilön elämästä. Usein näiden kollaasien

lähdemateriaalina on Wikipedia. Wikipedian lisäksi hän on käyttänyt myös muita lähteitä. *Texas, saksien* sivun 52 runo (Kuva 8) on yhdistelmä Wikipediaa, *Yliopistolehteä* ja Kansallinen Kokoomus -puolueen vaalimainosta.

Seuraavassa esimerkissä Salmenniemi (2010, 52) on luonut henkilön, josta mainitaan muun muassa, että hän on ahdistunut sotainvalidi, jolla on vaimo ja perhe. Hän on siis todennäköisesti mies, niin kuin lähes kaikissa Salmenniemen runoissa olevat henkilöt ovat. Runossa kerrotaan, että henkilö on toiminut 1950-luvulla Ranskassa vedenalaisena tutkijana.

Vaikka runossa ei sanota suoraan kumpaakaan, minun mielestäni runo on yhdistelmä suomalaisen sotaveteraanin ja ranskalaisen valtameritutkijan historiaa. Nämä ajatukset heräsivät ensimmäisillä lukukerroilla, kun luin Salmenniemen runoa kahden eri henkilön kertomuksena, jotka runoilija on sommitellut limittäin. Internetlähteiden selvittämisen jälkeen kävi ilmi, että runossa on yhdistelty ainakin neljän ihmisen elämää. Kaksi näistä on suomalaisia ja kaksi ranskalaisia.

Salmenniemen sivun 52 runossa esiintyvien lauseiden, kuten ”hänellä on sodan muistona 10 %:n invaliditeetti mutta vamma ei ole koskaan estänyt häntä tekemästä työtä”, ”hän teki menestyksellisen työuran kaupungin vesilaitoksen insinöörinä.” ja ”hän on niitä joiden ansiosta Suomi nousi jaloilleen” ovat peräisin kokoomus-puolueen vuoden 2007 vaaliohjelmasta (Kansallinen Kokoomus 2007). Tässä vaaliohjelmassa on esitelty kuvitteellisia suomalaisia ihmiskohtaloita, joiden kautta yksinkertaistetaan puolueen tavoitteita yhteiskunnan eteenpäin viemisessä. Salmenniemi on käyttänyt vaaliohjelman materiaalia läpi *Texas, sakset* -kokoelmansa. Myös Salmenniemen runosta tulee vaikutelma ihmiskohtalosta, jonka elämää seurataan yhteiskunnallisesta näkökulmasta.

Sivun 52 runon lainaukset ovat siitä kokoomuksen vaaliohjelman kohdasta, jotka kertovat Seposta, sotiemme veteraanista. Salmenniemi ei mainitse Seppo-nimeä kertaakaan vaan on vaihtanut Seppo-nimen aina hän-pronominiksi.

Seppo Sotaveteraani ja Leila Lotta Krister Krigsveteran & Leila Lotta

[...]

Seppo, 85, ja Leila, 82, tapasivat sodan aikana. Seppo haavoittui lhantalassa kesällä -44. "Heinäkuun kolmantena sain kranaatin ailaleen jalkaan poteroon syöksyessäni. Siitä tuli vähän kiire lähtö taaksepäin."

[...]

Sepolla on sodan muistona 10 %:n invaliditeetti, mutta vamma ei koskaan estänyt häntä työnteosta. Seppo teki menestyksellisen työuran kaupungin vesilaitoksen insinöörinä. Leila oli kotona ja kasvatti perheen neljä lasta. Seppo ja Leila ovat niitä, joiden ansiosta Suomi nousi jaloilleen. (Kansallinen Kokoomus 2007.)

Sepon lisäksi runo kertoo kahdesta tutkimusmatkailijasta, ranskalaisesta Jacques-Yves Cousteausta ja yhdysvaltalaisesta Harold Edgertonista. Runon merenalaista tutkimusta kuvaavat kohdat on lainattu Jacques-Yves Cousteaun Wikipedia-artikkelista (https://fi.wikipedia.org/wiki/Jacques-Yves_Cousteau). Wikipedia artikkeli käsittelee molempien henkilöiden elämää.

Salmenniemen runosta voi arvata, että kyse on Jacques-Yves Cousteaun elämästä, koska hän on Ranskan tunnetuin merenalaista tutkimusta tehnyt henkilö. Harold Edgerton tulee kuitenkin suurempana yllätyksenä, koska hän ei ole laajalti tunnettu. Tämän tiedon jälkeen lukutapani muuttui merkittävästi, koska yritin muistella ja päätellä kumpaan henkilöön kukin Salmenniemen runoon kirjoittama lause kulloinkin liittyi.

jo ennen vuotta 1954 hän [Costeau] oli aloittanut Ranskan vedenalaisen tutkimuksen viraston kanssa hankkeen jonka tavoitteena oli rakentaa pienoissukellusvene jonka avulla sukeltajat pystyisivät laskeutumaan normaalia kevytlaitesukellusta syvemmälle.

syksyllä 1956 hän [Harold Edgerton] laski ankkuriköyttä pitkin Romanchen haudan pohjaan kameran jonka oli itse kehittänyt ja otti ensimmäisiä kuvia syvänmerenhaudasta

hänen [Edgerton] kameransa oli välittänyt laiteongelman vuoksi vain kaksi kuvaa mutta niissä näkyi selvästi tuntemattomia eläimiä tämä turhautti häntä [Cousteau] sillä hän halusi nähdä syvyudet itse eikä robotin välityksellä.

kilpikonnamainen miehittämätön Hull No. 1 oli ensimmäisessä testissään maaliskuussa 1958 mutta laskukaapeli katkesi ja alus vajosi merenpohjaan liian syvälle jotta se olisi voitu pelastaa

(Salmenniemi 2010, 52.)

Salmenniemi on yhdistänyt neljän ihmisen elämän taitavasti niin, että sitä voi lukea yhden kuvitteellisen henkilön elämäntarinana. Alkuperäisten lähteiden jälkeen lukukokemukseni muuttui kuitenkin niin, että olin kiinnostuneempi kokoomuksen vaaliohjelmasta ja ranskalaisten tutkimusmatkailijoiden elämästä kuin tästä Salmenniemen runoon luomasta henkilöstä.

Salmenniemi käyttää runoissa harvoin erisnimiä. *Texas, saksiiin* mahtuu kuitenkin poikkeuksia. Sivun 169 lause ”Erin ja January asuvat lastenkodissa jossa on vain ”vaurioituneita” lapsia” herättää huomion erisnimien käytöllä ja traagisella elämänkohtalolla. Alkuperäinen lähde ei viittaa kuitenkaan tosielämään, vaan fantasiaromaaniin.

Erin ja January asuvat lastenkodissa jossa on vain ”vaurioituneita” lapsia (Salmenniemi 2010, 163).

<http://www.risingshadow.fi/library/book/2664-taivassilma>
David Almondin Taivassilmä-fantasiaromaanin esittely Risingshadow-nettisivulla.

Erin ja January ovat orpokotilapsia – vaurioituneita lapsia.

Useiden esimerkkien pohjalta oletin, että Salmenniemi käyttää erisnimiä useimmin niissä tilanteissa, kun alkuperäinen lähde kertoo kuvitteellisista henkilöistä. Toinen esimerkki tästä huomiosta liittyy *Texasin moottorisahamurhat* -elokuvan Wikipedia-artikkelin lainaamiseen.

Salmenniemen runossa puhutaan Pam- ja Kirk-nimisistä henkilöistä. He ovat elokuvan fiktiivisiä hahmoja.

myöhemmin maatilalla Pam ja Kirk lähtevät etsimään uimapaikkaa (Salmenniemi 2010, 137).

[http://fi.wikipedia.org/wiki/Texasin_moottorisahamurhat_\(vuoden_1974_elokuva\)](http://fi.wikipedia.org/wiki/Texasin_moottorisahamurhat_(vuoden_1974_elokuva))
Wikipedia – Texasin moottorisahamurhat

myöhemmin maatilalla Pam ja Kirk lähtevät etsimään uimapaikkaa, mutta päätyvätkin katsomaan naapuritaloa.

Texas, saksissa erisnimiä on käytetty myös todellisten ihmisten kohdalla. Sivulla 131 on lainattu yhdysvaltalaisesta poliitikko Sarah Palinista kirjoitettua blogitekstiä. Palinin nimeä ei ole muutettu hän-pronominiksi, kuten Salmenniemen kokoelmassa usein on tehty.

Katsottuani videoklipin Sarah Palinista en enää uskalla käydä nukkumaan (Salmenniemi 2010, 131).

http://heenu.blogspot.fi/2008_09_01_archive.html
Heenu-blogi 1.9.2008.

Katsottuani tämän videoklipin Sarah Palinista, en kuitenkaan enää edes uskalla käydä nukkumaan.

Toinen mielenkiintoinen esimerkki todellisiin ihmisiin viittaavien erisnimien käytöstä löytyy sivulta 187, jossa on lainaus Murha.info:n keskustelufoorumilta.

kuumana heinäkuun päivänä Reigh ja hänen isänsä Clark sekä sosiaaliviraston työntekijä olivat kävelyllä Bostonin Back Bayn kaupunginosassa kun musta urheiluauto kaasutti paikalle jolloin Reigh nappasi tyttärensä, työnsi virkailijan tieltään ja hyppäsi autoon (Salmenniemi 2010, 187.)

<http://www.murha.info/phpbb2/viewtopic.php?t=5061>
Murha.info:n keskustelu yhdysvaltalaisen Sohuksen aviokatoamismysteristä 30.8.2008.

Tuona heinäkuun päivänä Reigh, isänsä Clark sekä sosiaaliviraston työntekijä olivat kävelyllä Bostonin Back Bayn kaupunginosassa, kun musta urheiluauto kaasutti paikalle, jolloin Clark nappasi tyttärensä, työnsi virkailijan tieltään ja hyppäsi autoon.

Erisnimien ”Reigh” ja ”Clark” käyttö viittaa todelliseen tapahtumaan. Isän ja tyttären nimet on kuitenkin vaihdettu keskenään. Tämä vaihdos vaikuttaa suuresti runon lukutapaan, koska runoon ilmestyy kuin tyhjästä yksi ylimääräinen henkilö. Lauseen alussa mainitaan Reigh, Clark ja sosiaalityöntekijä. Saman lauseen lopussa tapahtumaan ilmestyy myös Reighin tytär.

Runossa ei ole muita samanlaisia nimivaihdoksia. Vaikka absurdit tapahtumaketjut kuuluvat *Texas, saksien* luonteeseen, en löydä loogista syytä, miksi Salmenniemi on vaihtanut nimet keskenään juuri tässä kohdassa. Voisiko kyseessä olla kirjoittamisen aikana syntynyt lyöntivirhe, joka on jäänyt huomaamatta runoilijalta ja kustannustoimittajalta?

Texas, saksien sivu 187 kuuluu jaksoon, jossa Salmenniemi on käyttänyt elokuvien ja kirjojen kustantajien kirjoittamia juonikuvauksia. Osa näistä lauseista on sellaisia, että lukija pystyy helposti päättelemään niiden liittyvän johonkin elokuvaan. Esimerkiksi sivun 169 lause ”onnistuvatko Hobbes ja Kate huijaamaan natseja ja selviämään hengissä sukelluslaivalta” on minulle tuttu Theodore Bellin seikkailukirjasta *Aikojen arkku: Ajaton seikkailu* (suom. 2002).

Juonikuvauksiin perustuvassa jaksossa on myös juonikuvaukselta kuulostavia lauseita, jotka on lainattu oikeista uutisista tai muista artikkeleista. Mielenkiintoisin esimerkki on liittyy *Helsingin Sanomien* taloussivun Wincapita-huijauksesta kertovaan artikkeliin, jossa on monia elokuvien juonikuvauksista tuttuja draamallisia ilmaisuja kuten ”veijaritarina” ja ”kohti suurta puhallusta”.

pääepäily vaiheista paljastuu merkillinen veijaritarina joka näyttää etenevän askel askeleelta kohti suurta puhallusta (Salmenniemi 2010, 187).

<http://www.hs.fi/talous/artikkeli/Karismaattinen+tamperelainen+liikemies+on+WinCapitan+p%C3%A4%C3%A4ep%C3%A4ilty/1135239409810?Helsingin+Sanomien+talousartikkeli+Wincapitasta+14.9.2008>.

Pääpäilyyn vaiheista paljastuu merkillinen veijaritarina, joka näyttää etenevän askel askeleelta kohti suurta puhallusta.

Edellä mainitut esimerkit vahvistivat näkemystä tämän tutkimuksen merkityksestä. Alkuperäisten lähteiden selvittäminen on aikaa vievää, mutta kiitollista työtä, koska se avaa uusia näkökulmia runoihin ja niiden lukutapoihin.

6 YMPYRÄ SULKEUTUU

Kun etsin hakukoneella runojen lähteitä, löysin monta sivua, joilla oli lainattu tässä tutkimuksessa käsiteltyjen kokoelmien runoja. Esimerkiksi elokuvakriitikko Hannu Waarala (2010) lainasi *Filmihullun* artikkelinsa aloittavassa sitaatissa Harry Salmenniemen *Texas, saksia:* ”- katsojan osa on hankala koska hän edustaa molempia maailmoja” - Harry Salmenniemi”.

Waaralan artikkeli loppuu anekdoottimaiseen lauseeseen (kursivoitu), joka on *Texas, saksien* sivulta 132.

Koivusalo on roolittanut elokuvansa hyvin. Esimerkiksi persoonallinen ja kaunis Vera Kiiskinen Koskelan Elinana on melkein pä ainut vaihtoehto tähän elämään suurempaan rooliin, jossa myytti ohjaa psykologista vaistoa, jossa roolin siveysvaatimukset ovat Linnankosken Tulipunaisen kukan Kyllikin luokkaa. Mutta on muistettava, että *kauneus saattaa luoda toivoa juuri oikealla hetkellä.* (Waarala 2010.)

Waarala ei mainitse, että ”kauneus saattaa luoda toivoa juuri oikealla hetkellä” on lainaus Salmenniemen runosta.

Tämän tutkimuksen kannalta kaikkein mielenkiintoisimpia ovat ne runositaatit, jotka on kirjoitettu samoille tai aiheiltaan samantyyppisille keskustelufoorumeille

opiskelu ja työ

- Vaihda a

▼ Siirry uusimpaan viestiin

APUA! Mun täytyy tehdä runoanalyysi tästä runosta...

Marjatta_ 17.03.2015 00:26 (1/4)

Jotakin ajatuksia tai vinkkejä? Olisin todella kiitollinen! Oon aika hukassa ja jäljessä tän asian kanssa. :D Lukiossa siis olen, ja ÄI3 kurssi menossa. Runo, josta analyysi olisi tehtävä, tulee tässä:

Läski XL

AINA SAMA JUTTU (Heikkinen Tytti)

"Miks mun pitää olla näin tyhmä? Mistä mä esimerkiksi tiedän koska mulla on nälkä hammassärky, menkat,? oon nii yössä et en tajua mitn. menin mutsin puheille ja sanoin et koita tajuu.Se sano ett en tajuu,olen yrittänyt jo liikaakin, emme voi valita sukulaisiamme, luojan kiitos voimme valita ystävämme., päläpäläpäläpälä... Mä sanoin sil, etÄlä luovu Epätoivostas.

Mun kerpillit on ollu jo viikon omilla teillään, en tajuu mihin helevettiin ne on voinu mennä. Fajja oli aina hyvä mulle ja mutsille vaik' se riiteli mutsin kans puhelimes. tai se huus ja mä kuuntelin ja sit se löi. Mä ihan luulin silloin, että isä on lakannut rakastamasta mua ja olin tosi surullinen asian suhteen sad kyynelsilmä. Mut mä olin vast nuori noin kahdeksan ja puoli enkä osannu tajuta noita juttui kunnol.Nykyään ymmärtää realiteetit."

hami 17.03.2015 00:40 (2/4)

ekaksi esittelet runon ja tekijän ja mistä runo päällepäin kertoo. sitten voit nostaa esille runon puhekielisyysden, isot ja pienet alkukirjaimet ja vaikka kertojan iän. lopuksi pohdit mitä runoilija tai kertoja haluaa sanoa.

Mavria 17.03.2015 01:10 (3/4)

Mieti runon rytmiä ja etenemistapaa, sanastoa ja synesthesiaa, jäsentelyä tai jäsenitelemättömyyttä. Mikä on runon sanoma? Onko siinä metaforia tai vertauksia? Onko runon sanojen takana jokin syvä, suurempi merkitys?

Marjatta_ 17.03.2015 14:10 (4/4)

Kiitos teille! :-)

Kuva 9. Demi.fi-foruumilla käytiin keskustelua, kuinka Tytti Heikkisen runoa pitäisi analysoida lukiokurssia varten.

joista runoilijat ovat materiaalinsa ottaneet. Nuorten naisten Demi.fi-foorumille 17.3.2015 kirjoittanut Marjatta_-nimimerkki on kysynyt apua lukion äidinkielen kurssitehtävään (Kuva 9). Tehtävänä on analysoida Tytti Heikkisen ”Läski XL – Aina sama juttu” -runoa.

Nimimerkki Marjatta_ käyttää viestissään samaa teinikieltä kuin Heikkinen Läski XL -runoissaan. Tyyliä ilmentävät kirjoittajan yleinen epävarmuus, isojen kirjaimien käyttö, kolme pistettä, puhekielisyys ja hymiöt.

Salmenniemen *Texas, sakset* nousee esiin suomalaiseen hiphop- ja rytmimusiikkikulttuuriin keskittyneellä Basso.fi-foorumilla. Ambulate-niminen käyttäjä on jättänyt 25.2.2011 viestin, jossa hän kertoo lukeneensa *Texas, sakset* -kokoelman. Hän lainaa (kursivoitu teksti) muutaman säkeen Salmenniemeä, mutta ei mainitse lähdeään.

Istuin yksi päivä sporassa lukien yhtä wannabe-taiteellista kokeellista runokokoelmaa ja kuuntelin samalla tätä levyä Totuuden tie-biisistä eteenpäin. Yhdistelmä sai olon todella kummalliseksi, tuntui jotenkin ihan absurdilta kun Henri höpisi totuuksiaan korvaan totisella äänellään ja luin kirjan sivuilta sellaisia juttuja kuin ”*tämä kasa oksennusta on teksti/tämä lihava ja kuvottava muusa/rakasta itseäsi sillä hän on ristiriitainen kuin sinä*”. Vähän kuin kyseessä olisi ollut joku riitti, jonka tehtävä on käännötyä mut eri uskoon tai jotain. Mutta pointti on, että näen erityisen vaikuttavana saavutuksena, että levy herättää näin vahvoja tunnetiloja tavanomaisissa tilanteissa (oli sillä runokokoelmallakin osansa, mutta en tykkää siitä, joten en anna sille tunnustusta). Joku toinen levy olisi vain saanut mun keskittymisen runoista herpaantumaan tai sitten soinut kuulokkeissa mun oikeastaan kuuntelematta sitä, kun taas tämä levy muutti tylsän, arkipäiväisen tehtävän joksikin hämmentävämmäksi kokemukseksi. (Basso 2011.)

Basso-foorumiin kirjoitettu teksti on usein flarf-runouden suosimaa huonoa kieltä, jossa korostuu puhekielisyys ja slangi. Näitä elementtejä on myös ambulate-käyttäjän viestissä. Tekstin päiväkirjamaisuus ja tunnustuksellisuus muistuttaa Tunnustusten luola- verkkosivujen viestejä, joita Salmenniemi on käyttänyt *Texas, saksissa*. Ambulaten Basso-foorumille jättämä viesti on sellainen, että se voisi esiintyä Salmenniemen runoudessa.

Texas, saksien säkeitä googlatessa päädyin monta kertoo Jouni Kempin kirjoittamaan *Jonezo*-blogiin. Hän on kirjoittanut monta artikkelia *Texas, saksista* ja tehnyt kokoelmasta oman version nimeltä *Re:Search:Texas,sakset* (Kuva 10).

[...] keksin ajankuluksi kokeilla mitä saisin aikaiseksi kun haen eri hakukoneilla Harry Salmenniemen *Texas, sakset* kirjan säkeitä ja sommittelen löydökseni samaan malliin kuin alkuperäinen kirja on taitettu. *Re:Search:Texas,sakset* -teoksen pituus on 20 sivua. Sivut ovat fonttikooltaan ja fonttienvaihtelultaan samanlaiset kuin esikuvansa *Texas, saksien* 20 ensimmäistä sivua. Tekstimateriaali on erilainen, mutta se on sommiteltu esikuvansa tapaan. (Kempin 2010b.)

Lämpimiä aaltoja alkoi tulla tiheämmin ja tiheämmin ja tiheämmin

ininä

puiden alaspäin kaartuvat alaoksat, jotka ovat kuin viitan laahus

en tiedä, haluaisinko kuitenkin valita maailman, jossa kaikki ja ei mikään on totta

kukaan sairaalassa makaava ei vaadi hoitajia tyytymään palkkaansa

aina löytyy reikiä, joita hyödyntämällä moni pääsee eteenpäin

ahdistukseen = tramal 300mg ylivilkkauteen = tramal 200mg

Tämä murtunut lyijysydän ei sula millään. Se on heitettävä pois

Ja sydän heitettiin roskapönttöön, jossa kuollut pääskynen jo oli

Hän mainitsi verkossa elämäkatsomukseksi "ihmisvihan" ja poseerasi aseensa kanssa kuvissa

Kuva 10. Jouni Kempin on tehnyt toisinnon Harry Salmenniemen *Texas, sakset* -kokoelman sivusta 23.

Olavi Uusivirta

@olaviuusivirta

"kauneus on käsittämättömän banaalia ja ahdistavaa" #texas #sakset

[View translation](#)

RETWEETS
2

FAVORITE
1

2:01 PM - 23 Jul 2013

Reply to @olaviuusivirta

Karoliina @marytheluckyone · 23 Jul 2013

[View translation](#)

@olaviuusivirta Ei voi mitään, piti guuglata toi teksas sakset, Kiiltomato-sivuilla ajauduin, kuulostaa vaikeatajuiselta tekstiltä.

Olavi Uusivirta @olaviuusivirta · 23 Jul 2013

@marytheluckyone Päin vastoin. Texas, sakset on helppotajuisempi kuin Pikku Prinssi, jos niin halutaan. Lukijan tarvitsee vain heittäytyä.

[View other replies](#)

Karoliina @marytheluckyone · 23 Jul 2013

@olaviuusivirta Ai jaa, pitääpä tutustua lisää.

Kuva 11. Muusikko Olavi Uusivirran Twitter-viesti käsittelee Harry Salmenniemen *Texas, saksia*.

Salmenniemeä lainataan myös mikroblogi-palvelu Twitterissä (Kuva 11). Muusikko Olavi Uusivirta (2013) on jättänyt 23.7.2013 Twitter-viestin, joka on lainaus *Texas, saksista*: ”kauneus on käsittämättömän banaalia ja ahdistavaa” #texas #sakset”.

”Karoliina” on vastannut Olavi Uusivirran Twitter-viestiin samana päivänä: ”Ei voi mitään, piti googlata toi teksas sakset, Kiiltomato-sivuille ajauduin, kuulostaa vaikeataajuiselta tekstiltä.”

Keskustelu jatkuu vielä yhden Olavi Uusivirran vastauksen verran: ”Päin vastoin. Texas, sakset on helppotajuisempi kuin Pikku Prinssi, jos niin halutaan. Lukijan tarvitsee vain heittäytyä.”

Twitter ei esiinny tämän tutkimuksen tutkimusaineistossa, mutta käytävä keskustelu sopisi flarf-runouden materiaaliksi. Vuonna 2006 perustettu Twitter-palvelu oli olemassa 2010-luvun taitteessa kun Salmenniemi kirjoitti *Texas, saksia*. Teemu Manninen (2009) sanoo, että olisi käyttänyt *Lohikäärmeen pojassa* Twitteriä, jos sen tekstimassojen selaaminen olisi ollut yhtä helppoa kuin Googlessa.

Myös Teemu Mannisen *Lohikäärmeen poika* -teos elää omaa elämäänsä kansiansa ulkopuolella. Runoilija Juha Siro lainaa Mannista *Satakieli*-kokoelmassaan (2008). Siron ”Ihmisen tuhka” -runoon (Siro 2008, 10) on lainattu kolme säettä Mannisen ”Sonetteja pissaliisalle” -runosta: ”Ihq töötti NRJ ahihi idols / napapaita tyksiä massikka / pällygremono himmailee, / post-futuristi-runoilija-googlettaa ja kirjoittaa.” Viimeinen säe on Siron viittaus Mannisen runon tekotapaan.

Siro lainaa Mannista lähteen selvästi mainiten. Juha Siron runokokoelman alaotsikko on ”polyfonisia runoja.” Hän haluaa käyttää kirjassaan mahdollisimman paljon erilaisia ääniä. Hän on käyttänyt runokokoelmassaan muun muassa iltapäivälehtien, lukion kirjallisen ilmaisun opiskelijan ja

sanakirjan sanaluettelon aineistoa. Mannisen flarfin Juha Siro valitsi teokseen koska halusi mukaan runoudeksi luettavaa verkkokieltä. (Siro 2010).

7 PÄÄTÄNTÖ

Olen tutkinut pro gradussani suomalaista hakukonerunoutta ja flarfia. Yhdessä ne muodostavat yhden suomalaisen nykyrunouden huomiota herättävimmistä tyyli-suunnista, jonka tärkeimmät teokset ovat Teemu Mannisen *Lohikäärmeen poika*, Tytti Heikkisen *Varjot astronauteista ja Harry Salmenniemen Texas, sakset*.

Hakukonerunous ja sen yhteydessä usein esiin nostettu flarf-runous eivät ole täydellisiä synonyymeja. Hakukoneruno muokataan usein Googlella tehtyjen hakutulosten ennalta-arvaamattomasta materiaalista. Tällaisen hakukonerunouden sisältö voi olla mitä vaan sonettimuotoon muokatuista säkeistä kaaosmaiseen dadaan. Yhdysvalloissa 2000-luvun alussa syntyneen flarf-kollektiivin runoissa on ollut selkeämmät tavoitteet etsiä internetistä sen pahinta kielellistä kuonaa. Flarf-runoihin haluttiin koko ajan huonompaa ja alatyylisempää tekstiä.

Suomalaisessa flarfissa on omat erityispiirteensä, jotka erottavat sen yhdysvaltalaisesta koulukunnasta. Myös suomalaisessa flarfissa on huonoa kieltä, kirjoitusvirheitä ja provosointia, mutta suuremman huomion saa emotionaalinen tyyli, joka on harvinaisempaa yhdysvaltalaisessa flarf-runoudessa.

Tässä tutkimuksessa emotionaalinen tyyli tarkoittaa sitä, että runoilijat herättävät lukijan tunteita keskustelupalstoilta lainatuilla kertomuksilla mielenterveydestä, väkivallasta ja ihmissuhteista. Myös raadollisten uutisten otsikot ovat usein käytettyä materiaalia. Nämä aihealueet toistuvat kaikilla tutkimuksen runoilijoilla.

Emotionaalisten runojen tekotapa ollut tutkimuksen runoilijoilla samansuuntainen, vaikka jokaisella on oma uniikki tyylinsä. Harry Salmenniemi ja Teemu Manninen ovat käyttäneet pitkiä lainauksia Tunnustusten luola -nettisivulta, jossa nuoret ihmiset kuvaavat anonyymisti haaveita, pelkoja ja henkisiä ominaisuuksiaan. Myös Tytti Heikkisen Läski XL -runoihin on kirjoitettu kuvitteellisten ihmisten tunteita herättäviä elämäntarinoita, mutta hän on suosinut tapaa, jossa poimitaan yksittäisiä lauseita usealta erilaiselta keskustelupalstalta. Harry Salmenniemen mielenterveyttä käsittelevien runojen lähde on usein asiantuntijan kirjoittama teksti. Salmenniemi käyttää harvoin alatyylisiä lähteitä.

Iso osa tutkimusaineiston runoista koostuu anonyymeista keskustelupalstojen, runo- ja tunnustussivujen sekä uutisten ja sanomalehtiartikkeleiden materiaalista. Näiden lisäksi runoilijat ovat lainanneet materiaalia Wikipediasta, mainoksista, puheista, blogeista ja akateemisista tutkimuksista.

Monien runojen internetlähteet on mahdollista löytää Google-hakukoneella. Tutkimusaineistossa esiin tulevat lainaukset ovat toisinaan sanatarkkoja kopioita internetistä. Usein runoilija on muokannut lainauksesta vain ison alkukirjaimen pieneksi ja jättänyt lauseen lopettavan pisteen pois. Kirjoitusvirheet on useimmin jätetty korjaamatta, mutta jokaisella runoilijalla on esimerkkejä säkeistä, joissa virheisiin on puututtu.

Tärkeimmät tekstin muokkaukseen liittyvät menetelmät ovat kaikilla runoilijoilla samat. Lauseita on tiivistetty jättämällä sanoja pois ja useasta irrallisesta lauseesta on voitu yhdistää uusi virke. Todellisiin ihmisiin ja tapahtumiin viittaavat nimet ja yksityiskohdat on yleensä jätetty pois tai niitä on muutettu. On tavallista, että erisnimet on vaihdettu anonyymiksi hän-pronominiksi.

On mahdotonta löytää netistä lähdeä runojen jokaiselle lauseelle. Se voi johtua siitä, että alkuperäistä sivua ei ole enää olemassa tai runoilija on

muokannut alkuperäisen lähteen tunnistamattomaksi. Jokaisella runoilijalla on myös sellaista materiaalia, joka ei ole lähtöisin internetistä.

Runojen lukutapa muuttuu merkittävästi, kun lukija saa tietää, mistä internetlähteestä runon materiaali on peräisin. Tämä korostuu erityisesti tilanteissa, joissa selviää, ketä ihmistä ”hän”-pronomini on alunperin tarkoittanut. Lukutapa muuttuu myös silloin, kun traagisen kuuloinen teksti paljastuu huumorisivulta otetuksi. Tilanne voi olla myös päivänvastainen: naiivin ja humoristisen kuuloinen teinislangi voi olla nuoren ihmisen hätähuuto netin mielenterveyspalstalla.

Olen tyytyväinen valitsemaani tutkimusaineistoon ja sen käsittelytapaan, vaikka kolmen kokoelman googlettaminen vei enemmän aikaa kuin suunnittelin. Kolme kokoelmaa antoivat kattavan läpileikkauksen suomalaisen hakukonerunouden tekotavoista ja aiheista.

Suomalaisen hakukonerunouden ja flarfin uutuudenviehätys on laantumassa ja ja aiheen akateeminen tutkimus on pääsemässä kunnolla vauhtiin. Tytti Heikkisen, Teemu Mannien ja Harry Salmenniemen runot ovat löytäneet paikkansa suomalaisen kirjallisuuden jatkumossa.

LÄHTEET

Primäärilähteet

Heikkinen, Tytti 2009. *Varjot astronauteista*. Helsinki: Poesia

Manninen, Teemu 2007. *Lohikäärmeen poika*. Helsinki: Tammi

Salmenniemi, Harry 2010. *Texas, sakset*. Helsinki: Otava

Sekundaarilähteet

Blomberg, Kristian & Joensuu, Juri 2013. Käsitteellinen runous valtaa alaa. Mika Hallila, Yrjö Hosiainsluoma & Sanna Karkulehto (toim.), *Nykysuomen kirjallisuus I*. Helsinki:SKS, 175–178.

Brygger, Mikael 2006. Leevi Lehto ja sattumarunous. *Särö* 1/2006, 1–53.

Epstein, Andrew 2012. Found Poetry, "Uncreative writing" and the art of appropriation. *Routledge Companion to Experimental Literature*. Toim. Joe Bray, Alison Gibbons & Brian McHale. Lontoo ja New York: Routledge.

Goldsmith, Kenneth 2011. *Uncreative Writing*. Columbia University Press. New York: 2011.

Haapala, Vesa 2013. Proosarunon monet kasvot. Mika Hallila, Yrjö Hosiainsluoma & Sanna Karkulehto (toim.), *Nykysuomen kirjallisuus I*. Helsinki:SKS, 179–180.

Hosiainsluoma, Yrjö 2013. Runo tanssii uudelle vuosituhannelle. Mika Hallila, Yrjö Hosiainsluoma & Sanna Karkulehto (toim.), *Nykysuomen kirjallisuus I*. Helsinki:SKS, 149–174.

Joensuu, Juri 2012. *Menetelmät, kokeet, koneet. Proseduraalisuus poetiikassa, kirjallisuushistoriassa ja suomalaisessa kokeellisessa kirjallisuudessa*. Helsinki:Poesia.

Makkonen, Anna 1991. Onko intertekstuaalisuudella mitään rajaa? Auli Viikari (toim.), *Intertekstuaalisuus – suuntia ja sovelluksia*. Helsinki:SKS, 9–31.

Mäkijärvi, Esa 2008. Teemu Manninen – Lohikäärmeen poika. *KirjaIN – kirjallisuuden vuosikirja 2008*. Harto Pasonen & Ville Hänninen (toim). Arktinen Banaani: Helsinki, 145–146.

Lehtonen, Mikko 1996. *Merkitysten maailma – Kulttuurisen tekstintutkimuksen lähtökohtia*. Tampere:Vastapaino.

Niemi-Pynttari, Risto 2013. Verkkokirjallisuus hakee muotoaan. Mika Hallila, Yrjö Hosiaislouma & Sanna Karkulehto (toim.), *Nykysuomen kirjallisuus I*. Helsinki:SKS, 349–355.

Nummela, Janne 2006. *Lyhyellä matkalla ohuesti jäätyneen meren yli*. Helsinki:Poesia.

Siro, Juha 2008. *Satakieli! – Polyfonisia runoja*. Helsinki:Like.

Uimonen Tanja, 2008. Altistaminen todellisuuden satunnaisuudelle: näkemys kokeellisen musiikin estetiikkaan. *Synteesi* 3/2008, 58–70.

Painamattomat lähteet

Auramo, Mika 2012. Flarf eli hakukoneruno. *Lyseo.org*. <http://lyseo.org/ai/12/flarf.html> (12.9.2015)

Basso 2004. Wäkeimmät räppärit. *Basso.fi* 23.7.2004. <http://www.basso.fi/foorumi/threads/wäkeimmät-räppärit.17118/page-7> (5.5.2015)

Basso 2011. Kotimaiset julkaisut. *Basso.fi* <http://www.basso.fi/foorumi/threads/julma-henri-rpk-henri-16-2-cd-2lp-kuuntele-koko-albumi.62371/page-27> (10.8.2015)

Blomberg et al. Kristian Blomberg, Henriikka Tavi & Teemu Manninen. 2000-luvun runous. *Tuli & Savu* 31.3.2010. <http://www.tulijasavu.net/2010/03/2000-luvun-runous/> (1.10.2015)

Demi 2015. APUA! Mun täytyy tehdä runoanalyysi tästä runosta.... *Demi* 17.3.2015. <http://www.demi.fi/keskustelut/opiskelu-ja-tyo/apua-mun-taytyy-tehda-runoanalyysi-tasta-runosta> (20.5.2015)

Dewey, Katlin 2014. A complete history of the rise and fall — and reincarnation! — of the beloved '90s chatroom. *Washington Post* 30.10.2014. <https://www.washingtonpost.com/news/the-intersect/wp/2014/10/30/a-complete-history-of-the-rise-and-fall-and-reincarnation-of-the-beloved-90s-chatroom/> (20.5.2015)

FFF = Final Fantasy Finland – Mikä myyttinen olento haluaisit olla. <http://foorumit.fffm.com/threads/1399-Mikä-myyttinen-olento-haluaisit-olla/> (13.9.2015)

Henriksson, Essi 2009. Todellisuus pahoinpiteli runon. *Kiiltomato* 30.11.2009. <http://www.kiiltomato.net/tytti-heikkinen-varjot-astronauteista/> (23.9.2015)

Hirvonen, Antti 2013. Täällä somelaiset elävät - katso lista historiallisesta Facebookista juuri avattuun Pheediin. *Yle.fi*. 5.3.2013. http://yle.fi/uutiset/taalla_somelaiset_elavat_katso_lista_historiallisesta_facebookista_juuri_avattuun_pheediin/6518189 (10.9.2015)

Huuhka, Essi 2014. Chat elämää. *Nuoruusdisko* 21.2.2014. <http://nuoruusdisko.blogspot.fi/2014/02/chat-elamaa.html> (10.9.2015)

Häyrynen, Sanna 2014. Runogradu kertoo yhteiskunnasta. *Ylkkäri* 9/2014. <http://www.ylkkari.fi/content/kampuksen-kasvot-37> (18.9.2015)

Joensuu, Juri 2008. *Kirjoitus, medialisuus, proseduraalisuus – Näkökulmia kirjallisuuden teknologioihin*. Jyväskylän yliopisto. <http://urn.fi/URN:NBN:fi:jyu-201003021298> (30.10.2015)

Kantola, Janna 2007. Äijärunoutta, leikillään Teemu Manninen sekoittaa hupaisaa ja vakavaa. *Helsingin Sanomat* 8.9.2007. <http://www.hs.fi/arviot/kirja/a1353058028914> (1.10.2015)

Kaikkonen, Outi 2007. Lohikäärmeen poika - Teemu Manninen. *Keskisuomalainen* 20.12.2007. <http://www.ksml.fi/viihde/kirjat/teemu-manninen-lohikäärmeen-poika/39158> (23.9.2015)

Karvala, Samu 2011. Runoilija ei usko vihreään bensaan. *Uusimaa* 21.1.2011. <http://www.uusimaa.fi/artikkeli/15407-runoilija-ei-usko-vihreaan-bensaan> (12.9.2015)

Kemppi, Jouni 2010a. Mz Berlin & seksi-androidit. *Viritys on vaihtunut* 16.10.2010. <https://jonezo.wordpress.com/2010/02/16/mz-berlin-seksi-androidit> (18.9.2015)

Kemppi, Jouni 2010b. Re: Search Texas, sakset. *Viritys on vaihtunut* 8.5.2010. <https://jonezo.wordpress.com/2010/05/08/re-search-texas-sakset/> (18.9.2015)

Kiuas, Sini 2009. Kirjailijan omat sanat – Tytti heikkinen. *Kirjasampo*. http://www.kirjasampo.fi/fi/kulsa/kauno%253Aperson_123176045938937#.Vfuqr1pCb88 (12.9.2015)

Kokoomus 2007. Kokoomuksen vaalitavoitteet 2007. <http://www.fsd.uta.fi/pohtiva/ohjelmat/KOK/kokvaalitavoitteet2007> (5.6.2015)

- Kujala, Päivi 2013. Taidetoimikunta palkitsi Salmenniemen ja Poesian. *Keskisuomalainen* 4.10.2013. <http://www.ksml.fi/uutiset/keski-suomi/taidetoimikunta-palkitsi-salmenniemen-ja-poesian/1678618> (18.9.2015)
- Lampela, Seppo 2005. Viides osa. *Steen 1 -studiopäiväkirja* 14.4.2005. http://www.monsp.com/steen1/studiopaivakirja_viides_osa_140405.php (5.5.2015).
- Luoma-aho, Ville 2010. Kirjat 2009. *Alussa oli sana* 7.1.2010. <https://schnabelmann.wordpress.com/2010/01/07/kirjat-2009/> (5.7.2015)
- Lyricsfreak. Niit ku saisin. http://www.lyricsfreak.com/h/helpus/niit+ku+saisin+feat+jaise_20627035.html (5.5.2015)
- Manninen, Teemu 2006. Turbolitania 21.4.2006. http://kirjandusfestival.tartu.ee/news_l.php?n=20060421093504 (21.9.2015)
- Mattila, Raisa 2012. Runoilija imitoi naistenlehteä. *Helsingin Sanomat* 8.10.2012. <http://www.hs.fi/kulttuuri/a1349578311956> (18.9.2015)
- Mil 2004. Puheet. <http://www.mil.fi/jalkavaenkenraali/280.dsp> (5.6.2015)
- Musiikkitalo 2015. Autuus. <http://www.musiikkitalo.fi/fi/tapahtuma/autuus> (18.9.2015)
- Naaralahti, Jukka 2010. Harry Salmenniemi – Texas, sakset. *Savon Sanomat* 14.3.2013. <http://www.savonsanomat.fi/viihde/kirjat/harry-salmenniemi-texas-sakset/1012669> (23.9.2015)
- Nikkanen, Hanna 2005. Kumeja ja sirkushuveja – Nuoret klovnit iskevät Guatemalan aids-riskialueille. *Kehitys* 31.8.2005. <http://global.finland.fi/public/default.aspx?contentid=45419&nodeid=15854> (1.9.2015)
- Nummela, Janne 2005. Hakukonerunous – Flarf? *Käymälä* 23.11.2005. <http://kaymala.blogspot.fi/2005/11/hakukonerunous-flarf.html> (12.9.2015)
- Nummela, Janne 2007. Teemu Mannisen Lohikäärmeen poika. *Käymälä* 7.11.2007. <http://kaymala.blogspot.com/2007/11/teemu-mannisen-lohikmeen-poika.html> (12.9.2015)
- Ollila, Marja 2005. Sankarirunoilijan luolema. *Ylioppilaslehti* 9.12.2005. <http://ylioppilaslehti.fi/2005/12/sankarirunoilijan-kuolema/> (12.9.2015)
- Otava. Harry Salmenniemi. http://www.otava.fi/kirjailijat/harry_salmenniemi/ (17.9.2015)

Otava 2011. Harry Salmenniemi – Runojä. http://www.otava.fi/kirjat/kotimainen/2011/fi_FI/runoja (2.3.2015)

Park, Jennifer 2013. Review: The Warmth of the Taxidermied Animal. *Black Warrior Review*. <http://bwr.ua.edu/review-the-warmth-of-the-taxidermied-animal/> (14.11.2015)

Piippo, Laura 2014. Kirjallisuuden analyysi sivuaineopiskelijoille – esseehjeet. https://www.jyu.fi/hum/laitokset/taiku/taiku_opiskelu/kurssit/KIRP123ESSEEOHJEET.pdf (5.4.2015)

PMMP 2006. Oodi voileivälle. 5.12.2006. <http://www.pmmp.fi/paivakirja.php?show=1165348950> (20.9.2015)

Poesia 2012. Poesia Projekti – Pimeänä puhallan kattoon. <http://www.poesia.fi/2012/08/poesia-projekti-pimeana-puhallan-kattoon/> (5.5.2015)

Proles. *Proles Dysangelium Proletaarinen ja Ruokoton*. <http://www.angelfire.com/rpg2/briza/Proles.doc> (5.5.2015)

Rantama, Vesa 2010. Sallad, dallas. *Kiiltomato* 8.3.2010. <http://www.kiiltomato.net/harry-salmenniemi-texas-sakset> (23.9.2015)

Rintala, Tytti 2012. Kymmenen vuotta vastarintaan. *Kiiltomato* 19.3.2012. <http://www.kiiltomato.net/juri-joensuu-marko-niemi-ja-harry-salmenniemi-toim-vastakaanon/> (21.5.2015)

Sibelius-Akatemia 2011. Avajaiskonsertti. <http://www5.siba.fi/whats-on/-/events/event/582> (18.9.2015)

Suomi24 2013. Mistä Suomi puhui vuonna 2013. <http://www.suomi24.fi/2013> 1(3.2015)

Teema. Tampereen yliopiston kirjallisuuden opiskelijoiden ainejärjestö –Tiiliskivi-palkinto http://teemary.org/?page_id=154 (14.9.2015)

Tunnustusten luola. Mediakortti. <https://web.archive.org/web/20090422193448/http://tunnustusten.luola.net/media.php>. (20.9.2015)

Tuppurainen, Joni 2014. Kun käsitteet runoudesta rikotaan. *Jonin blogi* 18.1.2014. <http://natasha-sarjakuva.blogspot.fi/2014/01/luin-teemu-mannisen-runokokoelman.html> (14.9.2015)

Uusivirta, Olavi 2013. Twitter 23.7.2013. <https://twitter.com/olaviuusivirta/status/359780393085448192> (23.9.2015)

Veloena 2005. *Veloena* http://veloena.blogspot.com/2005_06_01_archive.html (15.9.2015)

Viljanen Taneli, 2007. Ristiriitoja, riimejä ja riitasointuja. *Kiiltomato* 27.9.2007. <http://www.kiiltomato.net/teemu-manninen-lohikaarmeeseen-poika> (23.9.2015)

Waarala, Hannu 2010. Kotimaisen elokuvan uusi, vedenalainen melodia. *Filmihullu* 2/2010. http://www.filmihullu.fi/arkisto/artikkeli_2_2010.html (1.10.2015)

Wikipedia Irc. *Wikipedia*. <https://fi.wikipedia.org/wiki/IRC> (20.9.2015)

Wikipedia Usenet. *Wikipedia*. <https://fi.wikipedia.org/wiki/Usenet> (20.9.2015)

Yle 2015. Ylioppilaskirjoitukset kevät 2015 esseekoe. http://oppiminen.yle.fi/sites/oppiminen.yle.fi/files/yo-kokeet/esseekoe_k_2015_1_1.pdf (19.9.2015)

Haastattelut

Lehto, Leevi 2009. Aapo Siippaisen tekemä haastattelu 13.5.2009.

Manninen, Teemu 2009. Aapo Siippaisen tekemä haastattelu sähköpostilla 28.9.2009.

Siro, Juha 2010. Aapo Siippaisen tekemä haastattelu sähköpostilla 18.10.2010.